29.

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Est. 1 Caj. 2 Núm. 21.

M. Muñoz   Dr. Forcada

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
DE
SALAMANCA

M
295

¶ σχόλια εἰς τὰ θεοκρίτου εἰδύλλια, 1

ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα. ψιθύρισμα
μινύρισμα. ὀνοματοπεποίηται
ἡ λέξις περὶ τὴν τοῦ ἤχου ἰδιότητα, κα
τὰ, ~~πῶ τοῦ~~ μίμησιν τῆς φωνῆς κα
θάπερ καὶ κελαρίζειν καὶ ψίθυρος
ὁ λάλος. αἰπόλε αἰπόλοι
δέ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς αἴπεσι τουτέστιν
ὑψηλοῖς τόποις καὶ βαθέσι τὰς αἶ
γας νέμοντες. οὕτω γὰρ φιλεῖ τὸ
ζῶον. μελίσδετ διὰ τοῦ ζ ἡ
γραφή. τὸ δὲ μελίσδω αἰολικὸν
ἐστι. μελίσδεται δὲ ἀντὶ τοῦ με
λίζει ὅ ἐστι λιγυρὸν ἠχεῖ καὶ ᾄδει.
μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον ὡς
καὶ πίνδαρος τὸν πᾶνα φάσκει
τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις τουτέστιν
ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. μετὰ πᾶνα
τὸν πᾶνα, οἱ μὲν λέγουσιν υἱὸν πη
νελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων
καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ πᾶνα.
ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν
διὸς καὶ καλλιστοῦς πᾶνα καὶ ἀρκά

Estelibro es delesti de [illegible]

a. 1

¶ Σχόλια εἰς τὰ θεοκρίτου εἰδύλλια

Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα. ψιθύρισμα
μινύρισμα. ὀνοματοπεποίηται
ἡ λέξις περὶ τὴν τοῦ ἤχου ἰδιότητα, κα-
τὰ ~~τὴν τοῦ~~ μίμησιν τῆς φωνῆς κα-
θάπερ καὶ κελαρύζειν καὶ ψίθυρος
ὁ λάλος. αἰπόλε. αἰπόλοι
δέ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς αἴπεσι τουτέστιν
ὑψηλοῖς τόποις καὶ τραχέσι τὰς αἶ-
γας νέμοντες. οὕτω γὰρ φιλεῖ τὸ
ζῶον. μελίσδεται διὰ τοῦ ·ζ· ἡ
γραφή. τὸ δὲ μελίσδω αἰολικόν
ἐστι. μελίσδεται δὲ ἀντὶ τοῦ με-
λίζει ὅ ἐστι λιγυρὸν ἠχεῖ καὶ ᾄδει.
μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον ὡς
καὶ πίνδαρος ὦ πᾶνα [illegible]
τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις τουτέστιν
ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. μετὰ πᾶνα.
τὸν πᾶνα οἱ μὲν λέγουσιν υἱὸν πη-
νελόπης καὶ πάντων τῶν μνηστήρων
καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ πᾶνα.
ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν
διὸς καὶ καλιστοῦς πᾶνα καὶ ἀρκά-

Este libro es del [illegible]

a. 1.

τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα· ἔχουσι καὶ τῇ
μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον σημαίνει
τὴν ἐργασίαν· τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν
σύριγγα, σημαίνον τοὺς ἀνέμους·
ἀίκα ἀντὶ τοῦ ἧκεν ἐστίν·
ἀλλὰ τὴν -ει- δίφθογγον τρέπουσιν
εἰς -αι-· τὸ δὲ -ε- ψιλὸν τρέπουσιν
εἰς -α- βραχύ· οἷον ἄρτεμις ἄρ
ταμις· τὰ χίμαρος· χίμαρος
θηλυκῶς ἡ ἐνιαυσία αἲξ ἡ ἑνὸς
χειμῶνος οὖσα· χίμαρος δὲ ἀρσε
νικῶς ὁ τράγος· τῆνα ἀντὶ τοῦ
ἐκεῖνα δωρικῶς· οἱ γὰρ δωριεῖς ποτὲ
μὲν τὸ -τ- γράφουσιν ἀντὶ τοῦ -κ-
τὸ δὲ -κ- ἀντὶ τοῦ -τ-· νῦν δὲ τὸ
-τ- ἀντὶ τοῦ -κ-· ἐκεῖνα γὰρ ἦν κατ'
ἀφαίρεσιν τοῦ -ε- κεῖνα καὶ κατὰ δω
ριεῖς κῆνα, καὶ τροπῇ τοῦ -κ- εἰς -τ-
καὶ τοῦ -ε- εἰς -η- τῆνα ὑπεκθλίψει
τοῦ -ι-· τὰ λῇς ἀντὶ τοῦ θέλεις
ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω ὅθεν καὶ
λῷον τὸ ἐπωφελές ὁ πάντες

θέλομεν. ση τῆδε καθίξας ||
ἐνθάδε ἢ ἐκτὸς τροπῇ τοῦ ς
ἀπὸ ξ. δωρικῶς οἱ γὰρ δωριεῖς τὸν
μέλλοντα τῆς τετάρτης συζυγίας
τῶν βαρυτόνων τῆς λιγούσης ἀπὸ
ξ. διὰ τοῦ ξ. ἐκφέρουσι ση τῶ τε πελ
ίππω — πελάσπη νύμφης παίδος
χιόνης ἢ διονύσου φασὶν ἄνα
ὅρον ὃν κτίσαι περὶ λάμψακον
ὁμώνυμον αὐτῷ πόλιν φασὶν ; |
ἔστι δὲ οἷον βελήπους διὰ τὸ
ἐν ταῖς βακχείαις ἢ μέθαις
ἐκβοᾶσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ προΐεσθαι
τὸ σπέρμα ση κυνούβιον πρὸς
τὸ χεῖσθαι ἐν αὐτῷ τὸ οἶνον χυσού
βιον ὂν / ἢ ξύλινον ἔκπωμα καὶ
κεκοσμημένον γομφίοις πολλοῖς
ση μαρύεται ἢ μήρυμα ἀνα
λύεται ἢ ἀνέλκεται. μηρύω δὲ
τὸ κουβαριάζω ση κυλοιδιόων
τες οἱ οἰδοῦντες τὰ κοῖλα τὰ
ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. συμβαίνει γὰρ

διου διδύμους · ἀρίστιππος ἐν τῷ
ἀρκαδικῶν διὸς καὶ νύμφης οἰνηΐδος ·
οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι διὰ τοῦτο πᾶν
+ ὅτι τῆς ὥρας ἐστὶ σημεῖον, τοῦ δὲ ἤ. τε
παντός. ὅθεν κυρίως προσαγο
ρεύεται πᾶν. συνοικειοῦται γὰρ
:· τῷ πᾶν ἔχοντι ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ τῷ περιέχοντι·
καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἡλίου καὶ
σελήνης μηνίσκους φησὶν εἶναι
τὸ δὲ πάρδαλιν ἐνῆφθαι τῆς
γῆς φαντασιῶν ἕνεκα. τὰ δὲ
+ κάτω λάσια τῶν τῆς γῆς νεύρων
καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων. τὴν
δὲ σύριγγα τῶν ἐν κόσμῳ πάν
των ἀνέμων τὴν μίμησιν εἶναι
τὸν δὲ αἰγοπτὸν τῶν καταιγίδων
τὰς ἀφνιδίως ταραχὰς καὶ ἀπὸ
τῶν νεφελῶν γινομένας ἐν τῷ
ἀέρι μεταβολάς. καὶ τὰ κάτω
τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς σημαί
νοντας τοὺς ὑλώδεις τόπους καὶ
τὰ κάτω βραχέα σημαίνοντα

:· τῆ. βάρβα, · servius
qui ut hec omnia aut
traduxisse aut imitatus esse
in secundo edyllio sic ait · caprinos
pedes h(abe)t ut ostendat terre solidita
te(m). lege multa in eo loco

τοῖς ἀγρυπνοῦσι ὡς ἐπίπαν οἱ
δοκεῖν τὰ κοῖλα ~~τῶν ὀφθαλμῶν~~
ὅπῃ οἱ πολλοὶ ἀναγκαίως δίεργω
τα πάσχουσι. κοῖλα δὲ τὰ ὑπο
κάτω τῶν ὀφθαλμῶν τὰ ὑπώ
πια. σ γριπεύς ὁ ἁλιεύς
ἢ γρῖπος τὸ δίκτιον παρὰ τὸ
τοὺς ἰχθύας ἀγρεύειν. σ λέπρας
τραχέα, ἢ ὑπὸ τῶν κυμάτων
λεαινομένην ἢ ὑψηλὴ ἐστὶ ἢ
λέπας τοῦ ὄρους τὸ ἄκρον φησίν
ἢ λευκὴ ἢ λέπρᾳ ἐοικυῖα. /
σ ἐλλοπιεύειν τοὺς ἰχθύας ζω
γρεῖν. λαμβάνειν. ἔλλοπες γὰρ
οἱ ἰχθύες. ἢ παρὰ τὴν λεπίδα
ἢ ὅτι ἐλλειπομένην ἔχουσι τὴν
ὄπα. σ ᾠδήκαντι ἀττικῶς
ἢ δωρικῶς. οἰδῶ οἰδήσω ἀντὶ
τοῦ τετανυσμένοι ἢ πεφυσιω
μένοι ἢ ἐξωγκωμένοι. οἰδῶ γὰρ
τὸ ὀγκοῦμαι. ᾠδήκω ᾠδίκημι
αἰολικῶς. σ ῥῖνες τὰ παρακο

λουθοῦντα, νεῦρα, τὰς φλέβας,
ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ὁ ἱερὸς
ἶνις· ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν μελῶν
τὸ σπέρμα, συνάγεσθαι δοκεῖ.
πυρναίαις. ὡρίμους
περκαζούσαις. οἱ δὲ τὰς ἤδη
ὥραν ἐχούσας ῥοφάς. πύρνον γὰρ
ἔνιοι τὴν ῥοφὴν λέγουσιν. ἢ πυρναί
αις. ταῖς ῥωξίμοις ἑξῆς νῶι φησὶ
φοιτᾶν σινομένα τὰν ῥώξιν. ταῖς
περκαζούσαις δρόσον πρὸ τῶν
ἀκτίνων τοῦ ἡλίου ξηροῦν.
ἀλωὴ κυρίως σημαίνει τὸν
ἀμπελόφυτον τόπον ὡς κατὰ πο
λὺ λῶον τοῦ ἁπλῶς πέδου. ὄρχως
τοὺς διδύμους τοῦ ἀμπέλου ἢ
τοὺς χαλιδίους. ἄντας ὅταν
θερίκεσσι ἀνθέρικος ὁ τῆς ἀσφο
δέλου καρπός. ὁ δὲ καυλὸς ἀν
θέρικος καλεῖται ὡς φησὶ χυλαῖος
ὢν καὶ μάζων. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ θεόφρ
αστος. ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ~~[illegible]~~

∴ γρ. ὥραις

δωδεκέων οὐ λέγεσθαι τὸν τῆς ἀσφο
δέλου καρπόν. ὁ δὲ νεοπτόλεμος
ἀνθέρικα, γελοίως ᾤηθη τὸν
ἀθέρα. τὰς πήρας παρὰ τὸ
φέρω φήρα καὶ πήρα μετὰ τῆς
πανταχοῦ προσθέσεως. καλεῖται
δὲ κίβισις καὶ οὐλεός. ὑγρὸς ἄκαν
θος. ὁ εὔκαρπος καὶ εὔτονος. ἔστι
δὲ εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.
χαμαίζηλον εἰς μῆκος ἐξανθοῦν
λίαν. ἀκρατιεῖ. οἱ μέλλοντες
πολεμεῖν πρωὶ ἡλίου ὄντος ὀλίγον
τινὰ ἤσθιον ἄρτον καὶ ἄκρατον οἶνον
ἔπινον ὡς θερμοὶ ὦσι καὶ μὴ δειλι
ῶσι· ὃ καὶ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν.
ἐνταῦθα δὲ ἀκρατιεῖ ἀντὶ τοῦ
ἀγεύστον. τύξαι καταπλῆξαι
σου τὴν ψυχὴν καὶ δι' ὑπερβολὴν
κάλλους ἐραστὸς σου νομισθῆ.
ἄρχετε. ἤγουν ἀρχηγοὶ γένεσθε τῆς
βουκολικῆς ᾠδῆς. μνασίας δὲ ἐν
τῷ περὶ εὐρώπης πανὸς ἦν

φησὶ βουκολίωνα ἀφ' οὗ καὶ τὸ
βουκολεῖν. ⁋ ὄρεξ αἴτνας αἴτ-
νη σικελίας ὄρος. σιμωνίδης φησὶ
αἴτνην κρῖναι ἥφαιστον καὶ δήμη-
τρα περὶ τῆς χώρας ἐρίσαντας.
δημήτριος ὁ καλατιανὸς τοῦ
βριαρέως ἑνὸς τῶν κυκλώπων
παῖδας γενέσθαι σικανὸν καὶ
αἴτνην ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα τῷ
ὄρει. ⁋ ἢ κατὰ τέμπεα. τέμπη
μὲν γενικῶς ἄλση, νῦν δὲ τὸ με-
ταξὺ τῆς νήσου καὶ τοῦ ὀλύμπου
χωρίον ὃ ἐστι περικαλλὲς καὶ
ὥσπερ ὑπὸ θείας γνώμης πρὸς
τὴν ὄρεξιν διῃρημένον δι' ἧς ὁ
πηνειὸς εἰς θάλασσαν ῥεῖ.
⁋ πίνδου. πίνδος ὄρος περαι-
βίας ἐγγὺς θαλάσσης. ⁋ ἀνάπω.
ἄναπος ποταμὸς περὶ σικελίαν
συρακούσας. ἄναπος δὲ λέγεται
ὁ ἄνευ πόσεως ὢν ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἔχων. ⁋ ἄκιδος. ἄκις ποταμὸς

σικελοί. λέγεται δὲ παρὰ τὸ ἀκίδι ἐοι
κέναι τὰ ῥήματα. Δαμάλαι δα
μάλιες αἱ ἤδη δαμασθῆναι δυνά
μεναι. πόρτιες αἱ μικραὶ αἱ μή
πω εἰς ζυγὸν ἐλθοῦσαι. ἐνθέρμαις
τὸ λ οἱ δωριεῖς εἰς ν μεταφέρουσι
ἀλλ' οὐ διαπαντός ἀλλ' ὅταν αὐτῷ τὸ
θ ἢ τὸ τ ἐπιφέρηται. βέν
τιστος καὶ φίντατος οὕτως καὶ ἦνθε.
λυγίζων. ἐν ῥεγίοις δησθεὶ ἤτοι
δῆσαι λυγοῖς· παρὰ τὸ δεσμεύειν
καὶ ὅμηρος δὲ δῆ μόσχοισι λυγοῖσιν
ἢ θαλάσσιον. θάλλος γὰρ ὁ λυγός
ἀμέριος γὰρ φησὶ λύγος ῥάβδος
ἀγνώων καὶ ἴσως οὓς μαστιγῶσι.
δυνατὸν δὲ καὶ τὸ ἀμαυρῶσιν λέ
γεσθαι· λυγαῖα γὰρ τὰ σκοτεινά.
φωλάδες ἄρκτοι. οὐ μάτην φη
σὶν ἀλλ' ἐπεὶ καὶ θεόφραστος καὶ ὁ σω
στρατος ἐν τῷ περὶ ἄρκτων ὅτι πρῶ
τον αἱ ἄρκτοι φωλεοῖς ἐχρῶντο
καὶ φωλεύουσι χρόνῳ τρέφουσαι

ἐν τοῖς

#

~~...~~ κρήνη ἐν συρακούσαις ἢ ἐν
σικελίᾳ. φασὶ διὰ πελάγους ἀλφει-
ὸν ἥξειν ~~...~~ ὥς φησιν ἴβυκος παρι-
στορῶν περὶ τῆς ὀλυμπιάδος φιάλης.
ἄλλως. ἀρέθουσα ὅτι σικελικὴ κρή-
νη πρόδηλον. δοκεῖ δὲ ὑπὸ ἀλφειοῦ
πληροῦσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐν εὐβοίᾳ
καὶ ἄλλη ἐν σάμῳ περὶ κόρακος
πέτρη. καὶ ἐπὶ κρηνῶν ἀρεθούσῃ χα-
ριέντως τοῦ ἐπαφροδίτου λέγοντος
ἐν τῷ περὶ στοιχείων ὡς ἀρεθού-
σας καλοῦσι τὰς κρήνας. ἀγνοεῖ
δὲ πρὸς τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ κρήνης
μελανύδρου. κατὰ θύμβριδος
ὕδωρ. θύμβρις σικελίας ποταμός
ἐφ' ᾧ μυθεύεται ἡρακλῆς τὰς ἐκ
τῆς ἐρυθείας βοῦς ἐλαύνων ἐνταῦθα
ἀφίκετο. γενομένου δὲ χειμῶνος
ἀνυπερβλήτου ἔχωσε τὸν ποταμὸν
καὶ ἐπίπεδον ἐποίησε. ἐφ' ὃν οἱ
κέφαλοι διασκηνοῦνται κατοικοῦν-
τες. θεαίτητος δέ φησι συρακου-

σίους ἀπὸ τῆς ὕβρεως. ἀσκληπιάδης
δὲ ὁ μυρλεανὸς διὰ τοῦ. δ. γράφει
ἢ φησὶ δύκελς ἢ κατὰ γλῶσσαν
θάλασσα. γράφουσι δέ τινες
ὑπὸ τὸ μυκελδος. ἔστι δὲ οὗτος πο-
ταμὸς σικελίας. Καὶ τότε ἄρα μα-
κρὰ λυκαίου ὑπὸ τῶν λυκαίων
φησὶ χωρίων καλουμένων καλλι-
στοῦς ἀφ' οὗ ἐλθοῦσα τὴν λυκάονος
καλλιστὼ θυγατέρα ἄρκτον οὖσαν
ὑπὸ ξένου ταφῆναι. ἣν καί φησιν
ἄρκτος ἐν οὐρανῷ ἠστερέσθαι ./
μέναλ' ὄρος ἀρκαδίας ἀπὸ με-
νάλου τοῦ λυκάονος. εἴλικας ἱερὸν
παρὰ τὸ ἐπιρρέεσθαι τοῖς τῶν ὑε-
τῶν ὄμβροις ἢ τοῖς τῶν πολεμίων
ὕλαισι. ἄγνιτον ἔκπληξιν ἔχον
διὰ τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα περὶ λυ-
κάονα ἢ καλλιστὼ ἀρκάδιον ./
ἐπαρκεύθοισι. ἄρκευθος δέν-
δρον ἀκανθῶδες ἢ φυτόν. ὄχνας
ἢ ἀπίους φησὶ ἢ ~~ἀχράδας~~ ἀχρά-
δας

ὄχνας ἀπὸ τοῦ ἄγχεσθαι δοκεῖν. ἀχρά-
δες δὲ παρὰ τὸ ἐν τῷ ἐσθίεσθαι ὄχλησιν
ἐμποιεῖν. ἄπιοι δὲ δοκοῦσι πρῶτον
ἐν πελοποννήσῳ φυῆναι ἣν ἐκάλουν
ἀπίαν. Σκῶπας. ἀλέξανδρος
φησὶ τοὺς σκῶπας οὐκ ἐπιτερ-
πεῖς τῇ φωνῇ. διὸ ἡ παρ' ὁμήρῳ
γραφὴ δοκεῖ. φησὶ σκῶπές τ' ἴρη-
κές τε. οὐδὲ γάρ φησι χωρὶς τοῦ
σ. οἱ γὰρ σκῶπες φωνὴν ἀφιᾶσι.
καλλίμαχος δέ φησι φθέγγεσθαι
ὥσπερ ἐπισκώπτων τῇ φωνῇ. ὅπερ
κάλλιον. τυραννίδων δὲ σκῶπας
τοὺς νυκτοκόρακας. οἷον σκιῶπας
τοὺς ἐν σκιᾷ ἔχοντας τὴν φωνήν. .\/.
Σκαθόνων. τὰ τῶν κηφήνων κηρία
ὥς φησιν ὁ ἀριστοφάνης τοὺς κηροὺς
τοὺς ἔχοντας τῶν κηφήνων τοὺς
γόνους οἵτινες ἱπτάμενοι ἡδὺ ποι-
οῦσι βρῶμα. οἱ δὲ κοινότεροι
ἐπὶ τῶν κηφήνων τῶν ἐσθιόντων τὸ
μέλι· ὥς φησιν ἡσίοδος. κηφή-
νεσι

κοθούροις ἴκελος ὀρχηστῶν. Αἰγίλα
δῆμος ἀττικὸς ἀπὸ φυλῆς τινὸς
ἥρωος αἰγίλου. ὅτι δὲ ἀττικαὶ ἰσ-
χάδες καὶ ἱστοῦσι καὶ ὁ Δίων μαρτυρεῖ.
ἔστι δὲ καὶ Λακωνικῆς χωρίον αἴγιλον.
τινὲς δὲ ὅτι καὶ νῆσος μεταξὺ Κρή-
της καὶ Λακωνικῆς. Κισσαίθα
ὄνομα αἰγός. ἢ ἐκ τοῦ κισσῶ
καὶ τοῦ αἴθω ἡ κισσὸν λευκὴν κατανεμο-
μένη. αἶθον γὰρ τὸ λαμπρόν ἐκ
δὲ τοῦ λαμπροῦ γίνεται μεταληπ-
τικῶς τὸ λευκόν. ὅμως ἡ ταχεῖα
αἴξ ἀπὸ τοῦ ταχέως γεννᾶν/ κισσῶ
γὰρ τὸ γεννῶ. αἴθω δὲ τὸ καίω
καὶ ἀνάπτω /. /.

Φαρμακεύτρια δωρίδι /
Πᾶ μοι ταὶ δάφναι

Κελέβαν ἡ κελέβη ἐστὶ ποτήριον
ξύλινον κυλικῶδες ὑφορβίων ἔργον,
ποτηριοπλέκτη ἢ ὁ ποτηριογλύπ-
της

ὅστις ἐμεῦ κηλύνη μούνων ἀσπερχὲς
ἢ κελεύῃ ἐστὶν ὄνομα, πόλεως τῆς
χθονίᾳ θ' Ἑκάτᾳ. τὴν χθονίαν φασὶν
θεόν, ἢ νερτέρων πρύτανιν καθὰ
καὶ Σώφρων Ἥραν μιχθεῖσαν Διῒ γεννῆ-
σαι παρθένον ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι
ἄγγελον. ταύτην δὲ μετὰ ~~τὴν~~ γέννησιν
ὑπὸ ταῖς νύμφαις λαθοῦσαν παρὰ τοῦ
Διὸς τρέφεσθαι, αὐξηθεῖσαν δὲ κλέ-
ψαι τὸ τῆς Ἥρας μύρον ᾧ τὸ πρόσω-
πον αὐτῆς ἔθος ἦν χρίεσθαι καὶ δοῦ-
ναι Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος θυγατρί.
αἰσθομένην τὴν Ἥραν καὶ ἐφορμῆσαι
βουλομένην αὐτὴν κολάσαι. τὴν δ' αὖτ-
ε τὸ πρῶτον εἰς γυναικὸς τετοκυίας
οἶκον καταφυγεῖν. ἐκεῖθεν δὲ πρὸς
ἄνδρας νεκρὸν φέροντας. ὅθεν τὴν
μὲν Ἥραν ἀποστῆναι. τὸν δὲ Δία
τοῖς Καβείροις κελεῦσαι ἀναλαμ-
βάνοντας καθᾶραι αὐτήν. ἐκεῖνοι
δὲ ἐπὶ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην
ἀπαγαγόντες ἥγνισαν. ὅθεν

τὴν θεὸν ἀποκεκληρῶσθαι τοῖς
τεθνεῶσιν καὶ καταχθονίοις φασίν. /
ἄλλως· τᾶ χθονία θ' ἑκάτα / τῇ
δήμητρι μιχθεὶς ὁ ζεὺς τεκνοῖ ἑ-
κάταν διαφέρουσαν ἰσχύϊ καὶ μεγέ-
θει τῶν θεῶν ἣν ὑπὸ γῆν ὑπὸ
τοῦ πατρὸς πεμφθῆναι πρὸς
περσεφόνης ἀναζήτησιν καὶ νῦν
ἄρτεμις καλεῖται καὶ φυλακὴ καὶ
δαδοῦχος καὶ φωσφόρος καὶ χθο-
νία. τὰν καὶ σκύλακες· διὰ τὸ
σκύλακας ἐκφέρεσθαι δαπάνας
τῇ ἑκάτῃ. ἀριστοφάνης ἐν δαι-
ταλεῦσι. τί δὲ κυνίδιον λεπτὸν
λευκὸν ἐπείῳ τῇ θεῷ εἰς τὰς τρι-
όδους. ἀνά τ' ἠρία
οἱ τάφοι κοινῶς παρὰ τὸ ἐνηρεῖσθαι
τῇ γῇ ἢ παρὰ τὴν ἐπιχεομένην
τοῖς νεκροῖς γῆν ἢ ἔρα εἰσὶν ἱερά.
ἑκάτα δασπλῆτι. ἣ ἣν οὐκ ἄν
τις διαπελάσειεν ἢ διὰ τὸ δα
ἐπιτατικὸν πολυπέλαστε.

∴ ση· σελήνης

ἢ ἀντὶ τοῦ πολεμικὴ ἵνα ἔγκειται
ἡ δηῒς τουτέστιν ἡ μάχη ἢ ὅρος
πελάζουσα ταῖς δᾳσὶ τουτέστι
φωσφόρος ἐστὶ ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ σελή-
νῃ. χερειμήτι κίρκης ἔτι καὶ νῦν
ἐν τῷ σεληναίῳ ὄρει ὅρμους δεικ-
νύουσι τῆς μηδείας καὶ κίρκης οἷς
ἔκοπτον τὰ φάρμακα. περιμή-
δας αὕτη ἐστὶν ἡ παρ' ὁμήρῳ
ἀγαμήδη περιμήδη λεγομένη
ἣ τόσα φάρμακα ὅσα τρέφει
εὐρεῖα χθών. ἴυγξ λέγου-
σι δὲ καὶ αὐτὴν τὸν ἔρωτα ἀπὸ
τοῦ ἐνόντος ζώου ἴυγγα, ὡς καὶ
πίνδαρός φησι. καθὰ φησὶ
καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων
μορίων μικρῷ μεῖζον σπίνης
αὐτὸ λέγων ἢ κινάδος ἡ παρὰ
ῥωμαίοις σφοσπυγὶς καλεῖται
διὰ τὸ πανταχοῦ στρέφειν καὶ δο-
νίζειν τὴν αὐχένα καὶ τὴν πυγήν
ἢ τὴν ἴυγγα ὥς φησι καλλίμαχος

ἢ τοὺς θυγατέρας. φαρμακεύειν δὲ τὸν
δία, ὅπως ἂν αὐτῇ μιχθῇ. ὅθεν ὑπὸ
ἥρας εἰς ὀρνιθάριον αὐτὴν καταβαλεῖν
καὶ συμβῆναι ταῖς φαρμακίαις. ἀλφιτ
ὡς τῶν μαγευουσῶν ἄλφιτα θυουσῶν
ταῦτα δὲ θυλήματα ἔλεγον. τάκεται
δὲ τύφεται. θυμιᾶται. τάφεται δὲ
καὶ καίεται. ῥόμβον ἀττικοὶ κο
ρυμβον καλοῦσιν. πρὸς ἀρ' ἀμαθύνων
ἀμαθύνοντα ποιήσας ἀφανίσαι. ἄμαθος
γὰρ ἡ κόνις. σὺν δαίμονι τάχω
ἢ τῇ σελήνῃ ἢ τῷ ἔρωτι ἢ τῷ ἑαυτοῦ
δαίμονι ὡς μένανδρός φησι. δαίμων
ἀνδρὶ παρίσταται εὐθὺς γινομένῳ/ πε
ριβόντον δέ, τὸ συγκράττους δαιμόνιον. /
ὁ μύνδιος ὁ μυνδης ἐξ ἀρ
καδίας ἔνθα ἦν ὁ νεανίσκος οἱ δὲ καρί
ας φασὶ τὸν μύνδον. ἀδάμαντα
ἢ τὸν λίθον ἢ τὸν ἀδάμαντα σίδηρον
ἢ καὶ τὸν ῥαδάμανθυν ἢ τὸν πλούτωνα,
καθὼς σκληρὸς καὶ ἀδάμαστος δυνηθέν
του καὶ τὸν ἐν ἅδῃ ἀνείλικτον. /./

ἁ θεὸς ἐν τριόδοισι. ἱδρύοντο δὲ τὴν ἑκά
την ἐν τοῖς τριόδοισι. ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν
καθαρμάτων καὶ μιασμάτων ἡ θεός.
ἔνιοι δέ φασι φεραίου τῆς αἰόλου καὶ
διὸς παῖδα αὐτὴν γεγονέναι καὶ ὑπὸ
τῆς μητρὸς ἐς τρίοδον ῥιφθῆναι. τὴν δὲ
φέρητος βουκόλων ἀνελομένων ἐκ
θρέψαι, διόπερ τὰς τριόδους ἱερὰς
τῆς θεοῦ νομισθῆναι. ἱδρύοντο δὲ
αὐτὴν καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ὡς φησὶν αἰσχύλος·
δέσποιν' ἑκάτη τῶν βασιλειῶν πρόδρο
μος μελάθρων. τὸ χαλκίον ὡς τά
χος ἄχει. τὸν δὲ χαλκὸν ἔκρουον ἐν τῇ
ἐκλείψει σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοι
χομένοις. ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθαρὸς εἶναι
καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μιασμάτων. διὸ
καὶ πρὸς πᾶσαν ἀφοσίωσιν καὶ
ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο καὶ
ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν.
σὺν δαίμονι. σὺν τῇ σελήνῃ πρὸς
ταύτην γάρ φησι μαγεύων. ὡς τάχος
ἄχει ἀντὶ τοῦ ψόφει. κροῦε. ἐπεί

ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκεῖον τοῖς κατοι-
χομένοις φησὶν ἀπολλόδωρος ἀθή-
νησι τὸν ἱεροφάντην τῆς κόρης ἐπι-
καλουμένης ἐπικρούειν τὸ καλού-
μενον ἠχεῖον καὶ παρὰ λάκωσι βασι-
λέως ἀποθανόντος εἰώθασι κρούειν
λέβητα. ἀντὶ γυναικὸς ἦμες
τὸ ἦμες ἀντὶ τοῦ εἶναι ἐκ τοῦ ἔμ-
μεναι γίνεται καὶ ἐκβολῇ τοῦ πρώ-
του μ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η· καὶ ἀ-
ποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου ἦμες.
ἐν δίᾳ, ἢ ἐν νάξῳ πολλαὶ δὲ καὶ
ἕτεραι εἰσὶ νῆσοι δίαι καλούμεναι
ἥ τε πρὸ τῆς κρήτης ἐν ᾗ εἰκὸς
συμβῆναι μόνην τὰ περὶ τὴν ἀριάδ-
νην καὶ ἡ μετονομασθεῖσα νάξος
καὶ ἡ περὶ μῆλον καὶ ἡ περὶ ἀμοργὸν
καὶ ἡ τῆς κῶ χερρόνησος καὶ ἡ τῆς πελο-
ποννήσου. ἱππομανὲς φυτόν ἐστι
ἁπλούστερον ὁ θεόκριτος φησὶ φυτὸν
ἱππομανὲς οἱ γὰρ περιττοὶ καὶ πολυ-
πράγμονες οὔ φασι φυτὸν εἶναι ἀλλὰ

τοὺς ἀποτικτομένους πώλους ἔχειν τι φυ-
όμενον ἐπὶ τοῦ μετώπου γλοιῶδες ἔλα-
ττον ἰσχάδος ὃ καλεῖται ἱππομανές
ἀποτρώγουσι δὲ αὐτὸ καὶ ἀπολείχουσιν
εὐθὺς αἱ ἵπποι καὶ εἰ τοῦτο ποιήσουσιν
φιλοστοργοῦσιν τὰ ἔκγονα, εἰ δὲ μὴ ἀ-
πεχθαίρουσι καὶ οὐ προσίενται. διὰ
τὸ φυσικὸν οὖν συγκαλεῖσθαί τι πρὸς
φιλοστοργίαν οἱ ἱπποφορβοὶ ἀφαιροῦ-
σιν αὐτὸ καὶ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐ-
τῷ πρὸς τὰ φίλτρα. φασὶ δὲ ὅτι εἰ
αἴσθοιντο τῆς ὀσμῆς αἱ ἵπποι ἐκμαίνον-
ται πρὸς τὸν ἔχοντα αὐτάς διὸ καὶ οὕτως
φησὶν ἱππομανές. ἄλλως. κρατεύας
φησὶ τὸ φυτὸν ἔχειν καρπὸν ὡς συκῆς
ἀγρίου, μελάντερον δὲ τὸ φύλλον ὡς
πες μήκωνος ἀκανθῶδες οὐ μέντοι
προστίθησιν εἰ πρὸς φίλτρα συμμά-
χεται. ἴσως φυτὸν αὐτὸ ἔφη ὁ θεόκρι-
τος διότι φῦμα, ἀπὸ τοῦ φύεσθαι
ἐν τοῖς πώλοις ὡς φησιν ἀριστοτέλης
λέγει γὰρ καὶ ἀρχίλοχος τὸ φῦμα φυτόν

ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου
φυτοῦ ἄκεσιν. ἀντὶ τοῦ φύματος. /
ἐκ βδέλλα· βδέλλα παρὰ τὸ βδά-
λειν· οἷον ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα. τὸ
γὰρ ἀμέλγειν ἀττικοὶ βδάλλειν λέ-
γουσι. θρόνα· θεσσαλοὶ μὲν
τὰ πεποικιλμένα ζῶα. κύπριοι
δὲ τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. αἰτωλοὶ δὲ
τὰ φάρμακα ὥς φησι κλείταρχος
ὁ ὅμηρος δὲ τὰ ῥόδα, παρὰ τὸ
ἄνω θορεῖν ἐκ τῆς γῆς. κανηφόρος
ἀνάσσω· κανηφοροῦσα τῇ ἀρτέμιδι
ἢ πομπὴν ἐπάγουσα τῇ θεῷ. ταῦτα
δὲ τὰ μυστήρια ἐν ἀθήνησι πολιτεύ-
εται. ἐκανηφόρουν δὲ τῇ ἀρτέμιδι αἱ
ὥραν ἔχουσαι γάμου ὥσπερ ἀπο-
λοτούμεναι τῆς παρθενίας τῇ θεῷ ἵνα
μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλούσαις λοι-
πὸν φθείρεσθαι / ἢ παρὰ μενάνδρῳ
αἱ κυΐσκουσαι ἐπικαλεῖσθαι τὴν
ἄρτεμιν ἀξιοῦσαι συγγνώμης ὅτι δια-
κορήθησαν. ἁ μεγάλοιτος. ἡ

μεγάλως δυστυχής. οὗτος γὰρ οὐ μόν(ον)
ὁ θάνατος ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ δεινὸν ἐν
ᾧ ἅδεται. τὸ ξυστίδα. τινὲς περι-
βόλαιον λεπτὸν ἀπὸ τοῦ τὸν χρῶτα
ξύεσθαι ἢ ὡς ἕτεροι ἀπὸ τοῦ ξύειν
τὸν χρῶτα. τὸ ἐξαλάπαξεν διέσυρεν
ἐκτὸς φροντίδος καὶ γνώμης ἐποί-
ησεν. ἄλλως. ἀλαπάσθαι παρὰ τοῖς
ἀττικοῖς τὰ κενώματα καὶ λάπαθος
βοτάνη κενωτική ἐστι. τὸ πολλάκι
.: γρ. θάψος θαψῷ χλωρὸς ἢ ξανθός. θάψος
γάρ ἐστι ξύλον τι ὃ καλεῖται
καὶ σκυθικὸν ξύλον ὡς φησὶ καὶ σαπ-
φώ. τούτῳ δὲ τὰ ἔρια βάπτουσιν
καὶ ποιοῦσι μήλινα, καὶ τὰς τρίχας
ξανθίζουσιν. ἔστι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν
λεγόμενον χρυσόξυλον. τὸ κοχύδεσκε
κατεφέρετο καὶ σταλακτὸν ἔρρει ὁ
ἱδρὼς ὁμοίως ταῖς καθύγροις δρό-
σοις. κόχος γὰρ ὁ σταλακτὸς ῥοῦς
ὀνοματοπεποίηται δέ. τὸ ἀλλ' ἐπά-
γην δαγῦδι ἀντὶ τοῦ ἄφωνος γέ-
γονα

ὁμοία, δαγῦδι ᾧ αἱ παρθένοι ποσ
μοῦνται. δαγὺς δὲ ~~γὰρ~~ ἐστὶ κοροκόσ
μιόν τι καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην
οἱ δὲ παλλάγγονα ~~ἔσως~~ ὡς ἀττικοί
ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ.
ἄλλως δαγὺς κόσμος ἐγκάρδιός
ἐστι γυναικῶν καὶ στέφανος περι
σφίγγων τὴν κεφαλὴν καὶ περιηγὼς
ἐπ' αὐτήν. Μάλα μὲν ἐν κόλ
ποισι· μάλα μὲν ἔχων ἐν κόλποις
τὰ ἐράσμια καὶ ἐρωτοποιητικά. λέ
γει δ' αὐτὸ τοῦτο καθὸ ὑπὸ ἀφροδίτης
διδόμενα τῷ ἱππομένει μῆλα ἐκ
τοῦ διονύσου οἷς στεφανοῦνται. ταῦ ∴ γρ. ἐστεφανοῦτο. f. dionysii ut versus philete statim citatus indicat
τα δὲ εἰς ἔρωτα τὴν ἀταλάντην ἐκί
νησεν ὥς φησι φιλιτᾶς. τά οἱ
πότε κύπρις ἑλοῖσα μῆλα διονύ
∴ γρ. διονύσου σου δῶκε ἀπὸ κροτάφων. Λευκὴ
ἡρακλέος. ἐστεφανωμένος δὲ
λεύκῃ φησὶν ἐλήλυθε. διὰ τὸ δὲ
ταύτῃ. ὅτι ἀθλητικός ἐστιν ὁ δέλ
φις ὡς καὶ ἡρακλῆς εἰς τὸ φυτὸν

b. nij.

ἀπὸ τοῦ ἐν ᾅδου ἀχέροντος ἐς ἀνθρώπους ἐκόμισεν. Φωνεῦντα· κυρίως ἐπὶ τῶν ὀρνέων καταχρηστικῶς δὲ ἐστὶ τῆς ἡσύχου ἢ ἀσήμου ὑλακῆς τῶν κυνῶν. Ὄλπαν· ὄλπα κυρίως ἡ δερματίνη λήκυθος δι' ἧς ἐστὶν ἀποθέσθαι τὸ ἔλαιον. νῦν δὲ ἴσως τὴν χαλκῆν φησὶ λήκυθον διὰ τὸ δωρίδα φάναι ἐπὶ κορινθίαν. τὰ γὰρ κορίνθια χαλκώματα διαβεβοῦνται

Κῶμος δωρίδι· ἀμαρυλλὶς ἢ αἰπόλ. Κωμάσδω ποτὶ τὰν ἀμαρ.

Καὶ Τίτυρος· Τίτυρος ὄνομα κύριον τινὲς δὲ φασὶν ὅτι τὶς σιληνὸς οὐ σικελιώτης· ἄλλοι δὲ τοὺς τράγους. ἕτεροι δὲ τοὺς σατύρους· ἔνιοι ὄνομα πόλεως κρήτης. οἱ ἄλλοι τοὺς προπόλους τῶν θεῶν· τινὲς δὲ κάλαμον· οὐκ ἔστι δὲ ἀλλ' ἢ ὄνομα αἰπόλου

τινός. κνάκωνα λευκὴ ἢ πυρρὸν ἀπὸ
τοῦ κνήκους τοῦ ἀνθήματος. κορύφη
ἀντὶ τοῦ κερατίου. οὐ περιαπᾶται δὲ
τὸ γὰρ ὑποτακτικὸν ὁμοίως ἡμῖν οἱ
δωριεῖς ἐκφέρουσιν. ἀττικὴ δὲ ἡ
λέξις οἱ γὰρ ἀττικοὶ τοῦτο φασίν. ὡς
συνερχομένων ἀλλήλοις τῶν κερῶν
καὶ ταῖς κορυφαῖς ~~[illegible]~~ καὶ
ἐμπλεκομένων. τὰ βομβεῦσα μέλιτται
μέλισσα δὲ παρόσσον ἐπὶ τῇ μηλ-
ιβάνῃ μῆλα δὲ πάντα τὰ ἀκρότατα
δένδρων. ὅμηρος αὐτῇσι ῥίζῃσι καὶ
αὐτοῖσι ἄνθεσι μήλων. ἄγως. /
ῥοῖκός τις κνίδιος ἐν νίνῳ τῇ ἀσσυρί-
ᾳ ἰδὼν δρυὸς δένδρον ἀπὸ δὲ τοῦ χρό-
νου καταπίπτειν μέλλον τὸ φυτὸν
χάραξιν ἐνερείσας ἐπὶ πλέον
μόνιμον ἐποίησε· ἡ δὲ νύμφη θεα-
σαμένη χάριν αὐτῷ ὡμολόγησε ἡλι-
κιώτης γὰρ ~~τοῦ φυτοῦ~~ ἔφη εἶναι
τοῦ φυτοῦ καὶ ἐκέλευσε αὐτὸν ὅ-
τι ἂν ἐθέλῃ αἰτεῖσθαι ~~[illegible]~~

Σημ. τὸν κανόνα

:. emendo ῥοῖκος ex interpretibus apollonij libro 2 char. 70 ubi copiose hec fabula

:. ῥ. χάραξιν

ὁ δὲ τὴν συνουσίαν αὐτῆς ᾐτήσατο
ἡ δὲ ἔφη αὐτῷ ὅτι τὸν καιρὸν τῆς
μίξεως ἀφικνουμένη σοι μέλισσα
ἐρεῖ· μήποτε γοῦν τῆς ἱστορίας
ταύτης μέμνηται ὁ Θεόκριτος διὰ
τὸ τὴν μέλισσαν διακονῆσαι πρὸς
τοὺς ἔρωτας· αἱ τὰν πτέριν
πτέρις εἶδος βοτάνης ὁμοίας πτε
ρῷ στρουθοκαμήλου ἀφ' ἧς καὶ στι
βάδες ἐπὶ κλίνης ἐγένοντο ἐπὶ
∴ μαλακότητα τῶν ἀγροίκων διὰ τὴν ~~μαλακότητα~~
καὶ διὰ τὸ ἀποδιώκειν τῇ ὀσμῇ
τοὺς ὄφεις· ὁ δύσσοος· ὁ δυσχε
ρῶς διωκόμενος· λαοσσόος γὰρ
ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ λαὸν διώκουσα ἢ
σώζουσα. δύσσοον γὰρ οἱ μὲν
κακοδαίμονα οἱ δὲ δυσχερῶς σω
ζόμενον παρὰ τὸ σοὸς ἢ σῶος
οὕτως οἱ παρὰ νηυσὶν σοοὶ μάχε
οιντο ἀχαιοί· ὁ Ὄλπις ὁ γριπεύς
∴ γρ. ἀπὸ τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπὸ τούτου ἐκλήθη ἀλοῦμαι ὅθεν
ὄλπις ὁ ἁλιεύς· ὄλπις δὲ ἀπὸ

τοῦ λέπω λέπις καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ
ο. ὄλπις ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθύας
ἀγρεύων πεποιημένον ἢ πύελον.
ὄλπις δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἁλιέως ἢ
παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων ἢ
παρὰ τὴν τοῦ σώματος σχέσιν. ὄλπιν
γάρ φασι τὸν λήκυθον ὡς εἶναι
περὶ τὴν σμικρότητα τὸ ὄνομα.
ἄλλως. ὄλπις ὁ τοὺς ἔλοπας ἀγρεύ
ων ἢ ἐπίθετον τῶν ἁλιέων ἢ κα
τὰ διαφορὰν τῶν ἄλλων ἁλιέων
εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι οἱ περὶ τὰ ὄστρεα
ἀσχολούμενοι. τηλέφυλλον τινὲς
φύλλον τῆς μήκωνος λέγουσιν, ὅπερ
τύπτοντες ἐσημειοῦντο τὸν ἔρωτα εἰ
ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων οἱ
ἐρῶντες. ἄλλοι δὲ ἐλλύχνιόν τι θαμνῶδες
κάτωθεν δὲ ἀναβαίνει ξίκλωνον.
τοὺς δὲ κλῶνας σαχμῆς μείζονας
ἀνθαρικίας. τὰ δὲ φύλλα ἔοι
κε τῷ ἀσπαρομένῳ λωτῷ. λαβὸν
δὲ ἀφίησιν ἐνικὸν δὴ ἐν ᾧ τὸ σπέρ
μα.

οὗ ἐπιχειρομένου ὁ χρὼς ἐξαμάπτει
ἢ τύπους τινὰς λαμβάνει. οὐ μόνον
δὲ ἐπὶ τὰς χεῖρας τὸ τηλέφιλον ἀγα
ἢ ἐπὶ τὸν ὦμον τιθέντες ἔθλαζον ἢ
ἐπὶ τὸν πῆχυν ἀπεπειρῶντο τοῦ ψό
φου. ποτὶ πάχεος τοὺς δακτύλους
κατὰ μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος
ποιολογεῦσα ἀντὶ τοῦ ἀναλεγομένη
τοὺς στάχυας. ποίαν δὲ ἴσως διὰ
τὸ τοῦ πυροῦ καθέχειν ἀφοῦ καὶ τὸν
ἐνιαυτὸν ποίαν ἐκάλεσαν. ποιός
κυρίως ὁ πυρός ἢ ἀπὸ τοῦ ποία
ἡ βοτάνη. παραιβάτις ἢ ὄνομα
κύριον ἢ ἡ παροδῖτις ἡ παρα
πορευομένη. Ἀταλάντα
δύο Ἀταλάνται ἦσαν ἡ μὲν Ἀρ
κὰς ἡ δὲ Βοιωτίς. ἡ Σχοινέως
οὖν θυγάτηρ Βοιωτικὴ οὖσα καὶ
δρομαία, προσέθετο τὸν γάμον
αὐτῆς ὅστις νικήσει αὐτὴν δρόμῳ
λαβεῖν αὐτήν. καὶ πολλοὺς θελήσαν
τας νικῆσαι ἀνεῖλεν. ἱππομένης

ἱππομένης [illegible] incipit cantus quem promiserat se cantaturum. dixerat: ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτυν ὧδ᾽ ἀποκλινθείς. & fingit cantum dicit: οὐκέτ᾽ ἀείδω κείσευμαι δὲ πεσὼν καὶ τοὶ λύκοι &c.

Ἅλλεται ὀφθαλμός μου ὁ δεξιός explanatione huius proverbii quod usurpatur cum divinamus visuros nos aliquid faustum & letum lege in erasmo. fo. 146.

οὖν λαβὼν χρυσᾶ μῆλα ἐξ ἀφροδίτης
καὶ περιγενόμενος τῷ δρόμῳ ἔρριπτεν
ἑκάστ(ου) αὐτῶν εἰς τοὐπίσω· ἡ δὲ εὐθέως
περὶ τὸν ἵμερον τῶν μήλων ἐγένετο καὶ
ἐλείφθη· ὁ δὲ δι' αὐτῶν ἐνίκησεν. ἡ δὲ
ἀρκαδικὴ ἀταλάντη ἦν τοξότις ἀδμής/
ὁ δὲ βίαντος νηλεὺς ὁ τυροῦς
καὶ κρηθέως τὴν θυγατέρα πηρὼ ἔφη
δώσειν ἐκείνῳ γυναῖκα εἰς γάμον
τῷ ἐξάγοντι τὰς βοῦς αὐτῷ ἀπὸ
ἰφίκλου ἐκ φυλάκης· βίας δὲ ὁ — γρ. ἐκ φυλακῆς
μελάμποδος ἀδελφὸς ἤρα αὐτῆς
σφόδρα· ὁ οὖν μελάμπους. ὁ
οὖν μελάμπους ἐλθὼν εἰς τὴν ἰφί
κλου χώραν διὰ τὰς βοῦς ἐδεσ
μεύθη παρ' ἰφίκλου· μέλλοντος
δὲ τοῦ δώματος ἐν ᾧ ἦν πίπτειν
μάντις ὢν προεμήνυσε/ ἐφ' ᾧ
καταπλαγεὶς ὁ ἴφικλος ἔλυσε
καὶ ἀπέλυσε σὺν βουσὶ καὶ εἴληφε
βίας τὴν πηρώ· ἄλλως· νηλεὺς
ὁ τυροῦς καὶ κρηθέως τὴν θυγατέρα

∴ γρ. ἐκτέμνοντι δέ ποτε ἐν φυλάκῃ τῷ ἰφίκλῳ

πάρω ἐκείνω ἔφη δώσειν γυναῖκα,
τῷ ἐξάγοντι τὰς βοῦς ἀπὸ ἰφίκλου
ἐκτεμνόντ(ος) δέ ποτε τῷ φυλάκῃ ὁ
ἴφικλος παῖς ὢν παρεστηκότ(ος) ὃν
ἐκπλῆξαι ὁ πατὴρ θέλων ἣν
εἶχε μάχαιραν ταύτην εἰς τὸ πλη
σίον δένδρον ἐκπλῆξαι ὁρμή
σας συνέβη αὐτοῦ ἀπενεγκεῖν
τοῖς μορίοις. ταύτης οὖν μελάμ
πους ἀνευρὼν ἐκέλευσε τὸν

∴ γρ. ἀνελών

ἴφικλον ἀποξέσαντα τὸν ἰὸν πί
νειν καὶ οὕτως αὐτὸν πατέρα, ποι
ήσας τέκνων ἔλαβε τὰς βοῦς καὶ
διὰ τούτων τῷ ἀδελφῷ βίαντι τὸν
τῆς πηροῦς γάμον περιεποιήσατο
ἤρα γὰρ αὐτῆς σφόδρα. μελάμ
πους δὲ ἐκλήθη ὅτι γεννηθεὶς
ἐξετέθη παρὰ τῆς μητρὸς ἐρδόπης
ἐν ὑψηλῷ τόπῳ. παντὸς δὲ τοῦ
σώματ(ος) σκεπομένου μόνους ἦν
γυμνοὺς τοὺς πόδας καὶ ἐξεκαύθη
ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ διὰ τοῦτο με

λάμπους ἐκλήθη· ἐνδυμίων τοῦ
ἐνδυμίωνος ἠράσθη ἡ σελήνη ἦν
δὲ οὗτος κατὰ τὸ λάτμιον ὄρος
τῆς καρίας φιλοκύνηγος ὢν καὶ
τὰς νύκτας λαμπούσης τῆς σε
λήνης ἐξῄει πρὸς θήρας διὰ τὸ
τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν
ἐξιέναι· τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκάθευδε.
ἄλλως. ἐνδυμίωνά φασι παρὰ
τοῖς θεοῖς διατρίβοντα ἠράσθη τῆς ἥρας
ἐφ' ᾧ χαλεπήνας ὁ ζεὺς ἐποίη
σεν καθεύδειν διὰ παντὸς ἀθάνα
τα· τὸ δὲ ἄντρον ἐν ᾧ ἐκάθευ
δεν ἐν λάτμῳ τῆς καρίας ἦν.
ἰάσιωνα. ἰασίων ὁ κρὴς κρή
της βασιλεύς υἱὸς ἦν μίνωος καὶ
φρονίης νύμφης τούτῳ ἐν λειμῶ
νι κοιμωμένῳ ἡ δημήτηρ συνῆλθε
καὶ ἔτεκε τὸν πλοῦτωνα. βέβαλοι
τουτέστιν ἀμύητοι ἀμυστηρίαστοι
μυστήρια μὴ ἔχοντες. λέγουσι
δὲ περὶ τοῦ ἀδώνιδος ὅτι καὶ ἀπὸ

θανὼν ἓξ μῆνας ἐποίησεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς ἀφροδίτης ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς περσεφόνης· τοῦτο δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν ἀληθῶς· ὅτι ἄδωνις, ἤτοι ὁ σῖτος ὁ σπειρόμενος ἓξ μῆνας ἐν τῇ γῇ ποιεῖ ὑπὸ τῆς σπορᾶς καὶ ἓξ μῆνας ἔχει αὐτὸν ἡ ἀφροδίτη τουτέστιν ἡ εὐκρασία τοῦ ἀέρος καὶ ἔκτοτε λαμβάνουσιν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι.

Εἰπέ μοι ὦ κορύδων τέ· οἱ δωριεῖς ἀντὶ τοῦ σὲ χρῶνται. σκεπάνη· σκηνὴ ἢ λιγνάριον ἢ σκαφίον ὃ οἱ ἀττικοὶ ἄμην καλοῦσιν. δαμάλαι· αἱ νέαι βόες αἱ εἰς τὸ δαμασθῆναι ἐπιτήδειαι. πρώξ· ἡ δρόσος ἀπὸ τοῦ πρωὶ πέμπεσθαι. τὸ μάλιμον· τὰς ἐς θάλασσαν ἐστομωμένας λίμνας οὕτω φησί

παλύνεται ἢ λεπτύνεται· πάλην
γὰρ ἔλεγον τὸ τοῦ ἀλεύρου λεπτὸν
παρὸ καὶ φάλιον λέγεται. φαιγίπυρος
ἐστὶν ἀκανθῶδες φυτὸν ἢ εἶδος βο
τάνης· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ
ὥσπερ φακῆς· ἐστὶ δὲ γλαυκίζου
σα· εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα ἀγαθή·
κνύζα φυτὸν χορτῶδες ὃ αἱ θεσ
μοφοριάζουσαι διὰ τὴν ἁγνείαν
στιβάδα ποιοῦσι· δοκεῖ γὰρ ἡ βοτάνη
ψυκτικὴ οὖσα ἐπέχειν τὰς πρὸς
συνουσίαν ὀρέξεις. σκελίδα
εἶδος βοτάνης· τὸ δὲ φύλλον ἔχει
πλατύ. πίσσα· ἡ νῦν ὀλυμπία·
ἀπὸ πίσσου τοῦ ἀφαρέως ἢ ἀπὸ
πίσσης τῆς ἐνδυμίωνος θυγατρός.
Κὰν μὲν τὰς γλαύκας. γλαύκη
χία, τὸ γένος κρουματοποιός· ἐγέ
νετο δὲ κατόπιν φιλοξένου τοῦ
διθυραμβοποιοῦ. τὰ πύρρω·
οὗτος ὁ πύρρος ἦν ποιητὴς ἐρυ
θραῖος ὥς φησι λυγγεύς. τάν τε

κρότωνα, ἄλκιμος καὶ κρότων αἰακοῦ
υἱοί καὶ ὁ μὲν ἐβασίλευσε τῶν περὶ κ
ραίων ὁ δὲ ἐν σικελίᾳ ἔκτισε
κρότωνα, ὀγδώκοντα μόνος
ἐς αἴσωνα, μετενήνεκται τὰ περὶ
~~κη~~ μιλησίου ἀσμένακτος ἱστορού
μενα. φασὶ γὰρ τοῦτον ἴσθμια
νικήσαντα καὶ οἴκοι παραγενόμενον
ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τῆς μεγίστου
λαβέσθαι βοὸς καὶ μὴ ἀνεῖναι ἕως
ὁ ταῦρος ἐλευθερῶν τὸ σῶμα τῇ
βίᾳ κατέλιπε τὴν ὁπλὴν ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ. ὁπλὴν δὲ λέγει τὴν
χηλὴν καὶ ὁ ποτόδος ἐνθ' ὑπερβάλλει
βοὸς ὁπλὴν οὐδ' ἀπολέλειπται. τὸν
θαλλὸν ζώοντι. θαλλὸν ἔλεγον
θαλλός τι
οἱ ἀρχαῖοι πᾶν τὸ τεθηλός. ἀρ
χίλοχος. ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης
ἐτέρπετο καὶ ὅμηρος θαλλὸν περι
φοισι φορῆναι. ἀθηναῖοι δὲ κατ'
ἐξοχὴν τὴν ἐλαίαν φασίν. τὰ
κονσα ἢ τὰ δυσδίωκτα ἀπὸ

τοῦ δυσπόλου σεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν
διὰ τὸ εἶναι ὀλιγοχαίτο. ὁ λέπαργος +
ἤγουν ὁ λευκὸς ἢ λευκοποίκιλος ἢ ὁ
λευκόπλευρος. λέγεται μὲν ἀπὸ τοῦ
λέπας ἑρμηνεύεται τὸ ἀργὸν ὅ ἐστι τὸ
λευκὸν ἔχειν δέρμα. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ
λευκὸς εἶναι κατὰ τὴν λαπαράν.
κυμαίθα ὄνομα βοὸς ἢ αἰγὸς
παρὰ τὴν κάμινθα ἢ παρὰ τὸ
αἴθη καὶ τοῦ κόμη ἢ τὰς κόμας αἴ-
θας ἔχουσα τουτέστι ξανθὰς ἢ
ἐγκύμων. ἀτρακτυλίδες· εἶδος
βοτάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τὰς ἀ-
γροίκας γυναῖκας ἀτράκτους ποι-
εῖν ἐξ αὐτῶν. ἔνιοι δὲ ἀτρακτυ-
λίδας τὰ ἀγριολάχανά φασιν
ἀνήλιπος ἀνυπόδητος ἢ λιπ-
ὼν τὸ ὑπόδημα παρὰ τὸ ἐλιπεῖν
τὸ πέδιλον. ἀσπάλαθοι. ἀσπά-
λαθος εἶδος ἀκάνθης ὧ πληγέν-
τες οἱ ἔλαφοι ἀποθνήσκουσι
ἀσπάλαθος δὲ διὰ τὸ μὴ ῥαδίως

ἀπὸ τῶν πληγέντων ἀφαιρεῖσθαι
ἢ ἔτι μύλλαι καὶ ἔπτη ἀλλὰ καὶ
ἐλαύνει ἀπὸ τῶν ὠθούντων καὶ τῇ
κώπῃ καὶ τοῖς μύλλοις. οὐχ ἑλληνικὸν
δὲ ἀλλὰ ὑποκοριστικόν. καὶ μύλλον
τὸ διεστραμμένον οἱ γὰρ γέροντες
διεστραμμένοις τοῖς ὄμμασι βλέ-
πουσι. Φιλοίφας τὸ τοι γένος
ἢ ὁ φιλῶν τὸ συνουσιάζειν
οἰφεῖν γὰρ τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ
τοῦ ὀπιπτεύειν ὅθεν καὶ οἰφόλης
γυνή. ὅθεν καὶ παροιμία. ἄριστα
χωλὸς οἰφεῖ ἤγουν φασὶ διατοθλῶσθαι
οἱ γὰρ χωλοὶ ἐν οἴκῳ καθήμενοι
συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν. οἱ
δέ φασιν ἐντεῦθεν τὴν παροιμί-
αν διατεθλῶσθαι αἱ γὰρ ἀμάζονες
ἐπὰν ἄρρεν γεννήσωσι χωλὸν
αὐτὸν ποιοῦσιν ἵνα μὴ ἀνδρειότε-
ρον αὐτῶν γένηται. καὶ τούτοις ἀν-
δροθεῖσιν συνίασι. σκυθῶν
λεγόντων καλοῦ συνεῖναι αὐταῖς

ἑαυτοῖς ἐκεῖναι φασιν ἔρημα χωλοὶ
οἰφοῦσιν. σατυρίσκοις τοὺς πᾶ-
νας οἱ πλείονες φασὶν ὡς καὶ τοὺς σι-
ληνοὺς καὶ τοὺς σατύρους. ἀκρατέστεροι
σάτυροι ἑτέρων· λέγεται δὲ παρὰ τὸ
σάθη/σάθη δὲ τὸ μόριον τοῦ ἀν-
δρός· λέγεται δὲ πέος

+ ἐξ. ἑτέρων

Αἶγες ἐμαὶ τῆνον τὸν
ποιμένα τὸν συβαρίταν

τὸν συβαρίταν. σύβαρις πόλις
ἰταλίας ἢ ἀπὸ συβάριδος τινὸς ἢ ἀπὸ
συβάρεως ποταμοῦ νῦν δὲ καλεῖ-
ται θούριον. ὑπὸ τῶν κροτω-
νιατῶν καθῃρέθη ἡ σύβαρις ἐλ-
θόντες δὲ οἱ ἀθηναῖοι αὐτὴν ᾤ-
κησαν καὶ τῆς πόλεως μετήλλαξαν
τὸ ὄνομα καλέσαντες αὐτὴν
θούριον ἀπὸ θουρίου ποταμοῦ ἐκεῖσε
ῥέοντος. νάκος ζωνόδοτος τὸ κώ-
διον μαρσύπιον καὶ νάκος αἰγός

δέρμα, ἢ σκύρος νάκος ἐστὶ αἰγὸς ~~δέρμα~~ ὀρθογράφου ἢ θεόκριτος ἐν τοῖς ἑξῆς αἰγὸς φησί. βασκαίνων ἀντὶ τοῦ φθονῶν λυπούμενος κυρίως δὲ βάσκανος ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαίνων ἢ φθείρων τὸ ὁραθὲν ὑπ' αὐτοῦ. τὸν πᾶνα τὸν ἄκτιον. ἤγουν τὸν κυνηγόν. ἐπακτῆρες γὰρ οἱ κυνηγοὶ ὡς φησὶν ὁ ἀππιανὸς ἢ ὥς φησι φιλοστέφανος. ἔστι πανὸς ἱερὸν πλησίον κραθίδος ποταμοῦ· τινὲς δὲ τὸν ἀπόλλωνα φασὶ τὸν ἐπ' ἀκτῆς ἱδρυμένον. φησὶ δὲ καὶ

Pindari locus

πίνδαρος τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν. τὰν βαίταν τὰ ἐκ κωδίων συνερραμμένα περιβόλαια ἤτοι τὴν διφθέραν ἀττικοὶ δὲ ταύτην σισύραν φασί καὶ ἀριστοφάνης ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. ἡμεῖς δ' αὐτὰ σισύρνια φαμέν. ἐντί μὲν οὐδὲν ἱερόν παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων

φησὶ δὲ κλέανδρος ἐν δευτέρῳ πα-
ροιμιῶν ὅτι ἡρακλῆς ἰδὼν ἱδρυμένον
τὸν ἄδωνιν ἔφη οὐδὲν ἱερόν. οὐ
γὰρ αὐτὸν ἄξιον τιμῆς καὶ ἱδρύσεως
ἐδοκίμασεν ~~ἐπι~~ ἄλλως. ἔστι μὲν
οὐδὲν μέτα, ὡς ὁ ἀσκληπιάδης φη-
σί. διονυσόδωρος δὲ μεταφορὰν εἶναι
φησὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τῶν τιμωμένων
μηδὲν ἐχόντων ἱερὸν καὶ σεβασμοῦ
ἄξιον. ἄλλως οὐδὲν ἱερὸν ἡρακλῆς
ἐλθὼν εἰς διόσπολιν τῆς μακεδονί-
ας ἰδὼν ἐκεῖνος ἱερὸν πολλοὺς ἐξιόν-
τας καὶ θέλων προσκυνῆσαι ἀνέ-
ηρετο τίνος εἴη. μαθὼν δὲ ἀδώνιδος,
εἶναι ἔφη οὐδὲν ἱερὸν ἀντὶ τοῦ οὐδὲν
ἄξιον οἷον οὐδεὶς θεῶν ὑπάρχων./
ὗς ποτ' ἀθηναίαν παροιμία ἐπὶ
τῶν τοῖς κρείττοσιν ἀντεριζόντων. τὸν
εὔβοτον τὸν εὐτραφῆ βόσεις γὰρ
αἱ τροφαί ὅθεν τὸ αἰγίβοτον καὶ ἱππό-
βοτον. ὦ κινάδα οἱ σικελιῶται
τὴν ἀλώπεκα οὕτω φασίν. ἔστι

δὲ ἀντὶ τοῦ πανοῦργε· τοιοῦτον γὰρ
τὸ ζῶον. κίναδος δὲ ἡ ἀλώπηξ λέγε
ται παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν αἰδοῖ ἢ
ἀναιδῶς ἢ παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν
δόλω· ἐποκίξατο ἀντὶ τοῦ
ἔκοψε πόκον ἐπόιησε· μὴ σπεῦ
δε παρειμι ἐπὶ τί διὰ τί σπευ
δομένων μὴ σπεῦδε οὐ γὰρ ἐπὶ πυ
ρὸς βέβηκας· θρέψαι λυκαδεῖς
ἐστὶ δὲ τοῦτο σωκράτους· κακοὺς
ποιῶν εὐθρέψαι κύνας. παροι
μία ἀπὸ ἀκταίωνος τοῦ ὑπὸ ἰδίων
κυνῶν βρωθέντος. λέγεται δὲ ἐπὶ
τῶν ἀχαριστούντων τοῖς εὐεργέταις
πασῶν δὲ κρατῆρα πρόσσον ἔλαι
ον ἐκτίθησι ταῖς νύμφαις:
αὗται γὰρ ἐκθρέψασαι τὸν ἀρισταῖον
ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασί
ᾳ ἢ μέλιτος ὡς φησὶν ἀριστοτέλης
πυγίσματος μὴ ταφῆς ἀντὶ
τοῦ γαμηθῆς βαθύτερ(ον) οὐ τοῦ
πρὸς ἐμὲ πυγίσματος ἐκ σοῦ

ὡς συλλέκτης· ἀρνεῖται δὲ διὰ τούτου
καὶ ἀριστοφάνης δὲ ἐν βατράχοις φησί
περὶ τοῦ κλέωνος περὶ τὸ κρυπτόμενον)
καὶ τὸ ἔνδον νοούμενον ἐν ταῖς ταφαῖς ∴ ση.
τίλλεσθαι ἢ ἐν καιρῷ συνουσιασμοῦ
τὰς θρίχας ἐκτίλλειν τῆς πύλης. Γαυ
λῶς· ἀγγεῖα χυτρωτά γαλακτοδόχα
ἐν οἷς πήγνουσι τὸ γάλα, παρὸ καὶ
φέρεται πλεονασμῷ τοῦ · υ · ἅτινα
καὶ ἀμολγέας καλοῦσιν · ἄλλως · γαῦ
λος εἶδος πλοίου καὶ γαυλὸς ἀγγεῖον
τὰ δὲ καρνεῖα πραξίλλα μὲν ἀπὸ
καρνείου φησὶν ὀνομάσθαι τοῦ διὸς
καὶ εὐρώπης υἱοῦ ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ
ἀπόλλωνι / ἀλκμὰν δὲ ἀπὸ καρ
νέου τινὸς ζωϊκοῦ · Διονύσιος δὲ
ἀπὸ τοῦ κράναι ὅ ἐστι τελέσαι · φα
σὶ γὰρ ὡς μενέλαος στρατεύων εἰς
ἴλιον ηὔξατο τιμῆσαι αὐτὸν ἐὰν
κραίνῃ · ἄλλως καρνεῖα ἑορτὴ δω
ρικὴ τελουμένη τῷ καρνείῳ ἀπό
λλωνι ἤτοι τὴν πελοπόννησον ἀπὸ

κράνου μάντεως ὃς ἐφάνη τοῖς ἡρα
κλείδαις. ἀπὸ ταύτου κράνειον ἀπό
λλωνα προσαγορεύουσιν. ἢ δὲ ἱστο
ρίας παρὰ θεοπόμπῳ ὅτι αὐτοῦ
ἢ διὰ τὴν κύτορα, καλοῦσιν οἱ ἀρ
γεῖοι διὰ τὸ κρανέον ἀποσπᾶσαι τοῦ
στρατοῦ. τὸν οὖν κράνον οἱ ἡρακλεῖ
δαι ἀπέκτειναν ἀπερχόμενον εἰς
πελοπόννησον ὑπολαβόντες κατά
σκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος. ὃν ὕστε
ρον ἐτίμησαν ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι.
ἢ μᾶλλον οὗτος ὁ κάρνης ὢν ἔπε
μπε τοῖς ἡρακλείδαις ἄσημα, τούτοις
μαντευόμενος· ὅντινα εἷς τῶν ἡρα
κλειδῶν ἱππότης ὄνομα λόγχῃ βαλὼν
ἀπέκτεινεν. διὸ λοιμὸς ἐπεκρά
τησεν τὴν πελοπόννησον. ἀπελθόν
τες δὲ ἔλαβον χρησμὸν ἐξ ἀπόλλωνος
τιμῆσαι κράνειον ἀπόλλωνα καὶ
τοῦτο ποιήσαντες ἐπαύσαντο λοιμοῦ
ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν μέχρι τοῦ
παρόντος καὶ οὗτοι οἱ μετοικήσαντες

ἧς ἑτέρας πόλεις ἐν πελοποννήσου διὰ
τὸ ἐπιτελοῦσιν· ἄγωσι· τὰ δὲ κάρ
νεα· ἐστὶν ἑορτὴ διὸς καρνείου ὀνο
μαζομένη παρ' ἕλλησι δὲ τελεῖται
διὰ τὸ τὸν θούνειον ἵππον ἐκ κερ
νίου ἠναιξύλου· Κυνόσβατος
φυτὸν ὅμοιον ῥόδον ἔχον τὸν καρπόν
ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρου
παρόμοιον ταῖς ῥοιαῖς ἀκανθώ
δες ὥς φησι θεόφραστος· ἔστι δὲ
ὁ κυνάκανθος. οὐδ' ἀνεμώνα
τὴν ἀνεμώνην νίκανδρός φησιν
ἐκ τοῦ ἀδώνιδος αἵματος φῦναι·
Κρατίδης δὲ δύο φησὶ τὴν ἄν
θος ἔχουσαν μέλαν τὴν δὲ φοι
νίκεον· σωσίβιος δὲ παρὰ
λάκωσι τὰς ἀνεμώνας φαινίδ
καλεῖσθαι φησί· πρὸς ῥόδα·
ῥόδα παρὰ τὸ ῥᾷστον ἀπορρεῖν
ῥοῶδες γάρ ἐστιν ἤτοι φυλλορροοῦν
ἄνθεα· νῦν ἀντὶ τοῦ ἄκρα
κυρίως δὲ ἄνθεα τὰ ἐπάνω

:. ἐξ. φύζον

τῶν ὀχετῶν τῶν ὑγρῶν ἤτοι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ παρὰ τὸ ἄνω διεχῆναι τῶν γὰρ ῥείθρων τὰ ἄκρα ἢ πρωτεύοντα φαίνονται ταῖς ἐπιχαρίμοις. Οὐδ᾽ ἐκύλοις ἄκυλος ὁ τοῦ πρίνου βάλανος. Φάσσαν ὄνομα ὀρνέου. Ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ Μύνδιος ὅτι ἡ μὲν φάσσα ὑποκυάνεον ἔχει τὴν νεφέλην ἢ μᾶλλόν γε ἐμπόρφυρον· τῶν τε ὀφθαλμῶν λευκῶν ὄντων τὸ ἐν αὐτοῖς μέλαν στρογγύλον ἔχει. Θεκτὸς ἀρκεύθου φησὶν ὁ Θεόφραστος ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν ἐλάτη πεύκη. ἄρκευθος μηλέα. ὀΐη ἡ νάρυκος, ἣν καλοῦσιν ἡδύδραν. Τὰν πέλλαν σκοτεινήν. μέλαιναν. πορφυρᾶν τὴν χροιὰν τοῦ σώματος ἐπιφανῆ, ἡνίκα ἂν δι᾽ ὑποδρομὴν τοῦ αἵματος μελαίνηται· πελιώματα καλοῦσιν ὃ τῇ Ἀφροδίτῃ συμβέβηκε

καὶ ὅμηρος μελαίνεται δὲ χρόα καλή

ὁ κώναρος διὰ τὸ κέρατα περιφερῆ

καὶ τραχέα ἔχειν ὡς κώνους ἢ στροβίλους

κυνάγα· τοῦτο τῆς αἰγός ἐστιν ὄνομα

τινὲς δὲ τὴν εὐκίνητον ἀκούουσιν.

αἶθον γὰρ τὸ πυρῶδες· λαύρας

ἐν κινήσει τὸ πῦρ· ὅθεν ὅμηρος τοὺς

λέοντας αἴθωνας φησί. τὰς λεκου δι

κέρκος· τὰς πολυτρίχους τὰς ἐχούσας

οὐρὰς ἀπλήρεις τριχῶν. κέρκος γὰρ

ἡ οὐρά. κιγκλίζειν· ταῦτα μὲν

μεταφορικῶς εἴρηται ἀπὸ τῆς ἐν

τῇ θύρᾳ κιγκλίδος· ὅτι δὲ κόραξ

σιδηροῦς ἐμπεπηγμένος εἰς τὸ μέσον καὶ

ἀποκρατῶν τὴν θύραν. ἄλλως.

κιγκλίζων· προσθετικοῦ ἀπὸ τοῦ

κύκλου οὕτω καλουμένου ὀρνέου

ὃν σεισοπυγίδα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ ἡ :: νιῶ

λέξις μετήνεκται. κιγκλίζει δὲ τὸ

τὴν ὀσφὺν κινεῖν φησίν. ὥσπερ δὲ

παρὰ τὸ γίνω γίγνομαι, οὕτω καὶ παρὰ

τὸ κυκλῶ κιγκλῶ καὶ κίγκλος.

κυκλάμιν) βοτάνη λεπτόφυλλον ὅπερ
χλιανθὲν ποιεῖ πρὸς χίμετλα. Τὰ
δροσιὰ αἰθύλλια, εἰσὶ παντελῶς ἄ-
καρπα, πρὸς τοῖς ποταμοῖς φυόμενα
καλούμενα βεργοῦλα. Κύτιλος αἰγιλ-
ᾶινος θάμνοι εἰσὶν οὓς ἐπιμαίνον-
ται αἱ αἶγες. Κισσᾶς κίσσα
εἶδος ὀρνέου ἀμούσου ἐπιθυμητι-
κοῦ μικλοῦ ὅθεν ἐπὶ τῶν γυναικῶν
τὸ κισσᾶν ~~[illegible]~~ παρα-
λαμβάνει παρέσσον μὴ γενῶσαι
ἐκδέχονται πρὸς τὸ ποιεῖν. Κερου-
χίδες τριχῶς γράφεται. Κερου-
χίδες αἱ κερωφόροι κερουχίδες
αἱ οὐλὰ κέρατα ἔχουσαι. κε-
ρουχίδες ὑπὸ τῶν κεράστων ἑλκό-
μεναι. Φριμάσσετο φριμασμὸν
ἀποδίδου μεθ᾽ ἡδονῆς τοῦ τε
βρενθύου ἢ ἐναβρύνου ὡς πᾶσα
ἀγέλη. πεποιημένη δὲ ἡ λέξις
τοιοῦτος γὰρ δοκεῖ εἶναι ὁ ἦχος τοῦ
πταρμοῦ τῶν αἰγῶν. ἄλλως.

φριμάσσετο

οὐ κυρίως τῇ λέξει κέχρηται· φριμασ-
μὸς γὰρ ἐστὶ τῶν ἵππων.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις

ὁ Θοῦρις φησὶ διὰ τὴν τῶν θρεμμά-
των πολυπλήθειαν καὶ τοῦ γάλακτος
ἱδρύσασθαι ἱερὸν παρὰ τῇ ἄτμῃ · γρ. αἴτνῃ
τῆς Γαλατείας. Φιλόξενον δὲ τὸν Κυ-
θήριον ἐπιδημήσαντα, καὶ μὴ δυνάμενον
ἐπινοῆσαι τὴν αἰτίαν ἀναπλάσαι
ὅτι Πολύφημος ἤρα Γαλατείας. τὸν
ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον. μέσην
γὰρ τιθέασιν οἱ πέζοντες ψῆφον · γρ. παίζοντες
ἧς οὐχ ἅπτονται εἰ μὴ τέλεον ἡττώμε-
νοι αὐτῆς ἅψοιντο. λίθον οὖν τὴν
ψῆφον οἷον τὸν ἔρωτα, ὡς ἔλαττον πα-
ρέχει κίνδυνον. ἰξία· ἰξίον ἐστὶ τὸ
ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ὀστοῦν ὃ καὶ γλουτὸς
καλεῖται καὶ κοτύλη παρὰ τὸ κοιλό-
τητα, ἧς ἐν αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν
ἁρμόζονται. ἐκνυζᾶτο· ἐκνανί-
ζετο. κνυζηθμὸς γὰρ λέγεται ἡ

τῶν κυνῶν ἄσημος ὑλακή. Κοτυτ-
ταρὶς ἀπὸ τῆς παρὰ δωριεῦσι
τιμωμένης Κοτυτοῦς ὠνόμασται ἀπὸ ∴ γρ. ~~καὶ~~ κοτυτοῦς
κότου· ἕτοιμοι γὰρ εἰς κότον οἱ γέρο- ∴ γρ. κοκυτοῦ
ντες. ἔστι δὲ κοτυτὼ δωρικὴ θεός
παρ' ἧς ὠνόμασται

ἦς χρόνος ἡνίκα ἐγὼ

Ἄλεντα τόπος ἐν Κῷ ἀπὸ ἀλεύτου
τινὸς βασιλέως. ἐπιγέγραπται
δὲ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον θαλύσια ἢ ὁδοι-
πορία. τὰ δὲ πράγματα διάκειται
ἐν Κῷ. ἐπιδημήσας γὰρ τῇ νήσῳ
ὁ θεόκριτος καθ' ὃν χρόνον πρὸς
ἀλεξάνδρειαν ἐπορεύετο πρὸς πτο-
λεμαῖον φίλος κατέστη φρασιδά- ∴ γρ. κατέστη
μῳ καὶ ἀντιγένει λυκωπέως υἱοῖς
καὶ κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ
θαλύσια δήμητρος ἄπεισι μετὰ εὐ-
κρίτου καὶ ἀμύντου. χαῶν ἀγα-
θῶν· χάοι γὰρ τὰ ἀγαθὰ παρὰ λακε-
δαιμονίοις. χάον δὲ καὶ τὸ εὐγενές

ἢ τὸ ἀρχαῖον λέγεται. ἀπὸ Κλυτί[ας]
Κλυτίας ὄνομα κύριον Εὐρυπύλου τοῦ
βασιλέως τῶν Κῴων γυνή. θυγάτηρ δὲ
Μέροπος. φησὶν οὖν ὅτι συγγενεῖς οἱ
νεανίαι Χαλκώδοντος. Εὐρύπυλος ὁ Ποσει-
δῶνος Κλυτίαν γήμας ἐν Κῷ Χαλκώδοντα
καὶ Ἀνταγόραν ἐγέννησεν ἀφ' ὧν ἐν
μνᾶς ἐν Κῷ / οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς
Ἡρακλέους βασιλείας τὴν Κῶ κατοι-
κήσαντες καὶ ὑποδεξάμενοι τὴν δῆμι-
ζα καθ' ὃν καιρὸν πλείστην τὴν κόσμησιν ζη-
τοῦσα ἡ νῆσος ἐπιδημήσαντας ὁ Θεόκρι-
τος ἐφιλιώθη Φρασιδάμῳ. Βούρρι-
ναν κρήνην ἢ Βούρρινα τῆς Κῶ. καὶ
Φιλιτᾶς. λάσαντο δ' ἐκ προχοῇσι σε-
λαμπέτροιο Βουρρίνης. Νικάνωρ δὲ
ὁ Κῷος ὑπομνημάτων β. φησὶ Βού-
ρεινα πηγὴν ἐν τῇ νήσῳ ἐστὶν ἢ τῷ ἀ-
φύκους καὶ τὴν βοὸς εἶναι παραπ-
λήσιος ἥ ἐστι ῥέουσα ἐκ πέτρας διὰ
βοὸς κεφαλῆς ἢ τὴν μεγάλην διὰ τοῦ
βου ἐπιτατικοῦ. βούπαις γὰρ καὶ

βουγάϊος μέγας. ἢ ὅμηρος δὲ νῦν βου
γάϊε. λυκώπεδ αἰολικῶς προπερο
ξύνεται. βρασίλα οἱ γράφοντες διὰ
τοῦ δ ἁμαρτάνουσι ἐγένετο δὲ βρα
σίλας λάκων τὸ γένος ὁ γὰρ λακεδαι
μόνιος βρασίδας οὐ θάπτεται ἐν κῶ
ἀλλὰ ἐν ἀμφιπόλει. τ κυδωνικὸν
κρητικὸν ἐστὶ δὲ πόλις κύδων ἀπὸ κύ
δωνος τοῦ ἑρμοῦ. κνακόν ἢ ξανθόν
ἢ λευκόν. λευκὸν μὲν ἀπὸ τοῦ καρποῦ
ξανθὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνθους. ἄλλως ἢ ὅτι
ὁ μὲν κύκλος αὐτοῦ μέλας τὸ δὲ σπέρ
μα λευκόν. τῆς κνίδης τοιοῦτον δέ ἐστι
τὸ τοῦ κνίδου ἄνθος ἢ ξανθὸν ἢ πυρρόν
νέας ταμισοιο εἴρηται δὲ παρὰ τὸ θαμί
ζειν. ἢ ὅ ἐστι πυκνοῦν τὸ γάλα περὶ
αὐτὸ στρεφόμενον. σαῦρος ἢ ἡ
σαῦρα λέγεται. φησὶ δὲ ἀριστοτέλης
περὶ τοῦ ζώου τούτου ὅτι ξηραινόμενος
εἰς ἔχιν μεταβάλλεται. ἀλωάν
ἄλλως ἀπὸ τοῦ ἀλίζω τὸ συναθροίζω
ἐπεὶ γὰρ συναθροίζουσιν τοὺς στάχυας

ἢ καλλίμαχ(ος) ἐς τὸ πρὸς τέλχους ἱερ(ὸν)
ἅλεες δεῦτε· ἢ ἅπαι ἡ θάλασσα
ἐντεῦθεν ἢ ἀρχῆς ἀντὶ τοῦ προγραφῆς.
σικελίδαν ἀσκληπιάδην φησὶ
λέγει τὸν γραμματοφόρον οὗτος γὰρ
σάμιος τὸ γένος. σικελίδην δὲ καλεῖ
τὸ πατρωνυμικὸν σικελοῦ γὰρ υἱὸς
ἦν οὕτω καλουμένου. ἄλλως. ἀσκλη
πιάδην φησὶ τὸν σάμιον τὸν ἐπιγρά
ψαντα οὐ δοκεῖ ἀκουστὴς γεγονέναι
ἁλκυόνες ἀλκύων θυγάτηρ ~~αἰ~~
μαινόλου ἢ κανώβης γυνὴ δὲ
κήϋκος. ἀλέξανδρος δέ φησιν ὁ
μύνδου ὅτι αὕτη θεῶν λέλογχεν νη
ρηίδων λευκοθέαν παλαίμονα
ἀφροδίτην. ἀλκυόνες δὲ ἐκλήθη
σαν παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν ἢ ἀντίγονος
φησὶν ὅταν γηράσωσιν αἱ ἀλκυόνες
κήρυλοι καλοῦνται. ἀριστοτέλης
δὲ διῄρηκε ἀλκυόνα ἢ κήρυλον
ἢ κορώνην. οἱ δέ φασιν ὅτι τὰ ἄρ
ρενα τούτων κήρυλοι καλοῦνται

ὅπερ ἀληθές ἐστι. θρυνητὸν δὲ τὸ ζῶον
ἢ περὶ τοῖς αἰγιαλοῖς νεοττεῦον. /
ἢ τὸ κῦμα ἀφαιρεῖται τοὺς νεοττοὺς
αὐτοῦ. ιδ. δὲ ἡμέρας φασὶ περὶ
τὰς χιμερινὰς ἡμέρας εὐδιάζειν ἃς
καλοῦσιν ἀλκυονίδας ἑπτὰ πρὸ
τῆς γενέσεως καὶ ἑπτὰ μετὰ τὴν γένεσιν.
ἀνήτινον εἶδος ἄνθους. ἀνητίνοις δὲ
ἐχρῶντο στεφάνοις ὡς ἀλκαῖος καὶ σαπ-
φώ φασί. τινὲς δὲ καὶ πᾶν ἄνθος ἀνή-
τινον παρὰ τὸ ἄνω ~~ἵε~~ τείνεσθαι καὶ
ἵεσθαι. ἢ τῆς πελιάδος ἐν κῷ ἢ ἀρκα-
δίᾳ ἢ τὸν θεσσαλικὸν οἶνον ἢ τὸν ὑ-
γιείας ἢ ῥώμης παρασκευαστικὸν ἢ τὸν
ἐν ἀναδενδράσι τρεφόμενον παρόσον
ταῖς παρακειμέναις πτελέαις ἐμ-
πλέκονται. ἢ ἐφέσιον. πτελέα γὰρ
ἡ ἔφεσος ἐκαλεῖτο ἢ τόπος ἐν αὐτῇ.
ἢ ἐν ἀρκαδίᾳ. ὅμηρος πτελέην ἕ-
λεος ἢ τὸν ἐξ ἀναδενδράδων αἳ ταῖς
πτελέαις ἐποχοῦνται ἢ ἀπὸ τόπου.
ἔστι δὲ ὁ τόπος μεταξὺ ἐφέσου καὶ
μιλήτου

κνύζα· ἀσφοδέλῳ. τὴν κόνυζαν κνύζαν
εἶπεν. ἔστι δὲ φυτῶν τὸ ψυκτικώτατον
ὅθεν καὶ ἐν τοῖς θεσμοφορίοις ὑποστρω
μνύουσι τὴν θερμότητα τὴν κατὰ τὰ
ἀφροδίσια ἐκκόπτοντες. ἀσφόδελος δὲ
βοτάνη πλατύφυλλος ἧς ὁ καυλὸς
καλεῖται ἀνθέρικος. ἀχαρνεύς ἀττι
κόν· ἀχάρνα γὰρ δῆμος ἀττικῆς. λυ
κωπίτας· ἤτοι αἰτωλός· λυκώπης γὰρ
πόλις αἰτωλίας· ἢ ἀπὸ δήμου λύκω
πος γὰρ δῆμος ἀποίκων ἢ ἐκ λυ
κώπεως ἐχούσης τὴν κλῆσιν. ἱερ
ὰ λάρναξ· λύκιός φησι τῆς θου
ρίας ὄρος θάλαμον ὑφεστάναι ἄντρον τῶν
νυμφῶν καλοῦσι δὲ αὐτὸ ἀλουσίαν
οἱ ἐπιχώριοι ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος
ἀλουσίου ποταμοῦ. ἐν τούτῳ ποι
μὴν ἐπιχώριος δεσπότου θρέμματα
βόσκων ἔθυεν ἐπὶ συχνὰ ταῖς μού
σαις. οὗ χάριν δυσχεράνας ὁ δεσπότης
~~βουλευσάμενος ἔσωσαν αὐτὸν αἱ~~
~~θεαί~~ ἐς λάρνακα κατακλείσας

αὐτὴν ἀπέθετο. ἐν τούτῳ ἐδίσταζεν
ὁ δεσπότης βουλευόμενος τί ποιῆσ-
αι ~~αυτ~~ αὐτὴν αἱ θεαί. παραδεδρα-
μόντος δὲ ~~χει~~ διμηναίου χρόνου παρα-
γενόμενος εἰς τὰ ζύγαστρα τῆς λάρν-
ακος διανοίξας ζῶντα, κατείληφε εἰς
τὴν λάρνακα ~~κηρίον~~ κηρίων πεπλη-
ρωμένην ἑνός. ἄνακτος δέ φησιν
δεσπότην. αἱ σιμαί οὕτω καλεῖν ἔθος
τὰς μελίσσας. τὸ γοῦν πρὸς ὑπο-
δοχὴν τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἄγγος
σίμβλη καλοῦμεν ὅπου τὸν κάμα-
τον ~~τῶν~~ τῶν σιμῶν βάλλουσιν
σιμοβόλον τι ὄν. / ἔτος ὥρειον
τινὲς ὅλον ἐνιαυτόν. δύναται οὗτος
οὐ πάντως τὸ δωδεκάμηνον λέγειν
ἀλλά, τὴν τῶν ὡρῶν μεταβολήν. /
διαιρεῖται γοῦν εἰς τέσσαρα. τὸ γοῦν
ἔαρ ὁ θεόκριτος ὥρειον εἶπε τουτέστι
χειμηναῖον καιρόν. διὰ γὰρ χειμηναί-
ου καιροῦ πληροῦνται αἱ τέσσαρες
ὧραι τοῦ χρόνου. ὁμόλας ὅρος

θεσσαλι(κῶς). <u>μαλθακὸς</u> ζυφερὸς
ἁπαλὸς ἐκ τῆς μάλθης. αὕτη γάρ
ἐστι κηρὸς ἁπαλὸς συμμεμιγμένος
χελοῦσι δὲ αὐτῷ τῶν σανίδων
γομφώσεις ἀφοῦ διὰ τὴν ἐκκλη
σίαν καὶ τὸ ἐν τῷ βίῳ λοιδωρεῖσθαι
λέγεται. <u>παῖδες ἀρκαδικοί</u> οἱ ἀρ
κάδες ἐπὶ θήραν ἐξιόντες ἂν μὲν
ἀτυχήσωσι τιμῶσι τὸν πᾶνα· εἰ
δὲ τοὐναντίον σκίλλαισιν ἐμπα
ροινοῦσι παρ' ὅσον ὠρίων τῆς θη
ρας ἐστὶν αἴτιος. μόναστος δέ φησιν
ἑορτὴν ἀρκαδικὴν εἶναι, ἐν ᾗ οἱ παιόνες ∴ γρ. παῖ δες
τὸν πᾶνα σκίλλαισι βάλλουσι. /
χῖοι δὲ ὅταν οἱ χρηστοὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν
θύσωσι καὶ μὴ ἱκανὸν ᾖ τοῖς ἐσθίουσι
διὸ φησὶ κρέα τυτθὰ παρέῃ. τῶν
ἐφήβων ἐν σικελίᾳ γίνεται ἀγὼν ἐν
σκίλλαις καὶ οἱ νικήσαντες ταῦρον
ὑπὸ τῶν γυμνασιαρχῶν τιθέμενον
λαμβάνουσιν ἔπαθλον. <u>κυνίδεσσι
καθεύδεις</u> κνίδη ὑφ' ἡμῶν ἀκαλύ
φη δέ

ὑπὸ τῶν ἀττικῶν. ἔστι δὲ καὶ ἀγρι-
ελαία κνίδη καὶ τὸ κατ' ἐπεὶ συλλέγου-
σιν ὅταν τὸ πῦρ ἅλωσιν. ἔστι δὲ
καὶ ἄγριον λάχανον. ὑπὸ βλεμμύων
βλέμμυες ἔθνος αἰθιοπικὸν μελα-
νόχροον οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς ζωγλωδύταις
οὐ πάνυ δὲ ἐπαγγηθεὺς ἀθέατον
τὸν νεῖλον φησὶν ἢ τοὺς βλέμμυας
οὐκέτι γινώσκει ὁ νεῖλος πόθεν ἔχει
τὰς πηγάς. νεῖλος δὲ ἀπὸ νείλου
σ' ἔκτισεν ὃς μετὰ μάχην σύγκρασιν ἢ
ἀπὸ τοῦ νάειν ἴσως ὅ ἐστι κατὰ
συστροφὴν ἢ πάροδον νέαν ἰλύν
φέρει ἢ κατὰ τὸ πλημμυρῶν ὥρας
μόνον χρόνον νέαν ἰλὺν δοκεῖ. ὑέ-
τιδος καὶ βυβλαίδος ὑετὶς καὶ βυ-
βλὶς ὄρη καὶ κρῆναι μιλήτου. /
μιλήτου γὰρ φησὶν ἐγένοντο δλῶ-
νος καὶ βυβλὶς ἧς ἐρασθεὶς καῦνος
ἀπέλιπε περὶ μίλητον. /
ἐκφύει δὲ καὶ ἡ φέρουσα ἀπήρξατο
ταύτης ἡ κρήνη ὁμώνυμος. :/

ἐπιφθύζουσα· ἢ· ἐπιπτύουσα· φθύζειν
γὰρ τὸ πτύειν δωρικῶς· ταὶ ἐπὶ πυ
ξίαι φέρουσαι ἐβάδιζεν ὁδόν. πύξα,
ὄνομα, πόλεως ἐξ οὗ καὶ φύξιος ἀπό
λλων καὶ πὰν ἢ φυξάτις ὤν. ἐκεῖθεν
ἔφυγεν ἡρακλῆς ἄφνης ἐπιθεμένων
αὐτῷ τῶν κώων. οἰναρέοισι. καὶ εἰς
τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. φυλλάνας
δέ φησιν οἰναζαρίζειν τὸ ὑπεραύξειν
~~τὸ ὑπεραύξειν καὶ~~ τῶν οἰναρέων καὶ ξυ
γῶν δεῖ γὰρ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους
ἐπειδὰν ~~πε~~ πεπαίνωσιν οἱ βότρυ
ες. ὀροδαμνίσιν σκιὰν ποιούσαις
πολυφύλλοις. ὀροδαμνίδας δέ παν
τὸς δένδρου τὰς κλάδους λέγει. /
κοΐνατος δέ ἐτυμολογεῖ οἷον ἐν ὄρε
σι θάμνοι· αἰθαλίωνες δέ οἱ αἰ
θαλώδεις διὰ τὸ αἴθεσθαι ὑπὸ τοῦ
ἡλίου. ὀλολυγὼν χελιδὼν. ἀπὸ
τοῦ ὀλολύζειν ὁ γὰρ ἀριστοτέλης
φησὶ πάνυ ὀλολύζειν τὸ ζῶον
ἐν τοῖς ἑλώδεσι τόποις κατὰ τὴν

∴ ἴσ. ἢ. φυξάτης

∴ γρ. κλῆσιν

νύκτα. πολλὰ τῶν ζώων ἀπὸ φω-
νῆς ἔχει τὴν χρῆσιν. ὀλολύζω
ὀλολυγών. στάζω. σταγών. τρύζω
τρυγών. ἀείδω ἀειδών. πλήσσω
πλαγγών. κοκκύζω κόκκυξ
τὸ δὲ ἀκανθίδες καὶ τὰ τοιαῦτα
ὄρνεα νεμόμενα ἐπάνω ἀνθῶν. τού-
των τὰ μὲν καὶ τὸ αἰγιθάλων μίγ-
νυσθαι φησίν. ἀλλὰ ταῦτα ἄφωνα
ἀκανθὶς τὸ ὄρνεον ποικίλον ἐστὶ
καὶ λιγυρόν· καλεῖται δὲ ποικιλὶς διὰ
τὴν χροιάν. ἀριστοτέλης δὲ καὶ ἀλέξ-
ανδρος φησὶ διαβιβάζειν ἐπ' ἀκανθῶν
τοῦτο γοῦν θεόκριτος ἀκανθίδα λέ-
γει. παρὰ πλευραῖσι δὲ μῆλα
ταῖς πλευραῖς περικρεμάννυσθαι
τὸ γὰρ μῆλον τῆς ἀφροδίτης καὶ τὸ
ἐπιθυμητικὸν περὶ τὰ σπλάγχ-
να εἶναι. τὰ δὲ σπλάγχνα περὶ τὴν
πλευράν. φόρω κατὰ λάινον αὐλ

∴ γρ. τὸν πυλά-
ον. i. pelen
montes

οἱ μὲν τὸ σῶ ἥλιον. οἱ δὲ τὴν ἀρ-
καδίαν φωλόην ἐν ἀμφοτέροις γὰρ

ᾤκησαν ὁ χείρων καὶ ὁ φόλος ὑφ' ὧν ξενισθέντα τὸν ἡρακλέα φασὶ πολλοί. ὁ μέντοι οἶνος ἐκεῖνος ὁ δοθεὶς ~~ὑπὸ~~ ὑπὸ διονύσου χαριστήριον ἀνθ' ὧν αὐτῷ νάξον ~~προσένειμεν~~ ὁ φόλος κρινόμενον ~~παρὰ αὐτοῦ~~ πρὸς τὸν ἥφαιστον. φόλω δὲ ἀντὶ τοῦ φόλου. οἱ γὰρ δωριεῖς τὴν ου δίφθογγον εἰς ω μετατρέπουσι. διεκρανώσατε νύμφαι· κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ἐκεράσατε. δράγματα ἢ μήκωνας· τὴν δέσμην φασὶν ~~οὐ~~ μόνον ἀστάχυς ἀλλὰ καὶ μήκωνας ἔχειν διὰ τὸ ἐν ἀμφοτέραις χερσὶ τὸ δαψιλὲς ἐμφαίνειν.

∴ γρ. μή

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι

∴ γρ. ἐμοῦ γὰρ

∴ γρ. μενάλκαν

Σωσίθεος δὲ δάφνιν γενόμενον ὑφ' οὗ νικηθῆναι μενάλκην ᾄδοντα, πανὸς ἢ νυμφῶν κρίναντος, γαμηθῆναι δὲ αὐτῷ θάλειαν. ἀλέξανδρος

~~Ex hoc Commento & commento sequentis edyllij poteris le[illegible] de Amoribus daphnidis & de ipso daphnide multa colligere que poete [illegible] [illegible]~~

δέ φησιν αἰπόλος ὑπὸ δάφνιδος μα
θεῖν μβρουαν τὴν λυκικήν. ἄναβοι
ἔνηβοι δὲ οἱ κατωτέρω δωδεκαέτης
ἐπίουρε· φύλαξ· γίνεται δὲ ἡ λέ
ξις ἀπὸ τοῦ ὁρῶ τὸ φυλάσσω. ὁ
κύων ὁ φάλαρος· φάλαρος λευ
κός ἢ ὀλένηρος ἢ ὀλένηρος· κύματα
φαληριόωντα λευκά. τὰ λευκαι
νόμενα τὸ φαλιὸν ἢ βαλιὸν λέ
γουσι ἢ τὸν ἐπὶ τῷ μετώπῳ ἔχον
τα λευκὸν σημεῖον. ἰυκτὰ μενάλ
κας· ἰύζειν τὸ ~~λι~~ λιγυφωνεῖν
κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν γυναικῶν. δω
ρική δὲ ἐστιν ἡ λέξις. ἠθαλ κόνε ∴ κλίσις
κόνος λέγεται ὁ ξανὸς ὁ μὴ ἔχων κέ
ρατα. ἀγκὰς ἔχων τυ· οὐκ ἀ
νισοεπῶς τοῦτο ὁ θεόκριτος φησί
ἢ ὁ ἑρμησιάναξ γὰρ λέγει τὸν
δαφνίδα ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ μενάλ
κα ἀγόμενον ἐπ' εὐβοίᾳ τὰ περὶ
αὐτοῦ διατίθεται. οὗτος δὲ ἐπὶ σι
κελίᾳ. ὁ ἀπλαξ παγιδευτένος

κυρίως δὲ ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία.
ἀπὸ κοινοῦ δὲ φοβερὸν κακόν. συνό-
φρυς. δασεῖ ἔχουσα τὰς ὀφρῦς συγ-
κεκολλημένας τουτέστιν εὐόμματον
μιτύλαν. αἶγα, φησὶ τὴν μὴ ἔχουσαν
κέρατα. ἀκρηβὸς ἐών. ἱστοροῦ-
σι γὰρ αὐτὸν ἐξαπατηθῆναι ὑπὸ τῆς
νύμφης ἣν Σωσίθεος Θάλειαν καλεῖ
παρακελευσαμένης δὲ αὐτῆς ἄλλῃ
γυναικὶ μὴ ὁμιλεῖν μὴ τηρῆσαι τὴν
παραίνεσιν αὐτῆς ὅθεν ὁ μὲν Θε-
όκριτος φησὶ τὴν νύμφην ἀποστῆ-
ναι αὐτοῦ αὐτὸν δὲ ἀντιμεταβαλλόν-
τα ~~τοῦτον~~ τὸν ἐκείνης ἔρωτα ὑπὸ αὐ-
τῆς μεταλλάξαι τὸν βίον. ἐκτὸς
ἐμὴ αὐτὸν μὲν φησὶ ἀπώσασθαι
αὐτὸν ἄλλης δὲ ἐρασθῆναι. ὥς πό-
κα τὰς ξένας ἠράσατο Δάφνις
ὁ βούτας. οἱ δὲ λοιποί φασιν τυ-
φλωθέντα αὐτὸν ἢ ἀλώμενον κα-
ταχρημνισθῆναι.

Βουκολιασταὶ Δάφνι(ς)

Τὰ μὲν πράγματα, ἐπὶ Σικελίας κεῖ-
ται, προσλαλοῦνται δὲ ὑποκορισμέ-
νως Δάφνις ἢ Μενάλκας ὅπως ἀλλήλους
ἀντήσωσιν. οὐδὲν δὲ ἔχει πρὸς Με-
νάλκαν τοῦτον ὄντα Σικελὸν ὑπὲρ
Μενάλκου Χαλκιδέως οὗ φησιν Ἑρ-
μῆναξ ἐρασθῆναι τῆς Κυρηναίας
Εὐίππης ἢ διὰ τὸ μὴ ἐπιτυγχάνειν
αὐτῆς κατακρημνίσαι αὐτόν. στεῖραι-
σι. στείρας τὰς οὔπω τετοκυίας
αἱ γὰρ εἰς ἅπαν ἄτοκοι στεῖραι κα-
λοῦνται ἤτοι διὰ τὸ στερεὸν εἶναι τὸ
σῶμα, ὡσανεὶ ὑπὸ τόκων μὴ ἐκ-
λυόμενον ἢ παρὰ τὸ στέρεσθαι γόνου
μηδὲν ἀτιμαγελεῦντες μηδαμῆ
καταλιπόντες τὴν ἀγέλην. τοὺς
γὰρ καταλιπόντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέ-
λης καθ᾽ ἑαυτοὺς νεμομένους οὕτω
καλοῦσιν. ἐνέταξαι ὑπεσώρευται
σεσώρευται ἀπὸ τοῦ νάσσω. νῶ.
τὸ σωρεύω. χόρτα, 34. χόρτα
τε ἐμβρύων τε πλήθη. ἔμβρυ(α)

γρ. ναίω.

δὲ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν βορὰν
ἔχειν ἢ ἀπὸ τοῦ ἐμβρύειν καὶ αὐξά-
νεσθαι. χέρια δὲ καλοῦσι τὰς ὑμέν-
ας πληροῦσι τοῦ ἀμελχθέντος γά-
λακτος ἐσθίουσι δὲ θέντες ὑπὸ πῦρ
φηγοί εἶδος δρυός. εἴρηνται δὲ ὅτι
πρὸ τῶν δημητριακῶν καρπῶν τοὺς
βαλάνους ἤσθιον ἢ πηλούς τινὰς
παρὰ τὸ εὐπαγεῖς αὐτοὺς εἶναι. δοὶ
δὲ δρυὸς γένη ε. φηγός. ἡμέρειος
ἐτυμόδρυς. ἁλίφλοιος καὶ ἄμυλος.
ἄμυλος δὲ εἶδος τι ἄρτου ἐκ τῶν
σατνίων γενόμενος λεγομένων πυρῶν
ἁλούς. ἄμυλος δὲ ὁ ἄρτος ὁ ἄνευ
μύλου γενόμενος ἀποβρέχοντες γὰρ
τὸν πυρὸν ἀποθλίβουσι. ὀλοφυδνῶν
ἡ φλυκτώδης ἐστὶ φλύσκας. λέγου
σι δὲ αὐτὴν οἱ ἀττικοὶ ὀλοφλυκ
τίδας ὅταν αὐτὴ γένηται ἐπὶ τῇ γλώ
σσῃ. εἰώθασι λέγειν αἱ γυναῖκες
ὡς ἀποτεθῆσαν σοι ... οὐκ ἀ
ποδεδώκασιν. Π ἐκαναχήσατο: ηδ.

ἢ φ. ἄλως

ἄμυλος τι

ἐργάται

ἐργατῖναι βουκαῖος

Βουκαῖον οἱ μὲν τὸν θεριστὴν ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ κείρω τὸ κόπτω καὶ θερίζω ὁ μεγάλως κείρων ἢ σὺν βοῇ καὶ ᾠδῇ. τινὲς δὲ τὸν βουκόλον. βέλτιον δὲ τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν τὸν τοῖς βουσὶ κλίνοντα τὴν γῆν. Ὄγμον παρὰ τὸ διοιχθῆναι τὴν γῆν. οἱ δὲ τάξιν οἱ δὲ ὅρον οἱ δὲ τὴν χώραν. κυρίως δὲ ἡ εὐθεῖα τοῦ ἀρότρου τομὴ καὶ ἔστιν ὄγμος οἷον ἀπὸ τοῦ διαιρεῖσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροτριῶντος. νῦν δὲ ἡ λέξις κεῖται ἐπὶ τῆς εὐθείας τάξεως τοῦ θερισμοῦ ὡς καὶ Ὅμηρος ὄγμον ἐλαύνοντος ἀνδρὸς μάκαρος κατ᾽ ἄρουραν. ὀψαμάτα· τοῦ τέως μέχρι ὀψὲ θερίζων καὶ κακοπαθῶν καὶ μὴ ἐνδιδούς. ἀτεράμονος· ἀτεράμονας φασὶ τοὺς

∴ ἀπὸ τοῦ ὀψὶ καὶ ἀμῶ τὸ θερίζω

σκληροὺς τοὺς μὴ τέρενας. Ἄσκαλα
ἀνεξέργαστα. ἀκόσμητα. ἀσκαλὶς
γὰρ γεωργικὸν ἐργαλεῖον. Καλαμαία
ἀντὶ τοῦ ἀρουραία. ἔστι δὲ ἀκρὶς λε
γομένη μάντις ἐν τῇ καλάμῃ γινομένη
ἴσως οὖν ὁ θεόκριτος ἰσχνὴν ἤπερ θέλων
ἢ διεφθινηκυῖαν τοῦτο φησίν. Ἀρίσταρ
χος ἐν ὑπομνήσει λυκούργου αἰσχύλου
φησὶ τὴν ἀκρίδα ταύτην ἣ προσβλέ
ψῃ τι τῶν ζώων τούτῳ κακὸν γίνεσθαι.
ἔστι δὲ χλωρὰ ἢ πεπλεγμένους τοὺς ἐμ
προσθίους πόδας μακροὺς ἔχουσα
ἢ λεπτοὺς ἢ συνεχῶς αὐτοὺς κινοῦσα
Ζύχνα ζύχνα γὰρ εἶδος βοτάνης
ταῖς στείραις δὲ ἐστὶ ξυμφερόντως. ζύχον
γὰρ λάχανον ἱκανῶς μαλακτικόν. Τὰς κόρ
θυος. τῆς σωροῦ τοῦ σίτου ὅταν γὰρ
τὰ δράγματα θῶσι τοὺς στάχυας συ
ρεύουσι πρὸς ἀλλήλους νενευκότας
τὰ δὲ κῶλα αὐτοῦ ἃ τινὲς αὐλοὺς
καλοῦσι ἔξω τετραμμένους ὅπως
διὰ τῶν αὐλῶν ὁ σῖτος ἐμπιζόμενος

.. nome tragoedie eschyli

λυτιέρσας

γρ. παριόντας

ἰάλεμος

ἴουλος

λυτιέρσας

λυτιέρσα ἱστορία

συμπίπτῃ ἢ ἄβροχος ἢ ἄσπορος
διαμένῃ. θᾶσαι ὁ λόγος ἐκ τοῦ
βουκαίου· δύναται δὲ καὶ τὸν ἕτερον τῶν
τὰ λέγειν περὶ λυτιέρσου. λυτιέρσας
κωμιδός νόθος παῖς· γεωργός δὲ ὢν
τοὺς παριόντας θερίζειν ἠνάγκαζε καὶ
κατὰ τὴν ἑσπέραν συναπέτεμνε τοῖς
δράγμασι αὐτῶν τὰς κεφαλάς· ὃν ὁ
ἡρακλῆς ὕστερον ἐκτείνει· τοῦτον δέ φησιν
ἀπολλόδωρος ᾠδὴν εἶναι θεριστῶν
λέγων οὕτω. καθάπερ ἐν μὲν θρη-
νοις ἰάλεμος ἐν δὲ ὕμνοις ἴουλος ἀ-
φ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕ-
τω καὶ ~~τον~~ τῶν θεριστῶν ᾠδὴ λυτιέρσ ου
οὗτος δὲ ὁ λυτιέρσας ᾤκει κελαινὰς τῆς
φρυγίας καὶ τοὺς παριόντας τῶν ξένων
ἐνοχλῶν ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν εἶ-
τα ἑσπέρας ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγ-
μασι συνειλῶν ᾖδεν. ἡρακλῆς δὲ
ἀναιρεθεὶς αὐτὸν κατὰ τὸν μαίανδρον
ποταμὸν ἔρριψεν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ

θερισταὶ κατὰ φρυγίαν ἄδουσιν αὐτὸν
ἐγκωμιάζοντες ὡς ἄριστον θεριστήν
Κάκτος βοτάνης εἶδος ἀκανθῶδες
ὃ μόνον ἐν τῇ σικελίᾳ εὑρίσκεται

Ουδὲν ποτ τὸν ἔρωτα

ἡ ὑπόθεσις τοῦ ᾄσματος ὁ πολύφη
μος κύκλωψ ἐρῶν τῆς γαλατείας
καὶ ποιῶν τὸν ἐπὶ γαλατείᾳ ἔρωτα
ᾠδῆς. προσδιαλέγεται δὲ ὁ θεό
~~πο~~ κριτος ἰαζῶ νικίᾳ μιλησίῳ.
ποιημάτιον φέρεται ἀντιγεγραμμένον
ὑπὸ θεοκρίτου πρὸς κύκλωπα οὗ
ἡ ἀρχή. ἦν γὰρ ~~αρι~~ ἄρ' ἀληθὲς
ὦ θεόκριτε οἱ γὰρ ἔρωτες ποιητὰς
πολλοὺς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμού
σους. γέγραφε δὲ καὶ ἐπιγράμματι
ἐρασιστράτου ἰατροῦ μιλησίου ὡς
φησὶ διονύσιος ὁ ἐφέσιος ἐν τῇ ἰα
τρων ἀναγραφῇ. Οὐδὲν ἔρωτος μοι
δοκεῖ φάρμακον πεφυκέναι ἄλλο

καὶ παιδὸς καὶ αἱ μοῦσαι. ταύταις γὰρ ὁ
κύκλωψ πρὸς διαγωγὴν τοῦ ἔρωτος
τῆς γαλατείας ἐχρῆτο. καὶ φιλόξενος
τὸν κύκλωπα ποιεῖ παραμυθούμενον
ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τῆς γαλατείας ἔρωτι
καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφῖσιν ὅπως
ἀπαγγέλωσιν αὐτῷ ὅτι ταῖς μούσαις
τὸν ἔρωτα ἀκεῖται. καὶ καλλίμαχος
ὡς ἀγαθὸς πολύφαμος ἀνεύρατο
τὰν ἀοιδὰν αἱ μοῦσαι τὸν ἔρωτα
ἴσχανον. κικκίνοις. ταῖς
κόμαις. ὡς καὶ ὁ κωμικὸς φησὶ
ὥσπερ ἔγχελυς χρυσοῦς ἔχων κικκί
νους. [illegible]ακτᾶς. ἢ πυροῦ πεπτ
ῶτος ὃ οἱ ἀττικοὶ προφαλίδα
καλοῦσι. γλυκύμηλον. ἢ τὸ ἀκ
ύμηλον ἔστι δὲ ὡς μελίλωτον
ἔστι γάρ τι μήλου γένος. σαπφώ
γλυκύμηλον ἐρεύθεται ὡς ἄ
κρῳ ἐπ' ὄσδῳ. πλαταγώνια. φησὶ
τὰ μήκωνος φύλλα καὶ τὰ τῆς ἀνε
μώνης ἀπὸ τῆς πλαταγῆς ὅ ἐστι ψό
φου

∴ γρ. ἤ δ'

ἀμνίδας δὲ βρέφη φερούσας ἢ μαννοφόρους. μάννος δέ ἐστι ὁ περιτραχήλιος κόσμος. τὸ λεγόμενον μανιάκιον. ὅτι μέλας κισσός οὐκ οἶδα πῶς τοῦτο φησί. παραδίδωσι δὲ ὁ κρατῖνος καὶ ἄλλον λευκὸν κισσόν οὗ τὸν καρπὸν μετὰ τὸ βιβρῶσθαι πινόμενον πρὸς τὴν παιδοποιΐαν φησὶ συντελεῖν

ἤλυθες ὦ φίλε κοῦρε

ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον ἀΐτας. γέγραπται δὲ ἰάδι διαλέκτῳ ὁ δὲ λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου πρὸς ἐρώμενον ὅθεν καὶ ἐπιγράφεται ἀΐτης ἐπειδὴ τοὺς ἐρωμένους ἔνιοι ἀΐτας καλοῦσιν ὡς θετταλοί καὶ γὰρ ἀλκμὰν τὰς ἐπεράστους κόρας λέγει ἀΐτας οἱ δὲ ἀΐτας τοὺς ἐκε̈ ∴ γρ. ἑταίρους φασὶ δὲ γενέσθαι τοὺς ἀγαθοὺς οἷον μὴ ἴτας ἀντὶ τοῦ μὴ ἰταμούς. ἢ

ἀΐτης ὁ συνάτης καὶ συμπολίτης· ἀλλ'
ἐπὶ ἐρωμένου τάσσοιτο λέγεται ἀπὸ
τοῦ ἀσάειν καὶ φωνεῖν τὸν ἐρῶντα
τῷ ἀγαπῶντι. ψεύδεα ῥινὸς οὐκ
ἀναφύσω φύονται ἐπὶ τῆς ῥινὸς
λευκαὶ αἱ λεγόμεναι ὄνθιοι ὡς
κατὰ τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας γενόμεναι
ἃς χυδάκρυα ἐκάλουν καὶ οἱ σι
κελιῶται τὸν ταῦτα ἐκφύσαντα ψευ
δηγόρον ἐσημαίνοντο εἶναι. ἰαυνιλ
ἀπὸ τοῦ ἰαυνεσθαι. νισαῖοι
μεγαρῆες νισαίους τοὺς πρὸ
τῆς ἀττικῆς ἐπίνειον γὰρ με
γαρέων ἡ νίσαια ἀφ' οὗ νισαῖοι
καλοῦνται οἱ μεγαρεῖς. ὠνομάσ
θησαν δὲ ἀπὸ νίσου τοῦ παν
δίονος συνοικήσαντος αὐτοῖς. -/
ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς καὶ σομω
νίτης ἐπαινεῖ τοὺς μεγαρεῖς. -/
Οἰκοίητε. μακαρισθείητε ὅτι
ὑπερβαλλόντως διοκλέα ἐτι
μήσατε. οὗτος γὰρ ἀθηναῖος

φεύγων εἰς Μέγαρα, φιλόπαις ὑπάρχων, ὡς ὢν ἔν τινι μάχῃ περιστευσ... καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν, αὐτὸς δὲ ἐτελεύτησεν. ὅθεν τοὺς Μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν καὶ τιμᾶν ὡς ἥρωα, ἀγῶνά τε αὐτῷ ποιεῖν, ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι· τὸν δὲ καταφιλήσαντα αὐτῶν ἥδιστα τοῦτον ἀπάντων ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι.

Οὐχ ἅμιν τὸν ἔρωτα.

Ὀρτάλιχοι νεοσσοὶ μικροὶ μηδέπω τε πετόμενοι. μινυροὶ ἀντὶ τοῦ μινυρίζοντες καὶ λεπτῇ φωνῇ θρηνοῦντες. πετεύρῳ πέτευρον δὲ σανίδα λεπτὴν καὶ τεταμένην ᾗ εἰς τὰς ὀρόφους ἀντὶ τῶν κεράμων πολλοὶ χρῶνται. οἱ δὲ αἰθαλόεν πέτευρον τὴν δοκὸν λέγουσιν. ὡς καὶ Ὅμηρος αὐτὴν δ᾽ αἰθαλόεντα ἀναρῶν

ε. καὶ

μεγάροιο. τινὲς δέ φασιν αἰθαλόεν
ἤγουν τὸ πέλειον διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ
αἰθάλης ἢ ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι λίαν
οὕτως αὐτό φησιν. μεγδεάτιδος
μεγδέα πόλις Ἄργους. οἱ δὲ κώμην
αὐτήν φασιν ἀργείας δὲ καὶ ἡ ἄλλη
μήνη ἔνθα κιανῶν καθωρμίσθησαν
ἐν τῇ Προποντίδι κατὰ τὴν Κίον
τὴν νῦν καλουμένην Προῦσαν. ἄζε
μεφὲ Τελαμῶνι. τῷ στερεῷ καὶ ἐμ
βριθεῖ τὴν ψυχήν. ἀκάμπτῳ καὶ
σκληρῷ οἷον ἀστρεφεῖ. χελιδόνιον
φυτάριον πλατύφυλλον μέλαν
ὡσεὶ χελιδόνιον ὃ ἅμα τῷ φανῆναι
τῇ χελιδόνι ἀνθεῖ. ἀδίαντον δέ
ἐστι διὰ παντὸς ἄβροχον ἔχει δὲ τὴν
ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ α στερητι
κοῦ καὶ διαίνω τὸ βρέχω καὶ ταχέως
ξηραινόμενον καὶ ὕδωρ αὐτοῦ ἐὰν ἐπι
βληθῇ καὶ ἐπιχεθῇ διολισθαίνει.
ἔστι δὲ ὅμοιον πηγάνῳ τὰ φύλλα
ἔχον μικρότατα καὶ μέλανα. καλλ

δὲ οὐκ ἔχει οὐδὲ ἄνθος οὐδὲ καρπόν.
ῥίζαν δὲ μόνην ἄχρηστον δὲ καὶ λεπτήν
ἄθρωξις· ἡ συνεστραμμένη καθ' ὃ ἐλαύ-
ται ἐπὶ μῆκος καὶ περιπλέκεται κισσο-
ειδῶς τοῖς φύλλοις καὶ παρὰ τοῖς γεωρ-
γοῖς καλεῖται ἀθερία. πλειάδες.
πλειάδες ἀνατέλλουσιν ἀρχομένου
τοῦ θέρους διὸ καὶ ἐπικλάζειν τεθραμμένων
τοῦ φάρος ὅ ἐστι λέξαντος. θρία
θρίον κυρίως τὸ τῆς συκῆς φύλλον
διὰ τὸ εἰς τρία διῃρημένον εἶναι τρί-
α καὶ θρίον. ἀπ' αὐτοῦ καὶ θρίαμβος
οἱ γὰρ παλαιοὶ προπομπὴν ποι-
οῦντες φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ
προπομπῇ καὶ ἔβαινον. ἀδναὶ
θεαί· πρόσοψιν φόβον ἐπάγουσιν ὅτε ἂν
τοῖς ἐγγεννῶσι τε καὶ ἐπάγουσιν. ὅθεν
καὶ νυμφολήπτους τινὰς φαμέν. ἔαρ
ὁρόωσα· ἱλαρῶς καὶ ἡδὺ βλέπουσα
ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ἔαρ τερπνότητος
κρωσσόν· διὰ τοῦ ω μεγάλου
ἀγγεῖον ἐστὶ διὰ δὲ τοῦ ο μικροῦ

εἶδος ἱματίου ἢ πύργου· ᾤχετο μαι-
ωτί ἤτοι σκυθιστί· μαιῶται γὰρ οἱ
σκύθαι περιοικοῦντες τὴν μαιῶτιν
λίμνην. ἐχρῆτο δὲ ὁ ἡρακλῆς τοῖς
σκυθικοῖς τόξοις διδαχθεὶς παρά
τινος σκύθου πευταύλου· κρώπο
καὶ τέλλεν ἐξέφυγεν ἀπὸ τοῦ ἁρμ-
ῶσθαι· Κυανέας Καρύστιος ὁ
περγαμηνός φησὶ κυανέας μὲν ὑπὸ
ἀνθρώπων ὑπὸ δὲ θεῶν ὅρμου πύ-
λας κεκλῆσθαι· Τιμοσθένης δέ
φησιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὡσεὶ στάδιον
εἶναι νησίδιον σκοπελῶδες καλεῖ-
σθαι δὲ τὰς τούτου ἄκρας κυανέας

Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄν-
δρα,

¶ ἐρωτῶντες ἀφίκετο· τοιοῦτός τις
ἧκεν ἀθήνηθεν εἰς σικελίαν πρὸ τού-
του ἐπαγγελλόμενος πυθαγορικὸν
δόγμα. τινὲς δέ φασιν τοῦτο λέγειν
εἰς πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀκούσαντες

αὐτὸν ἐν ἰταλίᾳ διαβῆναι εἰς σικελί
αν συνταξόμενον διονυσίῳ τῷ τυρά
ννῳ. διαφέρουσι δὲ πυθαγορικοὶ
τῶν πυθαγορείων ὅτι οἱ μὲν πυθα
γορικοὶ πᾶσαν φροντίδα ποιοῦν
ται τοῦ σώματος οἱ δὲ πυθαγόρειοι
περιεσταλμένῃ ἢ αὐχμηρᾷ διαίτῃ
χρῶνται. τινὲς δὲ πυθαγορείους
λέγουσι τοὺς ἀποδεχομένους τὰ
πυθαγόρου, μὴ ὄντες δὲ τῆς ἐκείνου
δόξης. πυθαγορικοὺς δὲ τοὺς
οὕτω φρονοῦντας ὡς ἐκεῖνος κατὰ
πυθαγόραν διαιτωμένους. ἐλέ
γετο δὲ ὁ πλάτων τὸν πυθαγόραν
οὕτως ἀποδέχεσθαι ὡς ἤ τινὰ
νομίζεσθαι λέγειν ἐξ αὐτοῦ. ὥστε
τὸν πυθαγορικὸν πλάτωνα εἰ
ρῆσθαι. τῶν πυθαγόρου οἱ μὲν
ἦσαν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι
οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοί. οἱ
δὲ περὶ τὰ ἀνθρώπινα οἵπερ
ἐκαλοῦντο πολιτικοί. οἱ δὲ περὶ

τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ ἢ
ἀστρονομικά· οἵπερ ἐκαλοῦντο
μαθηματικοί. τούτων δὲ οἱ μὲν
αὐτῷ συγγενόμενοι τῷ πυθαγό-
ρᾳ ἐκαλοῦντο πυθαγορικοί. οἱ
δὲ τούτων μαθηταὶ πυθαγόρειοι
οἱ δ' ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ πυ-
θαγορισταί. παιδὸς ἔρων
ἀντὶ τοῦ ἐρῶν παρθένου
ᾧτινος ἤθελ' ἕκαστος· οὗτινος ὄνο-
μα ἕκαστος ἐβουλήθη. οὕτω γὰρ
φασὶ ποιεῖν τοὺς ... ἢ φθέγγ-
εσθαι τῶν φιλτάτων τὰ ὀνόματα
οὗ χάριν ὁ οἶνος ἐχθροφιλουμένου
ἔρωτα ἐξακούεται. ἔβαινε
ταῦρος ἀν' ὕλαν· παροιμία ἐπὶ
τῶν ἀναστρεφόντων. ἄμμες δὲ
οὔτε λόγω τινός. ἡμεῖς δὲ παρ' οὐδὲν
οὐδὲν ἀριθμῷ ἐσμέν. ὥσπερ οὐδὲ
οἱ μεγαρεῖς ἀπὸ τῆς πυθίας ἐλέχ-
θησαν εἶναι τινὸς ἄξιοι λόγου· ἱστορεῖ
γὰρ δῆτι ὅτι οἱ μεγαρεῖς χρημα-
τισθέντες

ἢ μὴ

:. φρονιματισθέντες erat in texto & in margine emendatum χρηματισθέντες male ut ego sentio.

ποτὲ οἱ κράτιστοι τῶν ἑλλήνων φασὶν ἐπύ-
θοντο τοῦ θεοῦ τίνες ἄριστοι τυγχάνοι-
ὁ δὲ ἔφη· # γαίης μὲν πάσης τὸ πελασ-
γικὸν ἄργος ἄμεινον. ἵπποι θρηΐκιαι. χαλ-
κοδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες. ἄνδρες δὲ
οἱ ~~ποτ~~ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς ἀρεθού-
σης. ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν φασὶν ἀμείνονες κα-
τὰ μέσσηγυ οἱ τίρυνθα ναίουσιν ~~καὶ~~
~~ἀρκαδίαν~~ καὶ ἀρκαδίαν πολύμηλον
ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πτολέμοιο.
ὑμεῖς δ' ὦ μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέ-
ταρτοι οὔτε δυωδέκατοι οὔτ' ἐν λόγῳ.
οὔτ' ἐν ἀριθμῷ. νῦν δὲ ποθῶς
μῦς παροιμία· μῦς γευόμενος πίσσης
λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ἀηδῆ πράγματα
ἐμπιπτόντων καὶ δυσεξελίτως καὶ κακῶς
ἀπαλλαττομένων ὥσπερ ὁ μῦς πί-
σσης γευσάμενος ἐνληφθεὶς κρατεῖται
καὶ τιμωρεῖται ζῶν οὕτω κάτω φησίν

ἔνδοι πραξινόα·

ἐπιγράφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον συ-
ρακούσιαι

:. φ. λακεδαι-
μόνιαι

ἵπποι θεσσαλι-
κὴν λακεδαιμο-
νίην τε γυναῖ-
κα. ἄνδρας
δ' οἳ πί-
νουσιν ὕδωρ
καλῆς ἀρεθού-
σης. ἀλλ' ἔτι καὶ
τῶν φασὶν ἀμεί-
νονες οἵ τε
μεσσηγὺ τί-
ρυνθος ναί-
ουσι καὶ ἀρ-
καδίης πο-
λυμήλου ἀρ-
γεῖοι ~~κέντρα~~
λινοθώ-
ρηκες κέντρα
πτολέμοιο
ὑμεῖς δ' αἰγι-
έες οὔτε τρί-
τοι οὔτε τέταρ-
τοι οὐδὲ δυω-
δέκατοι οὔτ' ἐν
λόγῳ οὔτ' ἐν
ἀριθμῷ

ἢ ἀδωνιάζουσαι. ὑποτίθεται δέ τινας
γυναῖκας συρακουσίας τὸ γένος ἐπι
δημούσας ἐν ἀλεξανδρείᾳ, καὶ κατὰ
σύνταξιν ἐπὶ θέαν ἐξιούσας τῆς πομ
πῆς τοῦ κοσμηθέντος ἀδώνιδος ὑπὸ
ἀρσινόης τῆς τοῦ φιλαδέλφου γυναι
κός. ἔρχεται δὲ γοργὼ πρὸς πραξι
νόην καὶ παραλαβοῦσα αὐτὴν ἐξελθεῖν
ἐπὶ τὴν θέαν. παρέπλασε δὲ τὸ ποι
ημάτιον ἐκ τῶν παρὰ σώφρονι
ἴσθμια θεωμένων ἢ πεχωελοσμένων
ἐκ ποικιλικοῦ προσώπου. ἔθος δὲ
ἔχουσιν οἱ κατὰ ἀλεξάνδρειαν διακοσ
μήσαντες ~~εἴδωλα~~ εἴδωλα τοῦ ἀδώνι
δος ἐν τοῖς ἀδωνίοις μετὰ τῶν νομι
ζομένων ἐπὶ τὴν θάλασσαν κομίζειν.
αἱ δὲ συρακούσιαι ἐξελθοῦσαι τῶν
οἴκων θαυμάζουσι τὸν ὄχλον. ὅσα
τέ γὰρ ἐν ὄχλῳ διαγράφει ὁ θεό
κριτος ἐπιδημήσας ἐς ἀλεξάν
δρειαν χαριζόμενος τῇ βασιλίδι· τόν
τε σκυλμὸν καὶ βιασμὸν τῶν ἀνδρῶν

? :: γρ. παρέπλα
σε

ἢ ᾄδουσι τινὰ, καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς
ἀφροσύνης δι' ᾠδῆς ἀπαγγέλλουσιν.
πάραρος ἀνάρμοστος ὁ ἀχρήστι
μος καὶ μάταιος ἐκ μεταφορᾶς τῶν
παρηόρων ἵππων οἵτινες τῷ ζυ
γῷ οὐ χρησιμεύουσιν. ἰλεὸν
φωλεὸν ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ,
ἐν αὐτῷ ἐλᾶσθαι. ἀπφῦν οὕ
τω τὸν πατέρα καλοῦσιν ἀφοῦ
τις πέφυκε ἤδη δὲ καὶ τὸν πρεσβύ
την ἀπὸ τούτου. καὶ τὴν πότνιαν
ἢ καὶ τὴν θεὸν τὴν κόρην ἐκ δὲ τοῦ
τὰς συρακουσίας ταύτην ὀνομάσαι
ἀπὸ τούτου. φασὶ γὰρ διὰ τὴν περ
σεφόνη δωρήσασθαι τὴν σικελίαν
κινάδας οἷον κίνυφα. ζωάρια.
καταπτυχὲς τὸ διπλοῦν. τὸ δί
πτυχον ἐμπερόνημα, λέγει δὲ
τὴν διπλοΐδα, ἣν ὅμηρος φησὶ
δίπλακα μαρμαρέην. ἀφ' ἴσων
ἢ διὰ πόσης ἐξόδου κέκοπται ἀπὸ
τοῦ ἴσου. ἢ διαπόστοσοι ἀπὸ τοῦ

ἱσοῦ καθυρέθη καὶ οἷον ἐξυφάνθη .//
θολίαν τὸ σκιάδειον. τὸν πέτασον. οἱ
δὲ ἀττικοὶ σκιάδειον σκίρρον καλοῦσι
δηλεῖται βλάπτει. παρέρπων πα-
ρασυρόμενος. Κεκροτημένοι διερρα-
πισμένοι. ✱ ἐθάδυς πανούργων
ἐργῶν ✱ καὶ ὡς ζεὺς ἠγάγεθ' ἥραν
ἱσορεῖος φησὶ ὅτι ὁ ζεὺς λάθρα
καὶ τῇ ἥρᾳ συνῆλθε ✱ καὶ ὅμηρος
εἰς εὐνὴν φοιτῶν τε φίλους λήθον-
το τοκῆας. ἀριστοτέλης δὲ φησὶν
ἐν τῷ περὶ ἑρμιόνης ἱερῷ ἰδιώτερον
περὶ τοῦ διὸς καὶ ἥρας γάμου. τὸν
γὰρ δία μυθολογεῖ ἐπιβουλεύειν
τῇ ἥρᾳ μιγῆναι ἰδοῖ χωρισθεῖσαν
ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν. βουλόμενον
δὲ ἀφανὴς γενέσθαι καὶ μὴ ὀφθῆναι
ὑπ' αὐτῆς τὴν ὄψιν μεταβαλεῖν
εἰς κόκκυγα καὶ καθεσθῆναι εἰς ὄρος
ὃ πρῶτα μὲν θρόναξ ἐκαλεῖτο νῦν
δὲ κόκκυξ. τὸν δὲ δία χειμῶνα ποι-
ῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τὴν

Κεκροτημένοι
διερραπισμένοι
∴ rf. ἐθάδες
∴ rf. ἱσορία

∴ forte deest
.ἰ.

✱ Interpres Theocriti in expositione primi edyllij declarans
hunc locum sic inquit. κατὰ ταῦτα ἐστὶν ἐλλιπὲς καὶ τὸ
ὅσος ὄχλος ἄμμιν ἐπιρρεῖ τὸ γὰρ ἀντελὲς βαβαὶ τοῦ
ὄχλου ὅσος ἡμῖν ἐπιπίπτει

τὴν δὲ ἥραν πορευομένην μόνην ἀ-
φικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος καὶ καθέζεσθαι
ἐπ' αὐτῷ ὅπου νῦν ἐστιν ἱερὸν ἥρας
τελείας. τὸν δὲ κόκκυγα ἰδόντα καὶ
καταπελασθῆναι καὶ καθεσθῆναι ἐπὶ τὰ
γόνατα αὐτῆς πεφρικότα καὶ ῥιγοῦν-
τα διὰ τὸν χειμῶνα. τὴν δὲ ἥραν ἰδοῦ-
σαν αὐτὸν οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ
ἀμπεχόνῃ. τὸν δὲ δία εὐθὺς μετα-
βαλεῖν τὴν ὄψιν καὶ ἐπιλαβέσθαι
τῆς ἥρας. τὴν δὲ τὴν μίξιν παραι-
τουμένην διὰ τὴν μητέρα αὐτῶν ὑπο- ~~ἑαυτῶν~~ s. Jovem nollebat admittere ad concubitum
σχέσθαι γυναῖκα ταύτην ποιήσα-
σθαι. καὶ παραργείοις δὲ οἱ μέγι-
στοι τῶν ~~θεῶν~~ ἑλλήνων τιμῶσι τὸν ἴσ. τὴν
θεόν. τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς ἥρας ἐν
τῷ ναῷ καθήμενον ἐν τῷ θρόνῳ τῇ
χειρὶ ἔχει σκῆπτρον καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ
σκήπτρῳ κόκκυξ. Σκωτίλλουσαι
. ἤγ. πολυλογοῦσαι ~~κωτίλαι~~ γὰρ λέγου- κωτίλλω
σι τὴν χελιδόνα. Πλατυνάσδοισαι
. ἤγ. δωρίζουσαι πλατυνομένους

γὰρ οἱ δωριεῖς τὸ α πλεονάζοντες
ἐκνεοσμῶνται. ἀντὶ τοῦ διαλέγου
σιν. Κορίνθιαι ἡμές. κορίνθι
γὰρ ἄποικοί εἰσιν οἱ συρακούσιοι
κορίνθιος δὲ ὁ βελλεροφόντης.
πελοποννησιασί. τὴν γὰρ πελο
πόννησον ᾤκησαν οἱ δωριεῖς
οἱ σὺν ἡρακλείδαις. μελιτώδες
ἀντὶ τοῦ μηδεὶς γένοιτο ὦ περ
σεφόνη ἄλλος ἡμῶν κύριος. με
λιτώδη δὲ τὴν περσεφόνην φησὶ
κατ' ἀντίφρασιν ὡς ἢ κόρην, διὰ
τὸ τὰς ἱερείας αὐτῆς ἢ τῆς δήμη
τρος μελίσσας λέγεσθαι. θυγάτηρ
ἄδηλον τίς ἡ ποιήσια αὐτη ἔνιοι
δὲ χαρι αὐτὴν φασὶν εἶναι θυγατέ
ρα ὁμώνυμον τῇ μητρὶ εἶναι δὲ
ἐκείνην σικυωνίαν. Γολγός πόλις
κύπρου ὠνομασμένη ἀπὸ Γολγοῦ
τινὸς τοῦ τῆς ἀδώνιδος ἢ ἀφροδίτης
~~χρυσῶ παίζουσα~~ ἔρυκα. ἔρυξ
δὲ πόλις σικελίας ἀπὸ ἔρυκος

cf. ἱερεί. i. sacerdotes. lege magnum etymologicum in dictione μέλισσα

τοῦ βίωτου καὶ ἀφροδίτης. χρυσῷ
παίζουσ' ἀφροδίτη δηλοῖ ὅτι οἱ
~~ἐρῶντες~~ ἐρῶντες χρυσῷ πείθουσι τοὺς
ἐρωμένους. τιτάλλει. ἢ δεξιοῦνται
ἀτιτάλλω γὰρ ἐκ τοῦ α στερητικοῦ
μορίου καὶ τοῦ ταλλάσσω τὸ κοπιῶ
σημαίνει δὲ τὸ ἀναπαύω καὶ μὴ διὰ
κόπου ταλαιπωρῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄττω
τὸ ὁρμῶ καὶ τοῦ ἄλλω τὸ πηδῶ καὶ
σημαίνει τὸ αὐξάνω. ἄκρα φέρον
ται πάντα φησὶ τὰ ἀκρόδρυα ~~πα~~
ἐκτίθεται τῷ ἀδώνιδι ἀπὸ παντοί
ων ἰδέων ὀπώρων. φασὶ δ' ἐν τοῖς ἀδωνίοις
πυροὺς καὶ κριθὰς σπείρειν ἔν τισι προ
αστείοις καὶ φυτευθέντας κήπους ἀδωνί
ους ~~σπείρειν~~ προσαγορεύειν. ~~πλα~~
θάνη. πλαθάνη δὲ ἐν οἷς διαπλάττου
σι τοὺς ἄρτους. τάπητες ὡς μα
λακῶν ταπήτων ὑπεστρωμένων
τῇ κλίνῃ τῆς ἀφροδίτης οἵ φησιν
ὑπὸ τῆς μιλήτου καὶ σάμου ῥηθήσε
σθαι μαλακώτεροι ὕπνου διὰ τὸ

∴ rf. ῥηθήσονται
vel οὓς ῥηθή
σεσθαι. alteru
tro. n. modo eme
date legetur

f. η.

πρὸ αὐτοῖς εἰς κάλλος τὰ χρώματα γί-
νεσθαι. ἴλαθι νῦν. ἀντὶ τοῦ ἱλάσθητι
καὶ ἀποκοπὴν δέ. τὸ δὲ ἴλαθι ἐστὶ δωρι-
κόν. δευκαλίωνες ἀντὶ τοῦ δευκα-
λιωνίδαι ἀπὸ τοῦ δευκαλίωνος
θεσσαλοί. τούτων γὰρ ἐβασίλευσεν
ὁ δευκαλίων ἢ οἱ λοκροὶ δευκαλί-
ωνες γὰρ ἐν κνήμαις τῆς λοκρίδος ᾤ-
κησαν

Αἰεὶ τοῦτο διὸς κούρ

τοῦτο τὸ εἰδύλλιον γέγραπται εἰς ἱέρ-
ωνα τὸν ἱεροκλέους τοῦ ἐσχάτου σικε-
λίας τυράννου. κατέσχε δὲ τὴν ἀρχὴν
στρατηγὸς ὑποδειχθεὶς ὑπὸ τῶν πο-
λιτῶν καὶ φθείρας τὰς δυνάμεις ὥστε
τύραννον αὐτὸν ἀγορευθῆναι. μετὰ
δὲ τοῦτον ἦρξαν ὁ ἱέρων ὁ γέλωνος.
μηδὲν οὖν ληφθὼς παρὰ τοῦ ἱέρω-
νος ὁ θεόκριτος, διὰ τοῦτο τὸ εἰδύλλιον
ἐποίησε καὶ χάριτας αὐτὸ ὑπέγρ-
αψεν ἐν ᾧ τὰ τοῦ σιμωνίδου ἐκφαί-
νει

κιβώτια. λέγουσι γὰρ αὐτὸν ἔχειν
δύο κιβώτια. τὸ μὲν χαρίτων τὸ
δὲ διδόντων. ὅτε οὖν τὶς πρὸς αὐτὸν
παρεγένετο χάριν αἰτούμενος ἐκέλευ
σε φέρειν τὰ κιβώτια. εὑρίσκετο
οὖν τὸ μὲν τῶν χαρίτων κενόν. τὸ δὲ
τῶν διδόντων πλῆρες καὶ οὕτως ὁ τὴν
δωρεὰν αἰτούμενος ἀνεσκώπτετο.
ἀλήθιν ἦλθον. ἤτοι ἀλλοτρίαν ὁδὸν
πεπλανημένην ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ
πλανῶ. αἱ δὲ σκυζόμεναι. τὸ
σκύζειν κυρίως ἐπὶ τοῦ λέοντος ὅτ 6
~~ὅτα~~ τὸ ἐπισκύνιον χαλάσει ὀργι
ζόμενος λέγεται δὲ καὶ τῶν ὀφρύων
κάθεσις ἐπισκύνιον ὅτε τοῦτο
ποιεῖ ὁ λέων ὅταν κυσὶ κυκλωθῇ
καὶ μέλλει πολεμεῖν αὐτοῖς. ἢ γό
νυ κνήμας. παροιμία ἐστὶ πο
ρρωτέρω ἢ ~~τὸ~~ κνήμη τοῦ γόνα
τος. τέθειται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀ
γαπώντων ἑαυτοὺς καὶ λεγόντων προ
τιμοτέρους εἶναι αὐτοὺς τῶν ξένων.

ἐν ἀντιοχοιοδόμοις ἀντίοχος δὲ ὁ βα-
σιλεὺς ουρι. τὰ δὲ περὶ ἀλευαν
τοῦ σιμίου πάντα ἀνείλακται ἐκ
φοείων. ὁ δὲ ἀντίοχος ἐχεκρατίδος
καὶ σύριδος υἱός ὡς φησὶ σιμωνίδης
πενέσται θεόπομπος φησὶ τοὺς
δουλεύοντας τῶν ελευθέρων πεν
έστας καλεῖσθαι παρὰ θεσσαλοῖς
ὡς παρὰ λακεδαιμονίοις εἵλωτας.
Σκοπάδειον οἱ σκοπάδαι κρα-
νώνιοι τὸ γένος. κράνωνα δὲ πόλις
.. γρ. σκοπάς — θεσσαλίας. ὅτι σκώπας ὁ κρανώ
γρ. κρεόντας ut paulo post — νιος κρέοντος καὶ ἐχεκράτου υἱός. καὶ
σιμωνίδης ἐν θρήνοις. σκοπά
δαι δὲ οἱ θεσσαλοί. κρεόντας
δὲ ὁ σκώπας τὸ κήιος τὸν σιμω
νίδην φησὶ παρόσσου ἔντος τοῖς
προειρημένοις ἐνδόξοις ἀνδράσι
τῶν θεσσαλῶν ἐπινίκια ἔγραψε
καὶ θρήνους. ἔγνω/κύκνον λέ
γει τὸν ποσειδῶνος καὶ κάλυκος τὸν
ἀνῃρημένον ὑπὸ ἀχιλλέως. λευκὸν

γὰρ ἦν τὴν χρόαν ἐκ γενετῆς αὐτῆς

φησιν ὁ ἑλλάνικος. διὸ καὶ ~~θηλ~~

θήλων ὁ θεόκριτος ἀντεῖπε διὰ

τὴν χροιάν. ἡσίοδος δέ φησι τὴν

κεφαλὴν ἔχειν λευκήν διό καὶ ταύ

της τῆς κλήσεως ἔλαχε. ἔνδια ἀσκεῖ

ἐξεφ. ἔνδιον ἡ διατριβή. ἔνδοθον

δέ τὸ ἔλινον. λυσιμελής· λυσι

μελέα, ~~λιμ~~ λιμὴν ἐν συρρακοῦ

σαις. σκνιπαῖον. ἡ ἑσπέρα

~~παρὰ~~ τὸ κνέφας πεποίηται.

κνὶψ. ζῶόν ἐστι βραδυκίνητον

διαζηάσαντο ἀντὶ τοῦ διεφώνησαν

θυγατέρας. ἐτεοκλέους θυγατέρας

ἔφη τὰς χάριτας διὰ τὸ ἐτεοκλέ

α κηφισσοῦ πρῶτον ἀπὸ θεοῦ

χάρισιν ἐν ὀρχομενῷ τῷ μινυείῳ

ἀπεχθομένων ποτὲ θήβαις διὰ

τὰ τεθρυλλημένα ἐπὶ ~~τῷ~~ ὀργί

λῳ τῷ ὀρχομενίῳ. οὗτος γὰρ

ἀναιρεθέντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κλυμένου

ὑπὸ θηβαίων εἶλε τὰς θήβας καὶ

ἔνδιον
ἔνδοθον

:: f. ἀπὸ θεοῦ
χάριτας

φόρους ἔλαξεν. ἕως ὁ ἡρακλῆς τοῦ δεσμοῦ τοὺς θηβαίους ἀπέλυσε. μάχῃ νικήσας τοὺς ὀρχομενίους. :/.

Ἐκ διὸς ἀρχόμεσθα

.:. ἀράτιος ἡ ἐπιβολή. τοῦτο δὲ ἐς πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον ἐπιγέγραπται ὃς πτολεμαίου τοῦ λαγωοῦ καὶ βερενίκης παῖς. διὸ καὶ ἁμαρτάνει ὁ μοννάτιος ἐς τοὺς χρόνους ἀναβιβάζων τοῦ θεοκρίτου τὸν φιλόπαξον οὐ συνιδὼν τοσούτου χρόνου διάστημα, μαχόμενον. θεοὶ νέποδες οἷον μηκέτι ζῶντες μηδὲ κινεῖν πόδας δυνάμενοι. πεῖ κλυτὰ βερενίκα, βερενίκην λέγει τὴν μάγου θυγατέρα. πτολεμαίου δὲ γυναῖκα τοῦ σωτῆρος. αὕτη ἐν ταῖς σώφροσι γυναιξὶν ἐπίδηλος ἦν θαρσοῦσα φιλεταιρίᾳ. ζῶν γὰρ ἔτι ὁ πατὴρ ἐκοινοποίησε τῶν

.:. 1. αὐτὰ τὰ φαινόμενα

βασιλεῖ τῷ φιλαδέλφῳ. τρεῖς ἐγένον
το πτολεμαῖοι ὁ λαγωός· ἐγέννη
σεν δὲ οὗτος τὸν πτολεμαῖον τὸν
σωτῆρα, ὅστις εἶχε τὴν βερενίκην
γυναῖκα. οὗτος δὲ πάλιν ἐγέννη
σε τὸν πτολεμαῖον τὸν φιλάδελ
φον ὅστις εἶχε γυναῖκα τὴν ἀρσινό
ην. ἀντιγόνας θυγάτηρ ἡ βερονί
κη γάρ ἐστι θυγάτηρ ἀντιγόνης τῆς
κασάνδρου τοῦ ἀντιπάτρου ἀδελφοῦ
ἐσπουδακότος τὴν ἐν τῷ περι
τριοπίῳ τῶν δωριέων σύνοδον καὶ
τὴν αὐτόθι δρωμένων πανήγυριν
καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἀγόμενον πο
σειδῶνι καὶ νύμφαις. τριόπον
περίβλεπτον· τριόπ γὰρ βασι
λεὺς τῆς κῶ ἀφ' οὗ ἀκρωτήριον
ὠνόμασαι τῆς κνίδου. ἴσον
δωριέεσσιν. ἡ τῶν δωριέων πεν
τάπολις λίνδος. ἰάλυσος. κάμει
ρος. κῶς. κνίδος. ἄγεται δὲ
κοινὴ ὑπὸ τῶν δωριέων ἀγὼν ἐν

∴ γρ. περὶ
∴ γρ. τριόπῳ et totus locus emendetur sic ἐσπουδακότος περὶ τὴν ἐν τῷ τριόπῳ &c.

∴ ἴσως. τῆς νήσου
ἢ τῆς κῶ νήσου

Τριόπῳ νύμφαις. ἀπόλλωνι. ποσει
δῶνι. καλεῖται δὲ δώριος ὁ ἀγὼν
ὡς ἀριστείδης φησί. τὸ δὲ Τρι
όπιον ἀκρωτήριον τῆς κνίδου ἀπὸ
Τριόπου τοῦ ἄβαντος. ἐν δ' αὐτοῖς
πτολεμαίῳ τῷ φιλαδέλφῳ συν
ῴκει πρότερον ἀρσινόη ἡ λυσι
μάχου. καὶ τοὺς παῖδας ἐξ αὐτῆς
:: ἐς λυσίμαχον ἐγέννησε πτολεμαῖον καὶ λυσίμα
χον καὶ βερενίκην ἐποιήσατο.
ὁρῶν δὲ αὐτὴν ἐπιβουλεύουσαν
καὶ σὺν αὐτῇ ἀμύνταν καὶ χρύσι
ππῳ τοὺς ἰατροὺς τούτους μὲν ἀ
νεῖλεν αὐτὴν δὲ ἐξέπεμψεν εἰς
κόπτον θηβαΐδος καὶ τὴν ἀδελφὴν
ἔγημεν ἀρσινόην καὶ τοὺς ἐκ τῆς προ
τέρας ἀρσινόης γενομένους παῖ
δας αὐτοῦ ταύτης ἐποιήσατο· ἡ
γὰρ ἀδελφὴ ἄτεκνος ἀπέθανε.
Κόον καὶ ῥήναιαν νῆσος οὕτω
λεγομένη ἣν καὶ δῆλον φασὶ
τὴν δὲ ῥήναιαν προσῆψε τῇ

δηλῶ πολυκράτης ὁ σαμίων
τύραννος. /./.

ἐν ποκ᾽ ἄρα σπάρτα

τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται
ἑλένης ἐπιθαλάμιος· καὶ ἐν αὐ
τῷ τινὰ εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου
στησιχόρου ἑλένης. τῶν ἐπιθα
λαμίων τινὰ μὲν ᾄδεται ἑσπέρας,
ἃ λέγεται κατακοιμητικά, ἅτινα
ἕως μέσης νυκτὸς ᾄδουσι· τινὰ
δὲ ὄρθρια. ἃ καὶ προσαγορεύεται
διεγερτικά. ᾄδουσι δὲ τὸν ἐπι
θαλάμιον αἱ παρθένοι πρὸ
τοῦ θαλάμου ἵνα τῆς παρθένου
βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἡ
φωνὴ μὴ ἐξακούηται, λανθάνῃ
δὲ κρυπτομένη διὰ τῆς τῶν παρ
θένων φωνῆς. πρώϊζα· ἤγουν
πρωϊνός. πρὸ τοῦ δέοντος. /./.
νεολαία ἐστὶ κυρίως ὁ ἐκ νέων

λαός. ἐξ ὀλπίδος δηλονότι ἐκ
λικύθου. μενελάου δὲ καὶ ἑλέ
νης ἀναγράφονται παῖδες σωσι
φάνης. νικόστρατος καὶ ἴολμος.
οἱ δὲ θρόνιον· θυγατέρες δὲ με
λίτην καὶ ἑρμιόνην. — — —

Θεῶς · ἄνθη

τέλος

Emendationes in nonnulla loca Theocriti depravata. Ex codice antiquissimo

Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα

ἁ ποτί γρ. ἁ / ἄλγε' ἀείδες γρ. ἄλγεα ᾔδες. Κρανιΐδων γρ. κρα νιάδων. ϖωμενικός γρ. ποιμενι κός. κοὔτοι τοι φθονέω γρ. κοὔτι τοι κερτομέω. ἁδέα φωνά γρ. ἁδ' ἃ. ποταμοῖο. γρ. ποταμῶ τε ζατεῦσα γρ. ζατοισα. τὰς παρ θένως γρ. παρθένος. id est comi com munis convenit ἄλλος ἔρωτος, γρ. ἔρωτι. ὦ πὰν πάν γρ. ὦ πᾶν πάν ἀνάσθη γρ. ἀνα στῆ. /

Φαρμακεύτρια

Περιμήδας ὅμηρος Ἀγαμήδας, ἄφθη γρ. ἅφθη δινοῖτο γρ. δινοῖτο. ἄρξωμαι γρ. ἀρξομένω τὰς δή ποκα γρ. τᾶς. vel. τὰν

θευγαείλα γρ. θευκαείδα vel θευμμείδα. ἢ τὸ σελάνας γρ. ἢ οὐ σελάνα. χῶς ἴδων. γρ. ἴδον

~~...~~ δεκαματα γρ. ἄμματα

ὄματα. γρ. ὄμματα. κηγὼ κὴν ἐγὼ ἔβαλλα. γρ. ἔβαλλα

Κωμάσδω ποτὶ

ἅλλεται ὀφθαλμός μου ὁ δεξιός παροιμία.

ἔπει μοι ὦ κορύδων

ἀντποτέπαξα γρ. ἔπαξας

Καὶ ποτὶ τὰν μάνδραν. γρ. μάκραν

ἆιγες ἐμαί

ϟ ἐντὶ μὲν οὐδὲν ἱερ γρ. ἐστὶ μὲν οὐδὲν ἀπὸ παροι. βουλεῖ τἀμέλγειν γρ. δύνῃ ἐπαμέλγειν

τὸ ἴδιο τράγος γρ. τὸ ἴδιο μὴ ποιεῖν παροι. σμανεοι γρ. σμάναισι

λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο. γρ. λεπτρὸν
τὰν ὄϊν. γρ. τὰν οἶν ἐντὶ ras
ἄβαι. γρ. ἄβαί οὕτω κύμμες
θην γρ. δήν. ὤπατέρ θεός δεός
οὐδέν. οὐδέν.

Δαμοίτας καὶ Δάφνις

τὰν ἀγέλαν ποκ' ἄρατε. ἄρατος fuit eodem tempore quo Theocritus τῷ δ' ἐπὶ δαμοίτας littera. Δ. apposita huius linee principio debet apponi linee sequenti. unde proptereà cantus damoetę. σῖγα δ' ὑλακτεῦν κιν et c. hic versus emendetur sic σῖγα δ' ὑλακτεῦν καὶ τὰ κυνί. καὶ γάρ ὁ κήρων λευκοτέραν αὐτάν ἀπεάν γρ. αὐταν γρ. πριν καὶ πριν

Et quod ante Theocritus et Aratus amici fuerint indicat sequens edyllium ὤρατος ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀγεῖ τήνω

Τῆς χρόνος

βούρρινάν γρ. βουρράν. ὥστι

γρ. ὡς τοι. σιμιχίδα γρ. σιμιχίδα. ὀπτεύμενη γρ. ὀπτώμενη. ὀπιπάσδεν. γρ. ὤτυ. μεγάλειος. γρ. μεγαλεῖος. ἕβρον παρὰ ποταμὸν γρ. ἔβρον. ἄρτου γρ. ἄρκτου. ἀνιηρῶ δὶ δίδοσθαι. γρ. διδόιη

Βωκολιάσδεο δάφνι

ἐμποθῶ γρ. ἐν ποθὲν ἢ ἐκποθεν

Ερατίνα βουκαῖε

ἀπόκομα. γρ. ἀπόκομμα ἐκ πίθω ἀντλεῖς δηλὶ παρὰ μάντις τοι γρ. τὺ χρηΐζεται παίδων. ἢ γρ. παίδων γάρ ἄλθε μοι ἤνσαν γρ.

ῆμος δὲ γρ. τημόσδε λοιμηρὸν γρ. λοιμηρὸν ἢ λιμηρόν.

Οὐδὲν ποτ' ἴον ἐρῶντα

Ἤρατο δ' οὔτι ῥόδοις οὐ μάλοις παροι.
αὐτῷ ἐπαΐομος γρ. αὐτὸς ἐπ
αΐονος. τοιαῦτ' ἤειδεν. γρ.
ἄειδε τοιαῦτα. φιαρωτέρα γρ.
ὀριγανωτέρα. ἀμάλδων γρ.
ἀμᾶν ἄλδων. ἀμνοφόρως γρ.
μαμνοφόρους τουτέστι περι
ξαχήλιον κόσμον φερούσας.
σκύμνας γρ. σκυμνώς. ὦ κο
ρινα. γρ. κόρινον. αὐτόθι γρ.
αὐτότε. ὠσκεντίδω γρ. ὡς
ἴδω. τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε
παροι. Οἱ δέ ποθεῦν
τες ἐν ἁμαλτι παροι. χῶ
μυκλαϊσδων γρ. χἀμυκλαιάσ
δων. ἑσσονθῶς ἐθέλοντι γρ.
ἐσσονθοισι ἐθέλοντι περὶ
ἄλλων γρ. περὶ ἄλλα ξεῖνων
τιμήσασθε γρ. ξεῖνον ἐτιμήσα
σθε

ἤλυθες
τὦ φίλε
primopri
n edyllij

Σοῦ χάριν τὸν ἔρωτα

ξυνέλκων γρ. ἐξέλκων. οἱ δ' αὐ-
τῷ γρ. οἱ δ' αὐτῶν (Χρ.) / ἄμος
δ' ἀνατέλλοντι πλειάδες. γρ. πε-
λειάδες. μέγας ἐμβάδεσιν
γρ. μέγα. ἐν χόρτῳ γρ. ἐν
χώρῳ. θεία. γρ. θρύα. ἀμφε-
κάλυπτεν γρ. ἀμφεδόνησεν,
ἢ ἀμφεφόβησε. ἑταῖρος γρ.
ἑταίροις. πλευστικός γρ. πνευ-
στικὸς οὖρος. ~~αδε~~. ὁ δ' ἀπό-
δεις. γρ. ὁ δ' ἀπ... μισοναύταν
γρ. λιποναύταν

Χαίρειν πολλὰ τόν

Τἄρ. γρ. ἄν. αὐγαλέοι γρ.
αὐαλέοι ἢ αὐχαλέοι. ὀπτῷ
ἀλεύρῳ παροι(α). θρὶξ ἀνὰ
μέσον, παροι(α). βολβὸς κοχ-
λίας γρ. βολβός τις κοχλίας.
οὗ πόλος γρ. ἧς πόλος. λυκο-
φίδες. παροι(α). Κῆρα γρ. κῆφα
.i. et dicit
~~[illegible]~~

αὖτας γρ. αὔτας. χ' ἀπαλός
γρ. ἁπαλός ποσιός τι γρ. πό
σιος τοι θεσσαλικόν τι μέλισσα
παροι. ἀνέρυσα δ' αὐτῶς πέπλ
γρ. ἀνερύσασα δὲ πέπλως ἀπο
σέρξαι με. γρ. ἀποσέρξαιμι οὔτε
κάκιστος οὔτε πρᾶτος παροι.
μισθοδότας πτολεμαῖος. αι. ἐλευθέ
ρω οἷος ἄριστος. γρ. μισθοδότας
πτολεμαῖος ἐλευθέρω οἷος ἄριστος
ποῖός τις ἐλευθέρω γρ. ποῖός τις
θ. ἐλευθέρω ὅσις ἄριστος.
θ. εὐγνώμων γρ. εὐγνώμων et
sine. θ. ἐπιχερῶ. η. ἑξῆς

Ἔνδοι πραξινόα

θ. θαῦμ' ὅτι γρ. πρ. θαῦμ' ὅτι
αἰὲν ὁμοῖο γρ. ὁμοίως δίωνα
γρ. δίνωνα λέγομες πρώαν
θὴν πάντα per verba parenthe
sin legenda sunt. 1. rum paulo

g. 4.

ante hoc acciderit dixi quod πρῴαν
~~...~~ quod potest usurpari in re
quae multo ante preterijt & ita videtur
emendare se. νίζον ἢ φῦκος
Intelligendum est quod ille mandatum ha-
buerat ab uxore ut emeret cerussam
& nitrum. ille autem deceptus tum pro-
res similitudine tum salsugine nitri
emit sal. petierat autem illa nitrum
quo fortasse ad ornandam faciem
vel alias res mulieres utuntur.
Βᾶμες τῶ βασιλῆος carmina se-
quentia depravata. Legendum igitur
sic Βᾶμες τῶ βασιλῆος ἐς ἀφνεῶ
πολεμαίω. θασόμεναι τὸν ἄδω-
νιν ἀκούω χρῆμα καλόν τι κοσ-
μεῖν τὰν βασίλισσαν. π. ἐν
ὀλβίω ὄλβια πάντα, ὧν ἴδες
χὤν εἶπας ἰδοῖσα τὺ τῶ μὴ ἰδόντι
Γ. ἕρπειν ὥρα κ' εἴη ἀεργοῖς αἰ-
ὲν ἑορτά. Π. εὐνόα αἶρε τὸ
νᾶμα. ἀν ὀλβίω. πάρεσι.

ὧν ἴδες &c. i. omnia ptolemei
sunt ὄλβια · n· ὀλβιότατα sunt
sit positivus pro superlativo) ὧν ἴδες
· i. vidisti χὤν εἴπαις ἰδοῖσα τὺ τῷ
μὴ ἰδόντι · i. que ~~posses~~ narraveris
ris forte vidisse te ei qui non vidit
multa · n· narramus vidisse nos his
qui non viderunt que nunquam vidimus
& fingimus recessi & inde divitias.
vel sic · omnia que vidisti · i. videbis
& dixisti · i. dices sunt ὄλβια
ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά ~ ἀεργοί &
καὶ ἐς μέσον intelligendum est quod
eunoa iussu a domine attulerat
aquam sed cum vidisset dominam ~~alij~~
alloquentem gorgonem posuit aquam in
medium prout solent frequenter
famuli facere cum intenti alijs
rebus heros vident. nunc ergo
irata domina dicit hironice ut capiat
aquam & iterum ponat in medium
ideoque usurpat proverbium ~~co~~

quod solet dici in pigros & ignavos
& est ἀλλ' αἰεὶ ἐν καλάσι μαλακῶς χρι

ζοντι καθεύδειν παροιμ. contra
pigros & inertes. / καθαρὰν
μυᾶν γρ. καθαρῶ μυᾶς. //
ἀγὰ κατὰ γνώμαν γρ. ἐγὰ
κατὰ γνώμαν & rq ἄδιγα
γογροὶ γρ. π. ἄδιγα γογροὶ
ἐγὼ ὦ τέκνα γρ. ἐγὼν ὦ τέκ
να, ἐς ζοίαν παροι. καλὰ
ἰσάντοι πέσαι παροι. μὴ
φῦν μελιτῶδες quia dixerat
gorgo παντάπασιν ἐπίταγε
i. cum aluerit nos impera ut dns
ideo praxinoa ad avertendum ma
lum omen inquit no nascatur
nobis alius q nobis imperet o p
serpina nam de uno sed no curo. /
ne mihi o gorgo malu omen
nuncies. κνισὰν ἀπὸ μάξης
παροι. nata ab illo folio arboris
quo excipiebantur amantes an ama
rentur

(margin:) ἀλλ' αἰνόθεν πλε. γρ. αἰνόθεν πλε ἀπὸ τοῦ θρύπτω τὸ σπαράττω. /

(margin:) ὄχλος ἄθρόος γρ. ἀθρόος ὄχλος

(margin:) ἰνός γρ. ἑνός

ὠιονῖι ἤγ. οἴονῖι. ἀνθρώπων ἤγ. ἀνθρώπων. ὑπερποτῶντι ἤγ. ὑπερποτῶντι. οἷοι. ἤγ. οἷοι. ἐφεζομένων ἤγ. ἀεζομένων. ποτῶνται ἤγ. πωτῶνται. ὦ ξεῖνος ὦ χρυσός ὦ ἐκ ἤγ. ὦ. ὦ. ὦ. ἔρχονται δέ supplent δέ. καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις ἤγ. καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις. πανολβίαι ἤγ. πανολβία. ὡς γλυκύφωνος ἤγ. γλυκύ φωνή.

χάριτες ἢ ἱέρων

ἆ τοι ἤγ. ἀεί. ἀοιδαῖς ἤγ. ἀοιδοῖς. ἀείδοντι ἤγ. ἀείδομεν. τίς γάρ ἤγ. τίς γάρ accenti acuto ὁ τ' ἀλαθέαν ἤγ. ~~ἀληθινὴν~~ ὁ τ' ἀληθιαν ὁδόν. τίς εὖ ἤγ. τίς εὖ accenti acuto ἀνέξεται ἤγ. οἴσεται. τίς δέ κεν ἄλλος ἤγ. τίς δέ κεν ἄλλου. ἀκοῦσαι ἤγ. ἀκοῦσαι + ἄλλου πάντεσσιν ὅμηρος ἤγ. ἅλις

+ κνήμα ἤγ. κνήμα

g. ηῷ

πάντεσσιν ὅμηρος τί δὲ κέρδος γρ.
τί δὲ κέρδος cum arrentu arruto -/
οὐχ ὧδε γρ. ἅδε εὖ ἔρξαι · γρ.
εὖ ῥέξαι ἐσθλός γρ. ἐσθλόν
μαλέλαντε τυλωμένος γρ. μακέ
λη τετυλωμένος δεχνήν γρ. ἀχλὼ
σκοπάδεσσιν γρ. σκοπάδαισιν
κλεώναις γρ. κρεώνδλαις ὅσφιν
γρ. οἳ σφίσιν ἰοφδει πλίνθον
γρ. διαφδεῖ πλίνθον φιλοκερδῆ
γρ. φιλοκερδέη θεοῦ μεγάλου
γρ. μέγα βουλεύοντος ἀοιδῆ
γρ. ἀοιδοῦ ἄλιχας γρ. ἄληχας
ἀργούς γρ. ἀγρούς σκιπαῖον
γρ. σκιπναῖον ἐπιασσεύωσιν
γρ. ἐπιασσεύσοιεν ὀδίτην ἐνδίους
γρ. ἐνδίους ἐς ὅπλα γρ. ἐς ὅπλα
ηκοι γρ. μέλοι θυγάτρες γρ.
θύγατρες τὸν μινύρον γρ. ὦ μινύ
ρον

ἐκ διὸς ἀρχώμεσθα

ὕμνες δ᾽ ἐς ἀθαν. γρ. ὕμνοι

μὲν οἷος γρ. οἷος μὲν ὁ λασίδας
γρ. λασίδας αἰολομίξας. γρ.
αἰολομίξαις ἔδρασθιν γρ. ἔδρα
κεν γεγήθαν γρ. γεγάθαν γιναμέν
οισι. γρ. γινομένοισι γυναικᾶν
γρ. γυναῖκα, ἐπιξένοι γρ. ἐπι
ξένοι βαῖνεν γρ. βαίνοι ἐρι
διαι ἐριδέοι νᾶμα γρ. νᾶα
κυάνεον γρ. κυανέαν προσα
νέοντι γρ. ποθέοντι ξίοπτον γρ.
ξίοπτον ὑπόθε γλάξεν. γρ. ὑπό
θεν ἔκλαγε ζηνός που γρ. ζηνός
που. accentua aconto μέλοντι γρ.
μέμηται χθαμαλός χθαμαλή
ζὰς μὲν οἱ γρ. ζὰς μὲν οἱ. τε
ταγμένοι γρ. σεσαγμένοι. τίδε
κάλλιον γρ. τί δὲ κάλλιον θερμὰ
κονίη γρ. ἔτι θερμὰ κονίη. στε
βομένα γρ. στεβομένος ἄρες γῆν γε
γρ. τήν γε ἔξοις γρ. † αἴτεν

× ἀτίταλλαι γρ. ἀτίταλλε
βεβαρυμένα γρ. βεβαρημένα

θάλλονθ᾽ ὑακίνθω κόσμ᾽ ἔχουσαι γρ. θάλλοντα κόμαις ὑάκινθ᾽ ἔχουσαι

Τυνδαρίδα κατελέξατο γρ. Τυνδαρέω κατεκλάξατο. μναςήσας γρ. μναςεύσας

παῖδα ἑὰν γρ. παῖδα δ᾽ ἑὰν

ἀχαιΐδα οὐδεμία πατεῖ ἄλλη. γρ. οἷα ἀχαιΐδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί᾽ ἄλλα

τίκτει γρ. τίκτοι. πίειρα μεγάλη γρ. πίειρα μεγάλῃ

κόσμος γρ. ὄγμος. ᾠδᾷ κροτῆσαι ~~post~~ post hunc versum deest versus hic.

Ἄρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν

τεᾶς γρ. τεῦ ὦ. πρᾶται γρ. πρᾶτα. πρᾶται γρ. πρᾶτα

ὡς παρειῶντες γρ. ὡς Ταντέλη γρ. ἀντενόιη

φυτὸν ἦμι γρ. φυτὸν ἦμι. κουροτρόφοι γρ. κουροτρόφος

εὐτεχνύην γρ. ~~εὐ~~ εὐτεχνίην

ἔρχεσθε γρ. ἔρχεσθαι. μή τι λάθησθε γρ. μὴ πιλάθησθε

ὑμᾶν γρ. ὑμᾶν

Αἴλινά μοι στοναχεῖτε

Κλάοιτε ἤγ. κλαίοιτε . Γοάασθε ἤγ. γοάοισθε vel γοάοιτε . ἄνθεα στυγνοῖσι ἤγ. ἄνθεα γοῦν στυγνοῖσι ~~[illegible]~~ τοῖς πετάλοισιν ἤγ. σοῖς πετάλοις &c / τεθνακότος ζυγάσθαι ἤγ. τεθνακότος αὐτὸ ἢ ἄλλο . ἐν ἰσκοπέλοισιν ἤγ. ἐνὶ σκοπέλοισιν μήνονος . ἤγ. μέμνονος . ὑπὲρ φωνέων ἤγ. ὑπερφωνέων πενθάδες ἤγ. πελιάδες ὕμεῖς . ἤγ. ὑμεῖς ἀχεδονὴ ἤγ. ἀχὼ δ' ἐν ~~[illegible]~~ &c σημαίνοι τὸ στόμα ἤγ. τὸ στόμα σημαίνοι , ἂν ποκ' ἔλεγες ἤγ. ἄν ποκ' ἔλεγες &c / μέλι ἤγνεον ἤγ. μέλι νέον ὃ ἠρέτιζε ἤγ. ἤρεσε , θρήνασε ἤγ. θρήνησε κλήτον ἄστυ ἤγ. Ἴτιον ἄστυ ἐν Μιτυλάνα post hunc versum debent sequi sequentes omnes πάντες ὅσσοις καπυρὸν τῇ εὐθ στόμα βουκολιασταί , ἐκ μοισᾶν

: Theocritus in ὁδοιπορείᾳ σικελίδαν νικησει τὸν ἐκ σάμω

ἐν δὲ κύδωσιν cydonis fuit [illegible] · i · ve tensis : Theocritus in ὁδοιπορείᾳ κυδωνικὸν εὕρομες ἄνδρα, ὄνομα μὲν λυκίδαν

ὄμματι φαιδρός alludit ad versum theocriti in supra dicto edyllio καὶ μάλ' ἔμ' ἁδὺ σεσαρὼς ὄμματι μειδιόωντι γέλως δέ οἱ εἴχετο χείλευς

σέο πότμον ἀνακλαίουσι θανόντος.
Κλαίει σικελίδας τὸ σάμου κλέος
ἐν δὲ κύδωσιν, ὁ πρὶν μειδιόωντι
σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι ≠
δάκρυα νῦν λυκίδας κλαίων χέει
ἐν τε πολίταις τριοπίδαις ποταμῷ
θρηνεῖ παρ' ἀλεντι φιλητᾶς. Κλα
ρονομος γρ. κλαρονόμως Τᾶς
γρ. Τὰς Καρτερικοὶ σοφοὶ γρ.
καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ὑπερθεν γρ.
ὑπερθεν τοῖς δ' ἔτω γρ. τῷ δ' ἔτω
ᾖδες γρ. ἄδες Τίς σεῦ χείλεσι
γρ. πῶς σεῦ τοῖς χείλεσι πο
τέδραμεν. γρ. ποτέδραμε.
Κοὺκ γρ. κοὺκ κεράοντι. γρ.
κεράωντοι καλέοντι. γρ. κα
λέωντοι Τὸ φαρμ. supplet
τὸ. οὖλον. γρ. οἶλον μελίσ
δεο ἀλλὰ ἐπὶ χώρα γρ. μελίσ
δεαι ἀλλ' ἐπὶ κώρα. Κικλήσκει σι
κελικαῖσιν. γρ. κικλήσκει σικελαῖ
σιν ἐν ἄλσεσι. γρ. ἀίδουσι [illegible]
ᾖδε. γρ. ἆδε. μολπῇ γρ. μολπᾷ
πλουτῆι αὐτός. γρ. πλουτέι χαὐτός

Εὐρώπη ποτέ. &c.

ξέιτον γρ. ζίτατομ. ποιμένεται γρ.
ποιμαίνεται ὑπ᾽ ὠροφίοισιν γρ.
ὑπωροφίοισιν βιωμένα γρ. βιαζο
μένα ὑπὲρ ἅδεν γρ. ὕπαρ ἐπι
διφρόν γρ. ἐπιδιφρόν ἅς ἔτι. γρ.
ἥ γ᾽ ἔτι ὄμμασι γρ. ὄμμασιν ἀνεπ
τοίοισαν. γρ. ἀνεπτοίησαν ὠνθροι
γρ. ὄνθροι κρίνθαν γρ. κρήνθαν
χορὸν. γρ. χορὸν ἐντώναντο. γρ. ἀν
τώωντο φαιδρύνοιντο. γρ. φαιδρύ
νοιτο προχοαῖς ἀνάρων. γρ. προ
χοαῖσιν ἀναύρων. τῇ δέ οἱ γρ. ταὶ
δέ οἱ θνητόν γρ. θνητόν ἔναι λι
πεῖν δι᾽ γρ. ἐς καλλίστην δ᾽ ἤσχετο
γρ. ἤσκητο κεκλασμένος γρ. κεκασ
μένος φωνήεντος γρ. φοινήεντος.
ὠσθ᾽. γρ. ὥσθ᾽ ἀλλη ἐπαλλαισι
τοῖσιν θυμὸν ἔτερπον γρ. ἄλλη ἐπ
ἀλλοίοισι τοῖς ἄνθεσι θυμὸν ἔτερπον
νεόκισσον γρ. νάρκισσον εὔπνοον
γρ. εὔπνοον θαλέθεσκε γρ. πι
πέσκε ξάνθοιο γρ. ξανθοῖο αὐτὰρ

γρ. ἄταρ οἵαντες γρ. οἷά περ θυ
μος γρ. θυμόν. δὴ γάρ γρ. τοὶ
γὰρ ἶσα τ' ἔπ' γρ. ἶσα τ' ἔπ' ἄ
αὐτάς. γρ. αὐτά. ψαῦσαι δ' ἵμερ
γρ. ψαῦσαί τ' ἱμερτοῖο. τοῦ ἀμβρο
τος. γρ. τοῦ δ' ἄμβροτος. λικμάζε
σκε γρ. λιχμάζεσκε. κατέθελοσε
γρ. κατέθελξε. ἀμφαφάασκε γρ.
ἀμφαφάασκε. κύσε γρ. κύσε
νῆας γρ. νῆυς. πρηῦς ἀοιδέην
γρ. πρηῦς ὁ ἀοιδέην. ἐπιδεύετε
γρ. ἐπιδεύεται. ἀνεπίλλατο γρ.
ἀνεπίλνατο. χῆρας γρ. χῆρας. ἠδύ
ναντο. γρ. ἐδύναντο. ἀντεχόωντο
γρ. ἀντοχέωντο. βαθύθροοι. γρ.
βαθυρρόου. ἦρεε γρ. ἦρυε. ἰσίας
γρ. ἴσιον. ὕψος. γρ. ὕψος. σῶμα
γρ. δῶμα. ἐπομένη γρ. ἑσπομένη
ζεὺς ἡμῖ γρ. ζεύς ἡμῖ. λῦσαι
γρ. λῦσε. παρὸς κούρη γρ. πρὸς

μόσχου ἔρως

τὶ δῶ ξένε γρ. τὺ δ' ὦ ἐοῖσα
γρ. ἢ οἶσθα ἀάιδη γρ. ἀνάιδη

¶ ἐπιτάφιος ἀδώνιδος

ἔρημα ἑτοῖμα. γρ. μήρεο. γρ.
μύρεο τὺ δὲ γρ. τὸ δὲ ἐβαινῦος
γρ. ἐκαινῦος φιαῖς ὑμεναίοις
γρ. φλιαῖς ὑμέναιος δοξολέγοντι
γρ. δόξῦ λέγοντι

Βουκολίσκου

ἀλλὰ ζυκά γρ. ἀλλ' ἄζυκα
ἐς τεὸν γρ. ἐς ἐόν. μετέλεξαν
γρ. μετέλαξε καὶ στόμα γρ. τὸ
στόμα ὑπάντας. γρ. ὑπ' ἄντας
πᾶσι ἀύλω γρ. πάγι αὔλω
οὔτε γρ. ὄντε λάθριον ἀνάπος
ἦλθε καὶ ὡς λάτμιον ἂν νάπος
καὶ ὡς ὦ κρονίδα. γρ. ὦ κρονί,
δα μόνον γρ. μόνα ἀσέ γρ.
ἄδε μηδὲ κύπρι γρ. μηδὲ σὺ
κύπρι

ἁλιάδς

ἐργατίνεσσιν γρ. ἐργατίναισιν. μερί-
μναι. γρ. μέριμναι θορυμβεῦσιν
γρ. ~~θορυμβοῦσι~~ θορυβεῦσιν τε-
λῆγας γρ. τελήλας ἄπυστοι γρ.
ἄταλοι τὰ μέσσα τὸν γρ. τὸν μέσον
ψεύδοντο γρ. ψεύδονται μακρὰ φέρει
γρ. μακρὰ φέρει ζεύς. νέον δρόμ(ον)
γρ. ἑὸν δρόμ(ον) ἄμος ἠ' χόλον τι γρ.
ἄγμως ἠ' χολή ἐστι. ἄγονος γρ. ἀσ-
μηνος λέγεο ποτέ. γρ. λέγε μοι
ποτέ τάτις ξουσεο δὲ λέγει μάννυαν
ἑταίρω γρ. πάντας τεῶ δὲ λέγων μη-
νυσσον ἑταίρω ἥ τις γρ. ἤ τις ταρ-
κίσσρων γρ. ταρκίστρω πηκλώμεν(ον)
γρ. περὶ κνώδαλ(ον) ἰθύπτο. γρ. ἐθύπτο
νύξειαι γρ. νύξῃ χαλέξας γρ. χαλέξ(ας)
~~ὄψ~~ ἄχε δὲ σῆμα γρ. ἄχεψ μελανα,
ποσειδάονι πέλει γρ. ποσειδάωνι πέ-
λοι κίμαλ(ον) γρ. κόμηλ(ον) ἔχοισα γρ.
ἔχοιταν πιστεύσασα καλά τε τ(ῶν)
ἀπάρατον γρ. πισμηροι καλῆγον ἐπ(ὶ)
πήροιο ὅμοσσα γρ. ὤμοσσα ./

κἤτοι χρυσῶ ἢγ. ἢ τῶ χρυσῶ
ὄμοσα ἢγ. ἐπώμοσα ἢ οὔτε βρότοις
ἢγ. ἢ οὔτε θαρρῶ ~~βροτ~~ βρότοις
ἆρα δ' ἐν ψεύδεσιν ὄψεις ἢγ. ἴσως
δὲ ψεύδεσιν ὄψεις. ἢ μὲν γὰρ κνώ
σσων τοῦτο χρεία ταῦτα μαντεύσαις
ἢγ. ἢ δ' ὕπαρ οὐ κνώσσων σὺ τὰ
χρεῖα ταῦτα μαντεύσαις

γένος

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητὴς ~~..~~
συρρακούσιος ἦν τὸ γένος. πατρὸς σι
μιχίδου ὡς αὐτὸς φησί. σιμιχίδα
πῆ δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἕλκεις.
ἔνιοι δὲ τὸ σιμιχίδη ἐπώνυμον εἶναι
λέγουσιν. δοκεῖ δὲ σιμὸς τις εἶναι τὴν
~~προτοτ~~ πρόσοψιν. πατέρα δὲ ἐσχη
κέναι πραξαγόραν ἢ μητέρα φιλί
ναν. ἀκουστὴς δὲ γέγονε φιλίτα, ὡς
ἀσκληπιάδης μνημονεύει. ἤκμασε

δὲ καὶ τὸν πτολεμαῖον τὸν ἐπικλη
θέντα λαγῳόν. περὶ δὲ τὴν τῶν
βουκολικῶν ποίησιν εὐφυὴς γέ
γονε καὶ πολλῆς δόξης ἐπιτυχὼν ἔ
τυχε. κατὰ γοῦν τινὰς μόσχος κα
λούμενος θεόκριτος ἐπεκλήθη.
ἐγένετο δὲ ἰσόχρονος τοῦ τε ἀράτου
καὶ καλλιμάχου καὶ τοῦ νικάνδρου.
ἐγένετο ἐπὶ τῶν χρόνων πτολεμαίου
τοῦ φιλαδέλφου. κέχρηται δὲ ἰά
δι διαλέκτῳ καὶ δωρίδι τῇ νέᾳ. δύο
γάρ εἰσι παλαιὰ καὶ νέα. καὶ ἡ μὲν
παλαιὰ βαρεῖά τίς ἐστι καὶ ὑπέρο
γκος καὶ οὐκ εὐσύνοπτος. ἡ δὲ νέα ᾗ
καὶ θεόκριτος χρῆται μαλθακωτέρα
παρὰ τοῦ ἐπιχάρμου καὶ σώφρονος
συμμιγεῖ ἀπολιμπάνεται καὶ αἰολίδος.

Theocritus fuit tempori bus ptolomei philadelphi

ἀρτεμιδώρου γραμματικοῦ

βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες πόκα,
νῦν δ᾽ ἅμα πᾶσαι, ἐντὶ μιᾶς

μάνδρας ἐντὶ μιᾶς ἀγέλας. ἄλλος ὁ χῖος· ἐγὼ δὲ θεόκριτος ὃς τάδε γράψας, εἷς ἀπὸ πολλῶν εἰμὶ συρακοσίων, υἱὸς πραξαγόραο περικλειτῆς τε φιλίνης, μοῦσαν δ᾽ ὀθνείην οὔτιν᾽ ἐφελκυσάμην

εἰς βουκολικήν

ὥσπερ σκύφος γάλακτος ἢ καὶ κισσύβιον ἡ βουκολικὴ πᾶσιν ἔγκειται βίβλος τοῖς γὰρ σοφοῖς μὲν οἱ θέλοντες τὴν λόγου στόμασι λάβροις ἢ κελεύουσι φρένες

εὕρεσις τῆς βουκολικῆς

Τὰ βουκολικά φασιν ἐν λακεδαιμονίᾳ εὑρεθῆναι καὶ πλείστου τῆς προκοπῆς τυχεῖν. τῶν γὰρ περσικῶν ἐνεστώτων ἔτι, καὶ φόβῳ πᾶσαν ἑλλάδα ταρασσόντων ἐνέστη ἑορτὴ ἀρτέμιδος καρυάτιδος. τῶν δὲ παρθένων ἀποκεκρυμμένων διὰ τὴν

ἐκ τοῦ πολέμου ταραχήν, ἀγροῖκοι
τινὲς εἰσελθόντες εἰς τὸ ἱερὸν ἰδίαις
ᾠδαῖς τὴν ἄρτεμιν ὕμνησαν. τῆς δὲ
τούτων μούσης ἀρέσης γενομένης
παρέμεινε τὸ ἔθος καὶ ἐφυλάχθη.
ἄλλοι δὲ τοῦτον τὸν τρόπον φασὶν ἐν
σικελίᾳ γενέσθαι. ὀρέστῃ γὰρ
ἐκκομίζοντι τὸ τῆς ἀρτέμιδος ξόανον
ἐκ ταύρων τῆς σκυθίας χρησμὸς
ἐξέπεσεν ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ
μιᾶς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσα-
σθαι. ὁ δὲ πορευθεὶς εἰς ῥήγιον
τῆς ἰταλί τὸ ἄγος ἀπενίψατο
αὐτοῖς λεγομένοις διαχώροις πο-
ταμ. ἔπειτα εἰς τὴν ταυδαείδα
τῆς σικελί ἦλθεν. οἱ δὲ ἐπιχώ-
ριοι τὴν θεὸν ἰδίοις ᾄσμασιν ἀνυ-
μνήσαντες ἔθει τὴν πρώτην παρέ-
δωκαν εὕρεσιν. ὁ δὲ ἀληθὴς λό-
γος τοιοῦτος· στάσεώς ποτε γενομένης
ἐν ταῖς συρρακούσαις καὶ πολλῶν πο-
λιτῶν φθαρέντων εἰς ὁμόνοιαν τοῦ

τοῦ πλήθους ἐλθόντος ἔδοξεν ἄρ
τεμις αἰτία γεγονέναι τῆς διαλλα
γῆς. οἱ δὲ ἄγροικοι δῶρα ἐκόμισαν
καὶ τὴν θεὸν γεγηθότες ὕμνησαν ἐπὶ
τὰ δὲ ταῖς ἀγροίκοις ᾠδαῖς τόπον
ἔδωκαν συνήθη. τὰ δὲ βουκο
λικὰ ἔχει διαφορὰν τὴν τῶν ποιημά
των ἐπιγραφήν. καὶ γὰρ αἰπολικά
ἐστι καὶ ποιμενικὰ καὶ μικτά. τὴν μέντοι
ἀπὸ τῶν βοῶν ἔληφεν ἐπιγραφὴν
ὡς ἀρετεύοντος τοῦ ζώου. ᾄδειν
δέ φασιν αὐτοὺς ἄρτους ἐξηρτημένους
καὶ πήραν πανσπερμίου ἀνάπλεω
καὶ οἶνον ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ. ἐπιλέγειν
δὲ καὶ ταῦτα· δέξαι τὴν ἀγαθὰν
τύχαν. δέξαι τὴν ὑγίαν ἂν φέρο
μεν παρὰ τῆς θεοῦ.

Θεοκρίτου εἰδύλλια βουκολικά.
εἰδύλλιον τὸ μικρὸν ποίημα ἀπὸ
τοῦ εἶδος ἡ θεωρία. ἐπὶ αἰγῶν
αἰπόλια. ἐπὶ βοῶν βουκόλια.
ἐπὶ προβάτων ποίμνια. ἐπὶ
συῶν συβόσια.

ζ. κη.

αὐτη ἡ ὑπόθεσις ἐς δάφνιν γέγραπται
ὃς διὰ μὲν τούτου τοῦ εἰδυλλίου τέθ-
∴ γρ. τοῦ νηκεν διὰ δὲ τῶν ἑξῆς ὡς ζῶντος δια-
μνημονεύει. ὅμως τοῦτο προτέτακται
διὰ τὸ πιθανώτερόν τε καὶ χαριέστερον
καὶ τεχνικώτερον τῶν ἄλλων συντετάχθαι
καὶ πίνδαρος ἀρχομένου δ' ἔργου
φασὶ πρόσωπον χρὴ θέμεναι τηλαυ-
γές. ./. τὰ μὲν πράγματα διάκειται
ἐν σικελίᾳ. ἔστι δὲ ἀμοιβαῖον
καὶ δραματικώτερον μὴ ὑποκειμένου
τοῦ ποιητικοῦ προσώπου. ποιμὴν
δέ τις ἐσάγεται πρὸς αἰπόλον δια-
λεγόμενος οὗ τὸ ὄνομα οὐκ ἔστιν
εἰπεῖν. ἄλλως. ἐν τούτῳ τῷ εἰδυλλί-
ῳ διαλέγεται ποιμὴν καὶ αἰπόλος
ἤτοι μενάλκας ἢ καὶ κομάτας. ἀγνοεῖται
δὲ τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα. ./. /

Πᾶσα ποίησις τρεῖς ἔχει χαρακτῆρας
διηγηματικόν. δραματικὸν καὶ μικτόν./
τὸ δὲ βουκολικὸν ποίημα καὶ μίγμα

ἐστὶ παντὸς εἴδους καθάπερ συγκε
κραμένον διὸ καὶ χάριεν ἢ χαριέστε
ρον τῇ ποικιλίᾳ τῆς φύσεως μᾶλλον
δὲ τῆς κράσεως τὸ τε μὲν συγκείμενον
ἐκ διηγηματικοῦ ἢ δραματικοῦ
ποτὲ δὲ ἐκ μικτοῦ καὶ δραματικοῦ,
ὅτι δὲ ὡς τύχοι ἀνεῖται ἐφ᾽ ὅσον δ᾽ οἷόν
τε ἐστὶ τὰ τῶν ἀγροίκων ἤθη ἐκ
μάσσεται τερπνῶς πάνυ τοὺς
τῇ ἀγροικίᾳ σκυθρωπούς καὶ τὸν
βίον χαρακτηρίζουσα ἄλλη ἡ ποί
ησις. ἐκπέφευγε δὲ τὸ ἄγαν
ἀδρὸν καὶ ὑπέρογκον τῆς ποιήσεως. /
θεοκρίτου θύρσις ᾠδή. εἰδύλλιον
λέγεται ὁποῖον ἐστὶ λόγος. ὑπο
κοριστικῶς δὲ λέγεται εἰδύλλιον. αἱ
ἐπενθέσεις τῶν αἰολέων ὡς
τὸ κύσιν κύνεσιν. αἱ ἐπεκτά
σεις τῶν ἀττικῶν. ὡς τὸ οὕτως
οὑτωσί ἀτηροῖς ἔπεσιν ἀταρτη
ροῖς. ~~χίμαρος ζ... καὶ χίμαρε~~
~~ᾶς~~ αἱ ἀφαιρέσεις τῶν

ἡ. ιη.

ἰώνων. αἱ συγκοπαὶ τῶν
αἰολέων. αἱ ἀποκοπαὶ τῶν
ἀττικῶν καὶ οἱ πλεονασμοὶ
τῶν ἰώνων.

Θεοκρίτου θύρσις ἢ
ᾠδὴ εἰδύλλιον πρῶτον

Ἁδύ τινες λέγουσιν ὅτι ψιλοῦ-
ται τὸ ἡ· ζητούμενον ἐστι ἀ-
δωρικῶς καὶ εἰ μὲν οὗτοι ἀληθεύουσι
ψεύδεται ὁ θεόκριτος πάνθ' ἁ-
λίως γράφων καὶ οὐχ ἅμα μὲν τὸν ἔ-
ρωτα καὶ τί ποθ' ἁδύ καὶ ἄλλα πολλὰ
τοιαῦτα ἐναντιούμενα τῷ κανόνι
αὐτῶν. αἰπόλε καὶ ἡ
πίτυς ἐκείνη ἥτις ἐστὶ περὶ τῆς
πηγῆς ἡδέαν τινὰ μελίζει. ἢ
κατὰ μῆκος ἢ ἐκ θηκοῦ τινὸς ἀφί-
ησι τὴν τῶν φύλλων λεπτὴν ἀ-
πήχησιν. τοῦτο ἄρα τὸ ψιθύρισμα
μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων

ἡδὺ δὲ μέλος καὶ οὐ τῇ συρίγγι μέλπῃς
αἰπόλε. τῆνα δωρικῶς οὕτως λέγεται
ἀπὸ τοῦ κεῖνα ἐκβολῇ τοῦ .ι. καὶ τρο
πῇ τοῦ .ε. εἰς .η. καὶ τοῦ .κ. εἰς .τ. καὶ
τοῦ .η. εἰς .α. / συρίσδεν τὸ διὰ — συρίσδεν
σύριγγος μέλπειν ὥσπερ σαλπίζειν — σαλπίζειν
τὸ διὰ σάλπιγγος φωνεῖν. καὶ αὐλεῖν — αὐλεῖν
τὸ διὰ αὐλοῦ μέλπειν ὡς ἀπὸ τοῦ
τῶν δήλον χρώμεν τῷ σύριγγος ὁ δὲ
τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκε. αὔλει δ' α
μοίβαις σύρισδε δὲ δάφνις ὁ βώτας.
συρίζω καὶ τὸ κατὰ σύρους λέγω ἢ — συρίζω
φρονῶ. συρίττω δὲ ἐστὶ συριγμοῦ — συρίττω
τὸ διὰ τοῦ στόματος ἀποτελοῦντος
οἷον συρίττω τινὰ ἀντὶ τοῦ χλευάζω
καὶ τῶν συριττομένων ἐστὶν ἴδιον τῶν
ἐμπαιζομένων. διαφέρει δὲ ᾄδειν — ᾄδειν
τοῦ συρίζειν καὶ τοῦ αὐλεῖν καὶ τῶν τοι
ούτων τῷ ταμὲν μέλος ἔχειν μόνον
τὸ δὲ ᾄδειν ἐπὶ λόγου λέγεται ἐμ
μελοῦς. μετὰ τὰ στάνα τὸ δεύ — ἢ συρίσδες
τερον ἆθλον ἀποισεῖς ἀπολαβεῖν — γρ. τυρόσδες

ζ. β.

ὅσοις τουτέστιν ἐν τῇ μολπῇ τῇ διὰ
τῆς ὀρχήσεως τὰ δευτερεῖα τοῦ παντὸς
ἔχεις. τὸ δεύτερον ἐνίοτε μὲν ἐστὶ
τάξεως λέγεται. ἐνίοτε ἐστὶ ἀριθμή-
σεως κατὰ τὸ πρῶτον καὶ τὰ τῆς
ἀκολουθίας ταύτης. ἐνταῦθα δὲ τὸ
δεύτερον κατὰ τὸ πρότερον σημαινόμενον
~~ἐστὶ~~ λέγεται. αἶγα τινος ἐὰν
ἐκεῖνος λάβῃ κερασφόρον ζῶον.
κεραὸς γὰρ καὶ κερασφόρος τὸ αὐτὸ
πλὴν ὅτι τὸ μὲν ποιητικόν ἐστι τὸ δὲ
κερασφόρον κοινόν. αἶγα σὺ λήψῃ
ἐὰν δὲ αἶγα λάβῃ ἐκεῖνος γέρας ἐς
σὲ καταρρεῖ ἀντὶ τοῦ καταρρεύσει ἤγουν
ἀπορρεύσεται ἡ χίμαρος ἀπὸ μετα-
φορᾶς τοῦ ὕδατος. τὸ χιμάρου δὲ
καλὸν κρέας ἐστὶν ἕως ἂν ἀμέλξῃς
ἔριφος — αὐτήν. ἔριφος μέχρι τριῶν ἢ
χίμαρος — τεττάρων μηνῶν. χίμαροι ἐστὶ θῆλυ
χίμαιρα — ποῦ ἕως ἐνιαυτοῦ τουτέστι ἕως ἂν
τέκωσι καὶ ἀμελχθῶσιν. ἀφοῦ δὲ
τέξεται ἡ χίμαρος οὐκέτι χίμαρος

λέγεται ἀλλὰ χίμαιρα ἢ αἴξ. ταυ
τὸν γὰρ αἴξ καὶ χίμαιρα. ἐπὶ
δὲ τῶν ἀρρένων ἔριφος καὶ τράγος.
οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρρενος τὸν
αἶγα λέγουσιν καὶ ἔστιν αὐτοῖς κοινὸν
ὄνομα τὸ αἴξ ὡς ἔλαφος. ὄνος. ἵππος.
ὃ δὲ ἐπὶ τούτων ἔριφοι τοῦτο ἐπὶ
τῶν προβάτων ἄρνες καὶ ἀμνοί. καὶ
ὃ αἶγες ἐνταῦθα τοῦτο ἐπ' ἐκείνων
αἱ ὄϊες. ὃ δὲ τράγος ἐπὶ τούτων, τοῦτο
ἐπ' ἐκείνων κριός. νομεῖς δὲ οἱ μὲν
τῶν προβάτων καλοῦνται ποιμένες
οἱ δὲ τῆς ἑτέρας μερίδος αἰπόλοι.
θεοῖς δὲ χρῶνται οἱ νομεῖς τῷ πανὶ
καὶ ταῖς μούσαις. καὶ ἔτι ταῖς νύμ
φαις. καὶ ταῖς νύμφαις ὡς ἐν
τοῖς ὄρεσι διατρίβοντες ἀγρόταις δὲ
ὡς καὶ αὐτοῖς οὖσιν καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι
διατρίβουσιν. τῷ δὲ πανὶ ὡς χρω
μένῳ σύριγγι καὶ ἐπιστήμονι καὶ ἐ
φόρῳ αὐτοῖς ὄντι. ταῖς δὲ μούσαις
διὰ τὸ μετέχειν αὐταῖς ᾠδῶν. ὧν αὐ

ται

ἔφοροι. / ἅδιον ὦ ποιμὰν ἢ μὲν
μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπὶ πέτρας τὸ. τὸ. ταυ
τὸ δυνάμενον τῷ . ὁ. ἔχει ἂν
ὁ λόγος σαφέστερον οὕτως. ἡδύτερον
ὦ ποιμὴν τὸ σὸν μέλος ἢ ἐκεῖνο τὸ
ὕδωρ ὅπερ ὑψόθεν ἀπὸ τῆς πέτρας
καταφέρεται μετὰ ἤχου. νῦν δὲ
προτάττει αὐτὸ καὶ δυσνόητον ποιεῖ
τὸν λόγον τῷ ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ
συνεπαγόμενον. σύνηθες δὲ τὸ
τοιοῦτον καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ. αἴκα
ταὶ μῶσαι τὰν οἴιδα. ἐὰν αἱ
μοῦσαι τὴν οἴιδα ἤγουν τὴν οἶν
τὸ θῆλυ πρόβατον δῶρον ἄγωνται
ἀντὶ λάβωσιν ἄρνα δὲ σακίταν
λαψῆ γέρας σηκῖται δὲ, ἄρνες
οὓς ἔτι γάλακτος δεομένους οἱ νομεῖς
τῶν μητέρων χωρίζοντες ἰδίᾳ βόσκου
σι καὶ ἐν ἰδίῳ σηκῷ ἐγκλείουσιν. /
ἐὰν δὲ ἀρέσκῃ ἐκείναις ἄρνα λα
βὲν τὺ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἀξεῖς
λῆς ποτὶ τὰν νυμφᾶν θέλεις

ὦ αἰπόλε πρὸς τῶν νυμφῶν ὧδε ἐλ-
θὲ καὶ καθίξας ἐς τὸν ἀνεστηκότα τοῦτον
τόπον καὶ κατάντη ἤτοι ὀξύν. ἅτε
δὲ ἐστὶ ὅπου αἱ μυρεῖκαι τῇ σύριγγι
μέλπειν. τὰς δ' αἶγας ἐγὼ ἂν τῷδε
τῷ τόπῳ βοσκήσω. τὸ κάταντες
ἐναντίον τῷ ἄναντες. λέγεται
δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ὁ γὰρ ἀνάντης
τόπος ὁ αὐτὸς δήπου ἐστὶ καὶ κατάν-
της καὶ ἀνωφερὴς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
καὶ κατωφερής. λέγεται δὲ καὶ ἀνάν-
τη ξύλα καὶ κατάντη τὰ ἄνω φε-
ρόμενα καὶ κάτω καὶ ἀνωφερῆ καὶ
κατωφερῆ ἐπὶ τῶν αὐτῶν. οὐ
θέμις ὦ ποιμάν οὐ πρέπον ἐστὶν
ὦ ποιμὴν κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας
τῇ σύριγγι χρῆσθαι τὸν Πᾶνα δεδοί-
καμεν· ὄντως γὰρ πικρός ἐστι ἀντὶ
τοῦ βαρὺς καὶ ὀργίλος ἡνίκα ἀπὸ
τῆς ἄγρας σχολάσας ἀναπαύεται, κε-
κοπιακὼς ἐν αὐτῇ δηλονότι καὶ ἀεὶ
πρὸς τῇ ~~ριν~~ ῥινὶ αὐτοῦ ἤτοι ἐν

Ego existimo totū illud. τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγεα ἄδες καὶ τᾶς βουκολικᾶς ἐπὶ τὸ πλέ) ἵκεο μώσας per parenthesim legendū. & corrigendum esse ἄλγεα ἄδες

τῇ ῥινὶ δριμεῖα χολὴ κάθηται τουτέ
στι καὶ ἀεὶ ὀργίλος ἐστί. ἀλλὰ τὺ
γὰρ δὴ Θύρσι ~~τὰ Δάφν~~ τὸ σύ. καὶ
ἐπὶ τὸν δεύτερον ἀφορᾷ στίχον, ὀφεί
λει δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πρότερον λέγεσθαι
ἀπὸ κοινοῦ. οὕτω γὰρ ἂν εἴη ὁ λόγος
ἀκόλουθος ἐχόντων οὕτως. ἀλλὰ τὺ ὦ
Θύρσι ᾄδεις τὰ ἄλγη τοῦ Δάφνιδος
οὐ γὰρ ἀφίκου καὶ ἐπὶ τὸ πλέον τῆς
βουκολικῆς μούσης, Οὐκ ἀντιπί
πτει δὲ αὐτῷ μὴ ἐπιτρέπειν συρίζειν
κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας διὰ τὸν
πᾶνα, εἶτα τὸν Θύρσιν προτρεπόμενον
ᾄδειν. οὐ γὰρ ταυτὸν τῷ συρίζειν
τὸ ᾄδειν. ἀλλὰ συρίζειν μέν ἐστι
τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν, ᾄδειν δὲ
τὸ κοινῶς [illegible]. τὸ τῇ σύριγγι
δὲ χρῆσθαι φησὶ μὴ πρέπον εἶναι
διὰ τὸν πᾶνα κατὰ τὸ μεσημβρινὸν
τῇ σύριγγι χρωμένων, ἐπὶ τὴν ᾠδὴν
δὲ προτρέπεται ὡς ἄλλα τι οὖσαν καὶ
οὐ μέγιστον αὐτῆς τῷ πανί. Δεῦρο

<u>ὑπὸ τὰν πτελέαν</u> ἀντὶ ὑπὸ τὴν πτελέαν
καθεζώμεθα ἀντὶ τοῦ καθίζωμεν ἀ
πέναντι τοῦ ἀγάλματος τοῦ πριά
που καὶ τῶν κρηνῶν ὅπου ἡ καθέδρα
ἐκείνη ἡ ποιμενική καὶ αἱ δρῦς. ἐὰν
δὲ ᾄσῃς ὥσπερ ἦσας ποτὲ ἐρίζων
πρὸς τὸν Χρόμιν τὸν Λιβύαθεν τουτέστι
ἀπὸ τῆς Λιβύης ἐλθ αἶγά τέ σοι δώσω
διδυματοκοῦσαν ὥστε μέχρι τρί
του ἀμέλξαι αὐτήν ἥτις δύο ἔχου
σα ἐρίφους προσαμέλγεται ἀντὶ
τοῦ ἀμελχθήσεται ἐς δύο πέλλας
ποιμενικὸν δὲ ἀγγεῖον ἡ πέλλα. /
λέγεται δὲ καὶ οὕτω καὶ ἡ μέλαινα. καὶ
βαθὺ κισσύβιον κεκλυσμένον ἡ
δεῖ κηρῷ ἤγουν λελυμένῳ κηρῷ κε
κλυσμένον ὃ καὶ κεκονισμένον οἱ
κοινοὶ φασίν ἀπὸ τοῦ κλύζω. λέγε
ται δὲ καὶ τὸ κλύζειν ἐπὶ δύο ἐπεί
περ τοῦ διὰ κλυστῆρος ἰατρεύειν καὶ
ἐφ' ὑγρῶν ὅταν τι ἐπικλύζωνται + καὶ ἐ
πικαλύπτωσι καθὸ λέγεται ἐνταῦθα

Κεκονισμένον
quid

+ γρ. ἐπιχρώ
σονται ἀπὸ
τοῦ χρωννύω

νεότευχές· νεωστὶ κατεσκευασμένον
ἔτι προσόζον ἤγουν ὀσμὴν πέμπ
γλυφάνου ἤγουν γλυφῆς· ἀπὸ τοῦ
γλύφω γλύφανος ποιητικῶς ὡς
ἀπὸ τοῦ στέφω στέφανος· τοῦ περὶ
μὲν χείλη ὑψόθι κισσὸς μαρύεται
ἀντὶ τοῦ πλέκεται. Κισσὸς ἑλι
χρύσῳ κεκονισμένος. Κονία ἡ
ἄσβεστος ἀφ' οὗ κονιάω τὸ ἀσβέστῳ
χρίω ἢ κεκονιαμένος τοῖχος ὁ ἀσβ
έστῳ κεχρισμένος. ἐνταῦθα δὲ τὸ
κεκονισμένος ἴσως ἀντὶ τοῦ κεχρι
σμένος ἁπλῶς ἀπὸ τοῦ κεκονι
ασμένος κατὰ συγκοπήν. αὐτὸν
δὲ κατὰ τὸν κισσὸν δηλονότι. ἕλιξ
ἤγουν ἡ πλοκή. εἱλεῖται τουτέστι
στρέφει τὴν ἑαυτῆς στροφήν. ἀγα
λλομένη ἀντὶ τοῦ θάλλουσα
καρπῷ κροκόεντι. ἢ κρόκου χροιὰν
ἔχοντι. ἔντοσθεν δὲ ἀντὶ τοῦ
ἔνδον γυνή τις κατεσκεύασται. θεῶν
δαίδαλμα τουτέστιν ἔργον οὕτω

ποικίλον ὡς μὴ δοκεῖν ἀνθρώπῳ αὐτὸ κα-
τασκευάσαι ἢ ποικίλαι ἀλλὰ θεούς. /
ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι ἀσ-
κητῇ ἢ κεκοσμημένῃ πέπλω του-
τέστιν ἐνδύματι καὶ περικεφαλαίᾳ του-
τέστι τῷ ἄμπυκι. παρὰ δὲ οἱ
αὐτῷ ἄνδρες καλῶς ἐθείραζον ἢ
κόμην τρέφοντες. κομᾶν γὰρ καὶ ἐθει-
ράζειν ταὐτό, πλὴν ὅτι τὸ μὲν κομᾶν
ἐστὶ κοινόν, τὸ δὲ ἐθειράζειν ποιητικόν. /
ἀμοιβαδὶς ἄλλοτ' ἄλλος ἀπὸ τοῦ,
ἄλλου μέρους ἀμοιβαδὶς ἢ ψέγουσιν
ἐπαινοῦσιν ἤτοι λόγοις ἐρίζουσι πρὸς
ἀλλήλους κατὰ ἀμοιβὴν περὶ αὐτῆς
τὴν ἔριν δηλονότι ποιούμενοι. ἔδου
φρενὸς ἅπτεται αὐτάς ταῦτα δὲ
ἃ αὐτοὶ φιλονεικοῦσιν. ἢ αἱ φιλο-
νικίαι δὲ αὐταὶ καὶ ἔριδες ἃς αὐτοὶ φι-
λονικοῦσι περὶ αὐτῆς οὐχ ἅπτεται
ἄλλοτε μὲν πρὸς ἐκεῖνον βλέπει τὸν
ἄνδρα γελῶσα, ἄλλοτε δὲ πρὸς τοῦ-
τον ἐρασθέντα τὸν νέον τρέπει τὸν νοῦν

οἱ δὲ ὑπ' ἔρωτος κατὰ πολὺ ~~κοιλ~~
κυλοιδιόωντες ἤγουν κυλοιδιῶντες,
τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκούμενοι
ἐτώσια ἀντὶ τοῦ μάταια. μοχθίζον
τι ἤγουν μοχθίζουσι καὶ πονοῦσι. μο
χθίζω ποιητικόν. μοχθῶ δὲ ~~ποιητικ~~
κοινόν. τοῖς δὲ μετὰ γριπεύς ἐπὶ
τούτοις κατεσκεύασται γριπεύς τις
γέρων. ἢ ~~[illegible]~~ δικτυοθύρας ἢ πέ
τρα λεπρᾶς τουτέστι βεία ἔχουσα

Βεία

ἐφ' ᾇ σπεύδων ὁ πρέσβυς μέγα
δίκτυον ἕλκει ἐς βόλον. ἢ εἰς ἄθροισιν
εἰς τὸ ἑλεῖν ἐπὶ ἄγραν ὁμοιωμένος
ἀνδρὶ μοχθοῦντι κατὰ τὸ καρτερόν
ἤγουν κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ ἰσχύν.
φαίης κὲν γυίων νιν ὅσον σθένος εἴ
ποις ἂν ἐλλοπιεύειν αὐτὸν ἤγουν
ἰχθυάσθαι ἀντὶ τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν
μοχθεῖν. ὅσον σθένος. ἢ ὅση δύναμις
ὁ σχηματισμὸς οὗτος καὶ τοῖς κοινοῖς
ἐστὶ συνήθης οἷον συλλαβοῦ ὅση δύ
ναμις, καὶ ἐπαινῶ τὰ ὧδε κατὰ τὴν

ἰσχὺν ὅση μοι ἐστίν· ἔχει δὲ ταῦτα
ὁμοίως τῷ· τῶν οἱ νῦν βροτοί εἰσι.
ἢ σαφέστερα· ἦν δ' οὕτως ἂν ἐλέγετο
συλλαβοῦ κατὰ τὴν ὅση σοι δύναμις
ἐστὶν ἐκκλίνω τῶδε κατὰ τὴν ὅση μοι
ἰσχύς ἐστι· ταῦτα γὰρ ἀπὸ τοῦ τὴν
ἀρξάμενα ἅπερ οὐκ ἀποδεδωκότα
τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν ἀλλ' ὥσπερ ἐκ
μεταμελείας δὲ ἑτέρῳ μεταπεσόντα
σχηματισμῷ δῆλος γίνεται ἀπὸ τῆς ∴ ης. Δ ηλα
ἀρχῆς οἱ ἔθηκεν ἅπερ ὅποι μετακλι-
θέντα ἀποδίδοται· νῦν δὲ ἐλλιπέ-
στερον λέγεται καὶ τοῦ τὴν ἀπόντος. /
κατὰ ταῦτα ἐστὶν ἐλλιπὲς καὶ τὸ ἐν τῷ ἀδωνι
ὅσος ὄχλος ἡμῖν ἐπιρρεῖ· τὸ γὰρ ἀζουσι
ἐντελὲς βαβαὶ τοῦ ὄχλου ὅσος
ἡμῖν ἐπιπίπτει. Δὲ οἱ ᾤδη-
κεν τι οὕτως ἐστὶν οἰδηκέναι κατὰ
τὸν αὐχένα αὐτοῦ πάντοθεν· αἱ
ἶνες ἤτοι τὰ νεῦρα καὶ περὶ ὄντι πο-
λιῶν ἤτοι λευκῶν τὰς τρίχας ἡ δὲ
ἰσχὺς ἀξία ἥβης ἤτοι ἀκμῆς. /

ο ~~τυχ~~ τυτθὸν δ' ὅσον ἀπόθεν ἀπόθεν τοῦ
γέροντος ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ γέροντος
μετὰ τὸν γέροντα ἤτοι κατὰ τὴν χάλα
σαν ποιουμένην τοσοῦτο διάστημα
ὅσον ὀλίγον. τοῦτο γὰρ δύναται τὸ
ὀλίγον ὅσον προτασσόμενον ἔχον τὸ
ὀλίγον τοῦ ὅσον καθὰ τὸ ·ὅστις· ἔχει
τὸ ὅς τοῦ ·τίς· προτασσόμενον. ἃ ἐν τῷ
διαμέρει τοῦ λόγου ὕστερον ἐξ ἀνάγκης
ἀποδίδονται οἷον τίς ὃς τάδε ἐποίη
σε καὶ τοσοῦτον ἀπέχει τὸ δὲ τοῦ δὲ ὅστι
ὀλίγον, ἐνταῦθα τὸ ὅσον ἀπὸ ἴσου δι
αρήματος ἑτέρου ἐγνωσμένου ἀπαι
τεῖ τὸν λόγον δείκνυσθαι, ἅτε ὡ
σπερ μὴ προκειμένου τούτου ὄντος τὸ
ὀλίγον ἀποδίδοται καθολικῶς, τὸ φῶ
τόδε τὸ διάστημα καὶ τόδε ἐστίν.
ὥσπερ ἔστιν πρὸς τὸ ·τίς· ὁ δεῖ
τὸ ἄνθρωπος ἀποδοίη τοῦ ·τίς·
τὴν ὑπόστασιν ἀπαιτοῦντος καὶ τὸ
ἑπόμενον. ὥσπερ δὲ τὸ ὅστι ἐν τοῖς τοιού
τοῖς ~~πρ~~ ὑποτάττεται, τὰ αὐτὰ τῶν

τα

ση.

ὅστις

ση.

ὅσον ὀλίγον

ση.

ση.

ση.

ὅσος præponitur
οἷος postponitur

:: ση. προτάττεται

ἢ τὸ οἷον ἀκολουθίαν ἔχει ὑποτετά-
χθαι. Τυτθὸν δ' ὅσσον· τὸ πᾶν οὕτως
κατὰ τὸν γέροντα δὲ τὸν κατὰ τὴν θάλα-
σσαν πονούμενον τοσοῦτον διάστημα ὅσον
ὀλίγον ἀλωή. ἡ ἄμπελος βαρεῖται
καλαῖς σταφυλαῖς πυκναῖς. ἢ πυρσαῖς
ἤδη πεπείροις δηλονότι ἣν μικρός τις
παῖς φυλάσσει ἐπὶ τοῖς φραγμοῖς
καθήμενος. Ἀμφὶ δέ μιν δύο
ἀλώπεκες ἃ μὲν ἀν' ὄρχως φοιτῇ.
ὅμοιον τῷ δύο σκόπελοι ὁ μὲν εἰς
οὐρανὸν ἱκάνει. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα
οὐκ ἔχει κίνδυνον· οὐ γὰρ ἀφ' ἑτέρου
προσώπου ἐφ' ἕτερον ἡ μετάβασις
γίνεται ἵνα δέηται πλαγιασμοῦ.
ἀλλὰ τὸ ὅλον εἰς μέρη. ταυτὸν δὲ τὸ
ὅλον εἰς μέρεσιν. ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕ- :: γρ. τοῖς
τως. δύο δὲ ἀλώπεκες περὶ αὐτὸν
ἡ μὲν ἀνὰ τοὺς ὄρχους. ἢ τὴν συστοι-
χίαν τῆς ἀμπέλου στρέφεται. βλά-
πτουσα τὴν σταφυλὴν τὴν εἰς βρῶσιν
ἐπιτηδείαν. ἡ δὲ ἐπὶ τὴν πήραν

ἢ κατὰ τῆς πήρας τῆς τὸν ἄρτον
τοῦ παιδὸς ἐχούσης πάντα δόλον
κατασκευάζουσα τὸ παιδίον οὐ
πρότερον ἐάσειν φησὶν πρὶν ἂν κα
θίσῃ αὐτὸν ἐπὶ τοῖς ξηροῖς ἀντὶ
τοῦ ἐπὶ τοῖς κενοῖς ἀπὸ μεταφορᾶς
τῶν ἀνύδρων τόπων. ἀκρατιστ
ήσουν οὐδενὸς ἐγκρατές. ὅτι δὲ ἀ
πὸ τοῦ κρατῶ συνετέθη τὸ ἀκρά
τιστον δῆλον μὲν ἀπὸ τῆς ἐννοίας δῆλ
ον δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ βραχὺ τὸ κρα. τὸ

πρίν

πρὶν ἐνίοτε μὲν μετὰ ἀπαρεμφά
του λέγεται οἷον πρὶν γενέσθαι τό
δε ἐγένετο τόδε. ἐνίοτε δὲ μετὰ ὁρι
στικοῦ οἷον πρὶν ποιήσω τόδε ἐποί
ησα τόδε. δοκεῖ δὲ μετὰ ἀπαρεμ
φάτου μὲν λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ ποιου
μένου πράγματος· μετὰ ὁριστικοῦ
ἐπὶ τοῦ ποιοῦντος αὐτό. αὐτὰρ
ὁ τὰν θρείηκουν ὁ δὲ πλέκει καλῶ
ἀκριδοθήραν δι' ἀνθρείνων ἀντὶ τοῦ
διὰ καλάμης ἣν οἱ κοινοὶ καλα

καλάμη ἣν οἱ κοι
νοὶ καλαμαίαν

μάλαν φησίν. σχοίνῳ ἐφαρμόσ-
δων ἀντὶ τοῦ συναρμόζων σπονδῶν
σχοῖνος δὲ τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς βρύ-
λλον. μέλεται δὲ ἀντὶ τοῦ μέλει
ἢ φροντίς ἐστι. οὔτε ἐστὶ πήρης
τουτέστιν οὐδὲν οὔτε τῆς πήρας κα-
τὰ τοσοῦτον. τοῦτο παρὰ τοσσῆνον
οὔτε τῶν φυτῶν καθόσον γαθεῖ ἀν-
τὶ τοῦ γήθεται. ἢ χαίρει ἐπὶ τῷ
πλέγματι. πάντη δὲ περὶ τὸ δέ-
πας ἤγουν τὸ ποτήριον περιπέπτα-
ται ἀπαλὸς ἄκανθος. αἰπολικόν
τι θάημα ἤγουν θαῦμα ἀπὸ τοῦ
θεάω ῶ θεάσω θέαμα καὶ τροπῇ
τοῦ ε εἰς α δωρικῶς θάημα.
τέρας κέ τοι θυμὸν ἀτύξαι ἤγουν τὸ
παρὰ φυὲς ἔργον ἀτύξαι ἂν τουτέστι
σφόδρα ἐκπλῆξαι σε κατὰ τὴν ψυ-
χήν. τοῦ μὲν ἐγὼ ἕνεκα μὲν τού-
του ἐγὼ αἶγά τε ἔδωκα ὦνον τῷ
πορθμεῖ τῷ ἀπὸ τῆς Καλυδῶνος
καὶ τυρόεντα ἀντὶ τοῦ τυρὸν μέγαν

ἀπὸ γάλακτος λευκοῦ. ὤνια τὰ πω-
λούμενα. ὦνος δὲ ὃ δίδωσί τις
ἵνα λάβῃ τι τῶν πωλουμένων. /./.
Οὐδέ τι πω. ἢ. οὔπω δὲ οὐδαμῶς
πρὸς τὸ ἐμὸν χεῖλος ἐπέλασεν. ἀλλ' ἔτι
κεῖται ἄχραντον. ἢ. ἄψαυστον ἀμό-
λυντον. τῷ κέ τοι μάλα δι' οὗ καὶ
σὲ μάλα ἀρεσαίμην ἀντὶ τοῦ ἀρέσ-
κω. πρόφρων ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ
τοῦ μετὰ προθυμί(ας) αὐτὸ διδοὺς δηλ.
ἢ κὲν ἐμοὶ τὺ φίλος ἐὰν ἦς ὅστ ὢν
φίλος ἀοίσης τὸν ὕμνον ἀντὶ τοῦ τὴν
ᾠδὴν τὴν ἐπιθυμητὴν ἐμοί. ἀρέσ-
ἀρέσκω
κω τινὶ ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸς φαίνομαι
αὐτῷ. ἀττικῶς δὲ μετὰ αἰτιατικῆς
ὡς παρὰ πλάτωνι. ἀλλ' ἐμὴ αὖ
σὲ ταῦτα ἀρέσκει. ἀρέσκομαι δὲ
τινι ἀντὶ τοῦ ἀποδέχομαι αὐτὸν καὶ
ἀπαρέσκομαι τὸ οὐκ ἀποδέχομαι
αὐτόν. κοὔτι τοι φθονέω ἢ οὐδαμῶς
σοὶ φθονῶ. προσανάτατε σαυτ(ὸν)
ὦ 'γαθέ. ἢ. προσελθὲ ἔξον. τὴν γὰρ

ᾠδὴν οὐδαμοῦ φυλάξεις εἰς τὸν ᾅδην
τὸν ἐκλελαθόντα. ἤγουν λήθης ποιητικόν
ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλαχον λελάχω ἐνεστὼς οὕ-
τως ἀπὸ ἔλαθον λελάθω. ἄρχετε
βουκολικᾶς ἄρχετε ὦ μοῦσαι. ἤγουν
προκατάρξατε τῆς βουκολικῆς ᾠδῆς
ἄρχετε. θύρσις ὅδε δεικτικῶς. ἤγουν ἐγὼ
ὁ ἐξ αἴτνης τουτέστιν ἀπὸ σικελίας ἡ θυ-
ρσίδος ἡ δὲ φωνή. πᾷ ποκ' ἄρ' ἦσθε
ποῦ ποτε ἄρα ἦτε ἢ κατὰ τὰ καλὰ
τέμπη τοῦ πίνδου ποταμὸς ἢ οὗτος
θεσσαλίας οὐ γὰρ δὴ εἴχετε. ἤγουν ᾠκεῖτε
τὸν μέγαν ῥόον τοῦ ποταμοῦ τοῦ ἀνάπου.
τῆς σικελίας ἐστὶν οὗτος ὁ ποταμός οὐδὲ τὴν
σκοπιὰν τῆς αἴτνης περιφραστικῶς
ἀντὶ τοῦ τὴν ὑψηλὴν αἴτνην οὐδὲ τὸν
ἱερὸν ὕδωρ τοῦ ἄκιδος ποταμὸς ἢ οὗ-
τος σικελίας. ἤγουν οὐ γὰρ τὴν σικελίαν ᾠκεῖτε
τότε. λέγει δὲ ἀπεῖναι τὰς νύμφας ἐπεὶ
νύμφης ἤρα ὁ δάφνις ἧς ἀπούσης με-
τὰ τῶν ἄλλων δηλονότι ἐτελεύτα· εἰ γὰρ
παρῆν οὐκ ἂν ἴσως ἀπέθανε. τὴν ὀνομάζω

βόες
δαμάλεις
πόρτιες

θῶες ἐκεῖνον οἱ θῶες ἐκεῖνον οἱ λύκοι
ὠρύσαντο. ἤ. ὀρυόμενοι ἐθρήνησαν.
ἐκεῖνον οἱ θῶες ἐτηρήσαντο δηλονότι
οὐ γάρ τὸ ὠρύσαντο δύναται καὶ ἐπὶ
τῶν θώων λέγεσθαι ἀπὸ κοινοῦ. συν
υπακούεται γοῦν τὸ οἰκεῖον μετὰ ἀναλο
γίαν τοῦ προσρηθέντος. ἐκεῖνον καὶ ὁ
λέων ἀντὶ τοῦ δρυμοῦ ἀνέκλαυσε θανόντα.
πολλαὶ οἱ πὰρ ποσσὶ πολλαὶ δὲ βό
ες παρὰ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ πολλοὶ
δὲ ταῦροι πολλαὶ δὲ δαμάλαι ἀντὶ
τοῦ δαμάλεις καὶ πόρτιες πολλαὶ ἀπὸ
κοινοῦ ὠδύραντο ἤγουν ἐθρήνησαν
βόες αἱ τέλειαι. δαμάλεις καὶ πόρτι
ες αἱ μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι, μὴ
δὲ ὀχευθεῖσαι. αἱ πόρτιες δὲ καὶ ἔτι ἀ
τελέστεραι τῶν δαμάλεων, ἐπὶ δὲ τῶν
ἀρρένων μόσχοι τὰ νεογνά, καὶ τὰ ὑπὸ
ταῖς μητράσιν ἔτι, ταῦροι δὲ οἱ τέλειοι.
ἔστι δὲ ἡ δάμαλις τῆς δαμάλεως οἱ
ποιηταί δὲ καὶ ἡ δαμάλη τῆς δαμά
λης λέγουσιν αὐτοῦ ἐνταῦθα αἱ δα

καλαι. ἦνθ' ἑρμᾶς ἦλθεν ὁ ἑρμῆς
πρώτιστος ἀπὸ τοῦ ὄρους· εἶπε δὲ τῷ
τῷ δάφνι τίς σε καταξύχει ἢ λυπα-
νᾷ φθείρει. τίνος ὠγαθὲ κατὰ τοσοῦ-
τον ἔρασαι ἀντὶ τοῦ ἐρᾷς. ἦλθον οἱ βου-
κόλοι μετὰ τὸν ἑρμῆν δηλ. ἦλθον οἱ ποι-
μένες οἱ αἰπόλοι πάντες ἀνηρώτων
τί κακὸν ἔπαθε. ἦλθε ὁ πρίαπος καὶ
ἔφη ὦ δάφνι τάλαν ἤγουν ἄθλιε τί σὺ
τήκῃ ἤγουν διαρρέῃ φθείρῃ. ἡ δὲ κόρη
ἀνὰ πᾶσαν πηγὴν ἀνὰ πάντα ἄλσον
φέρεται τοῖς ποσὶ ζητοῦσά σε δηλ.
παραμυθούμενος δὲ αὐτὸν τοῦτο λέγει
δυσερώς τις ἄγαν ἤγουν οὐχ ἁπλῶς ἐρῶν
οὐ καλῶς διοικῆσαι τὸν ἑαυτοῦ ἔρωτα
δυνάμενος. καὶ ἀμήχανος ἤγουν ὑπ' οὐ-
δεμιᾶς μηχανῆς μετριωτέρας περὶ τὸν
ἔρωτα γενέσθαι δυνάμενος. βούτας
μὲν ἐλέγευ· βουκόλος μὲν ἐλέγου
νῦν δὲ ὡμοίωσαι ἀνδρὶ αἰπόλῳ
τοῦτο δὲ ταυτόν ἐστιν ὥσπερ εἰ ἔλεγεν
οὐκ ἀξίως τῆς σαυτοῦ τάξεως διετέθης

βουκόλος γὰρ ὢν ὤφειλες μεγαλοπρε-
πής τις εἶναι καὶ γενναίως τοὺς ἔρωτας καὶ
τὰ συμπίπτοντα δυνάμενος φέρειν·
νῦν δὲ ὡς ἔοικεν ἐλέγου μόνον βουκόλος
τῇ ἀληθείᾳ δὲ οὐκ εἶ, μικροπρεπῶς
διακείμενος καὶ τοιαῦτα πάσχων οἷα
ἂν αἰπόλος ἀνὴρ ἔπαθε. πρὸς ὃ ἐπά-
γει· ὁ αἰπόλος ὅτε ὁρᾷ τὰς μηκάδας
ἤγουν τὰς αἶγας οἷα ἀντὶ τοῦ ὅπως
ἐπιρρηματικῶς βατεῦνται. ἤγουν βα-
τεύονται τοῖς τράγοις μίγνυνται, τήκε-
ται κατὰ τοὺς ὀφθαλμούς. ἤγουν διαρρεῖ
καὶ φθείρεται ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἐγένετο
καὶ σὺ ἐπειδὰν ὁρᾷς τὰς παρθένους ὅπως
γελῶσι τήκῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅτι οὐ
σὺν αὐταῖς χορεύεις. τὼς δ' οὐδὲν ποτε-
λέξατο πρὸς τοῦτο. ἤγουν τῷ νομεῖ
καὶ τῷ πριάπῳ οὐδὲν ἔλεξεν ἀντὶ τοῦ οὐδὲ
ἀπεκρίνατο ὁ βουκόλος ἀλλὰ τὸν ἑαυτοῦ
πικρόν. ἤγουν ἀλγεινὸν ἔρωτα καὶ ἐς τὸ τέλος
ἤνυεν. ἤγουν ἔσπευδε τὸ τῆς μοίρας. ἤγουν
ὃ ἡ μοῖρα αὐτῷ ἀπεκλήρωσε. ./.

ἦνθέ γε μάν ἁδεῖα· ἦλθε γε μὴν καὶ
ἡ κύπρις ἡ ἡδεῖα γελῶσα, λάθρα
μὲν γελῶσα, βαρὺν δὲ θυμόν· ἤγουν· βα-
ρεῖαν ὀργὴν ἀνέχουσα· τουτέστιν ἀνα-
δεδεγμένη. βαρεῖα δὲ ὀργὴ ἣν οὐκ ἄν
τις ῥαδίως ἐνέγκαι· καὶ εἶπε σύ δὴ
ὦ δάφνι κατεύχου ἀντὶ τοῦ εὔχου
ἐγκαυχῶ λυγιξεῖν· ἤγουν· λυγίσειν κατα-
παλαίσειν τὸν ἔρωτα. ἄρ' οὐκ αὐ-
τὸς ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τοῦ ἀλγεινοῦ ~~ἐλυγίχθης~~
ἐλυγίχθης ἀντὶ τοῦ ἐλυγίσθης ἤγουν
ἐνικήθης. τῶν δωριέων δὲ τοῦτό ἐστι·
ἐπεὶ γὰρ οὗτοι ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ
ἐνεργητικοῦ λυγίξω λέγουσιν ὡς πλέ-
ξω ὡς ἐξ ἀνάγκης καὶ ἐλυγίχθης
λέγουσιν ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου
ὡς ἐπλέχθης. τὰν δ' ἄρα χὠ δάφνις
ποταμείβετο· πρὸς ταύτην καὶ ὁ δά-
φνις ἠμοίβετο ἀντὶ τοῦ ἠμείψατο
ἤγουν ἀπεκρίνατο. ὦ κύπρι βαρεῖα·
ἤγουν· ἐπαχθής. βαρὺ ἐπὶ οἴκου. ὡς
ἐναντίον τὸ κοῦφον ἀπὸ τοῦ βαρύς ὁ·

Δυσκίνητος ἢ ὁ ἐπαχθής. κύπρι
νεμεσσητή ἤτοι ἀξία μέμψεως. κύ
πρι ἀπεχθής. ἢ. μεμισημένη ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων ἤδη γὰρ ὁ ἥλιος φρά
ζει ἡμῖν πάντα. ἢ. δείκνυσι φανερὰ
ποιεῖ διὰ τὴν μετὰ τοῦ ἄρεος αὐτῆς
μίξιν λέγει ἣν ἔδειξεν ὁ ἥλιος δεδύκει
ὁ δάφνις. ἢ. ἐκλείπει ἀποσβέννυται ἢ
ἐν τῷ ᾅδη κακὸν ἄλγος ἔσται τοῦ ἔρω
τος ὥσπερ ἢ ἐν τῇ ζωῇ δηλ. ~~ὥσπερ~~
~~ἢ ἐν τῇ ζ~~. δοκεῖ ~~γὰρ~~ γὰρ ἀντιτάξα
σθαι πρὸς τὸν ἔρωτα διὸ ἢ ταύτην
αὐτὸς αὐτῷ τὴν δίκην ἐπήνεγκεν. /
οὐ λέγεται τὰν κύπριν ἕρπε. ἀντὶ
:: ἴδ. ἴδην τοῦ ἔρχου εἰς τὴν ἴδην ὅπου λέγεται
ὁ βουκόλος τὴν κύπριν γνῶναι δηλ.
αἰχμῶναι, ἀπέρχου πρὸς τὸν ἀγχί
σην. οὗτος ἦν ὁ βουκόλος ὃν λέγου
σιν συγγενέσθαι αὐτῇ ἐν τῇ ἴδῃ. τηνεῖ
δρύες ἠδὲ κύπειρος δηλονότι συναμφόται
ὧδε. ἢ. ἐνταῦθα κύπειρος. βοτάνη
τίς ἐστιν αὐτὴ μικρὰ ἢ εὐώδης. ὧδε

μήσασθαι βομβοῦσιν ἐμμελῶς ποτὶ
σμήνεσιν ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς σίμβλοις ἐπα- ἢ τοῖς
τόμεναι δηλονότι τοὺς ὀδίτας. ὡραῖος
καὶ ἄδωνις ὅτι σῶν ἀκμάζων καὶ αὐτὸς
ἐπεὶ καὶ μῆλα ἤτοι πρόβατα νομεύει
καὶ πτῶκας λαγωοὺς τοξεύει τοῦτο γὰρ τὸ βάλ-
λει καὶ πάντα τὰ θηρία διώκει τουτέ-
στιν ἀγρεύει. σκώπτει αὐτὴν ὡς ἐρῶσαν
τοῦ ἀδώνιδος. αὖθις ὅπως στᾶσῃ
αὖθις ὅρα ὅπως ἰοῦσα στῆσον πλη-
σίον τοῦ διομήδους καὶ λέγε ὅτι τὸν
δάφνιν νικῶ τὸν βουκόλον ἀλλὰ
οὐ μώραινε καὶ μάχου μοι. ὦ λύκοι
ὦ θῶες ὦ αἱ κατὰ τὰ ὄρη φωλεύ-
ουσαι ἄρκτοι χαίρετε ὡς ἀποδη-
μῶν τῆς ζωῆς τοῦτο φησί. τὸ γὰρ
χαίρειν ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀποδημούντων
λέγεται ἐνίοτε δὲ προσαγορεύουσιν
ἁπλῶς σημαίνει. ὁ βουκόλος
ὑμμὶν ἐγώ ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ
ὁ δάφνις οὐκέτι κατὰ τὴν ὕλην ἀ-
ναστραφήσομαι δή. οὐκέτι κατὰ

τοὺς δρυμοὺς οὐ κατὰ τὰ ἄλση. ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ λέγει ὕλη καὶ ἄλσος καὶ δρυ
μὸς ὃς καὶ δρυμὼν λέγεται. *χαῖρε
ἀρέθουσα* πηγὴ αὕτη ἐν σικελίᾳ
καὶ ἔλεγον ἐρᾶν τὸν ἀλφειὸν τὸν
ποταμὸν καὶ ποταμοὶ οἵτινες χεῖτε
κατ' ὕδωρ ἢ καθαρ' ἢ μετὰ κάλλους
ῥέον κατὰ τοῦ θύμβριδος ποτα
μὸν σικελίας εἶναι φασὶν καὶ τοῦτον
δάφνις ἐγὼν κατ' ἐπανάληψιν
τοῦτο λέγεται πρὸς τὸ βουκόλος
ὕμμιν ἀποδιδόμενον ἡ γὰρ σύνταξις
τοῦ λόγου οὕτως ἔχει ὁ βουκόλος
ὑμῖν ἐγὼ ὁ δάφνις οὐκέτι ἀναστρα
φήσομαι ~~κα~~ κατὰ τὴν ὕλην καὶ τοὺς
δρυμοὺς καὶ τὰ ἄλση ὁ δάφνις ἐγὼ οὗ
τος ἐκεῖνος ὁ τὰς βοῦς ἐνταῦθα βόσ
κων ὁ δάφνις ὁ τοὺς ταύρους καὶ τὰς
δαμάλεις ἐνταῦθα ποτίζων. τὸ δὲ
χαῖρε ἀρέθοισα καὶ τὸ ἑξῆς μέχρι
τοῦ δάφνις ἐγὼ διὰ μέσου. /./.
ὦ πὰν πάν εἴτ' ἐσσὶ κατ' ὤρεα

τὰ μακρὰ ἤγουν τὰ ἐπὶ πολὺ διήκοντα
τοῦ λυκαίου. ὄρος δὲ ἀρκαδίας τὸ λύ-
καιον. εἴτε σύ γε περιέχῃ τὸ μαίναλον
ὄρος καὶ τοῦτο ἐν ἀρκαδίᾳ. ἔλθε ἐπὶ
τὴν νῆσον τὴν σικελὴν ἀντὶ τοῦ σικελικήν
τῆς ἑλίκης δὲ τὸ ῥίον κατάλιπε καὶ τὸ
ὑψηλὸν μνῆμα ἐκεῖνο τοῦ υἱοῦ τοῦ λυκά-
ονος ἤγουν τοῦ μαινάλου ἀφ' οὗ τὸ ὄρος μαί-
ναλον ὃ καὶ τοῖς θεοῖς ἐστὶ θαυμαστόν
τὸ δὲ ῥίον ἀκρωτήριον ἐστὶ τῆς πελο-
ποννήσου ἐναντίον τοῦ καλουμένου ἀν-
τιρρίου τετραμμένον. ἴτε λήγετε παρα-
κελευματικὸν ἐπίρρημα τὸ ἴτε ἀντὶ
τοῦ ἄγετε. ἔνθ' ὦναξ ἐλθὲ ὦ ἄναξ
καὶ τήνδε τὴν καλὴν τὴν σύριγγα. τὴν γλυ-
κύφωνον τοῦτο γὰρ τὸ μελίπνοον ἐκ
κηροῦ εὐπήκτου οὖσαν περὶ τὸ χεῖ-
λος ἑλικτὴν ἤγουν περιειλημμένην φέρε
ἀντὶ τοῦ λάβε. ὄντως γὰρ ἐγὼ ὑπὸ
τοῦ ἔρωτος ἤδη ἕλκομαι εἰς τὸν ᾅδην
εὔπηκτον δὲ λέγει κηρὸν ὡς εὐκόλως
συνηνωμένον. νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε

νῦν δ' ἴα μὲν αἱ βάτοι φορέοιτε ἀντὶ τοῦ
φέρετε τουτέστιν γεννᾶτε ἐκτρέφετε
φέρετε δὲ οἱ ἄκανθοι· ἡ δὲ καλὴ νάρκισ
σος κομάσαι ἀντὶ τοῦ βλαστησά
τω ἐπὶ τῶν ἀρκεύθοις. ἀκανθῶδες
φυτὸν ἡ ἄρκευθος· τὸ δὲ κομάσαι
γίνεται ἀπὸ τοῦ κομέω ὃ λέγεται οὐ μόνον
ἐπὶ τριχῶν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φυτῶν. πάν
τα δὲ ἐνηλλαγμένα γενέσθω καὶ ἡ πί
τυς ὄχνας ἐνέγκαι ἀντὶ τοῦ ἐνεγκάτω
τουτέστι γεννησάτω ἐκθρεψάτω ἐπεὶ
ὁ Δάφνις ἀποθνήσκει καὶ τοὺς κύνας
ὤλαφος ἕλκοι ἀντὶ τοῦ καὶ τοὺς [illegible]
τῶν κυνῶν ὁ ἔλαφος ἑλκέτω καὶ ἐκ
τῶν ὀρῶν οἱ σκῶπες ταῖς ἀηδόσι
γαρύσαιντο ἀντὶ τοῦ ἐς ἔριν φω
νῆς ἐλθέτωσαν· σκῶπας δὲ λέγουσιν
εἶναι τοὺς νυκτικόρακας. χὠ μὲν τὸ
σσ' εἰπὼν καὶ ὁ μὲν τοσαῦτα εἰπὼν ἀ
πεπαυσάτο. ἢ ἀπέπνευσεν ἐτε
λεύτησε τὸν βίον. τοῦτον δὲ ἡ ἀφρο
δίτη ἤθελε ἀνορθῶσαι. ἢ ἀναπαλε

σασθαι ἀναζωῶσαι τὰ τεμένη λίνα
τουτέστιν τὰ κτήματα τὰ ὑπὸ τῶν μουσῶν
ἐπ' αὐτῶν κλωθόμενα πάντα λελοι-
πότα ἤτοι ἐξεληλειπται καὶ ὁ λάβρυς διέβη
τὸν ῥοῦν τοῦ ἀχέροντος δηλονότι.
ἔκλυσε· ἢ· ἐκάλυψεν ἡ δίνη τουτέστιν
ἡ στροφὴ τῶν ῥευμάτων τοῦ ἀχέ-
ροντος τὸν ἄνδρα τὸν ὑπὸ τῶν
μουσῶν φιλούμενον καὶ τὸ διδοῦ τὰν
αἶγα καὶ τὸ σύφος· ἢ· τὸ ποτήριον
ὡς ἂν ἀμείλξας σπονδὴν ποιήσω
ταῖς μούσαις· ἅτε ἀπόθετα πρὸς ἀπόθετα apostropha
τὰς μούσας καὶ φησὶν ὦ μοῦσαι χαί-
ρετε πολλάκις τουτέστιν ~~ἀσπάζω~~
~~τὰς μούσας ὦ χαίρετε πολλάκις~~ ἀ-
σπάζομαι ὑμᾶς πολλάκις ἐγὼ δὲ
χάριν ὑμῶν καὶ ἐς ὕστερον ἤτοι ἐς
τὸ ἐπιὸν ᾄσω ἡδυτέρως. πλῆρες
τοι μέλιτος ἀντωνυμία τὸ τοί
ἅτε γένοιτο τὸ καλόν σου στόμα ὦ
θύρσι μέλιτος πεπληρωμένον· πλῆρες
τοι χελιδόνων ἤτοι μέλιτος κηρίου

πεισατόν δὲ ἐνταῦθα τό τοι· ἢ ἀ-
π᾽ αἰγίλου τρώγοις ἰσχάδα ἡδεῖαν
ἤγουν ἀπὸ τῆς ἀττικῆς. Αἴγιλος γὰρ
δῆμος ἐν ταῖς ἀθήναις ἐπεὶ οὗ τε
ᾄδεις φέρτερον· ἤγουν βέλτιον τέττιγος
ἠνίδε τοι· ἤγουν ἰδοὺ τὸ δέπας θέα-
σαι φίλος ὅπως καλὴν ὀσμὴν πέμ-
πει· δοκησεῖς· ἤγουν δόξεις νομίσεις
πεπλύσθαι αὐτὸ ἐπὶ ταῖς πηγαῖς
τῶν ὡρῶν· οὕτως ἐστὶ δηλονότι ὡραῖον,
ὧδ᾽ ἴθι κισσαίθα ἐλθὲ ὦ κισσαί-
θα· σὺ δὲ ἄμελγε αὐτήν· αἱ δὲ χίμαι-
ραι· οὐ μὴ σκιρτήσετε τῆς συννό-
μου δηλονότι στερούμεναι μὴ ὁ
τράγος· τὸ οὐ ἀπὸ κοινοῦ· ἤγουν οὐ μὴ
ἀναστῇ αὐτῇ δηλονότι ὁ τράγος
ὑμῖν

argum. Idyllii 2i

Ποιεῖται Σιμαίθα Δέλφιδος
Μυνδίου τινὸς ἐρῶσα, ὃν παι-
δικῶς προσαλαιπωροῦσα ἐν πα-
λαίστρᾳ ἡ Σιμαίθα φίλτροις καὶ

φαρμάκοις διά τινος θεραπαίνης Θε-
στύλιδος ὑποδιακονουμένη ἐφ' ἑαυτὴν
πειρᾶται μετάγειν ἐπικαλουμένη τὴν
σελήνην καὶ τὴν ἑκάτην ὡς ἐπὶ τοῦ
ἔρωτι συμπραττομένας νυκτερινὰς θε-
τὴν δὲ Θεστυλίδα ὁ Θεόκριτος ἀπει-
ροκάλως ἐκ τοῦ Σώφρονος μετήνεγκε·
μίμων· φαρμακεύτριαι. κέχρηται
δὲ Δωρίδι διαλέκτῳ.

Scholia in Pharmaceutria seu εἰδύλλιον β.

Στέψον τὰν κελέβαν· στεφάνωσον τὴν κε-
λέβην τῷ λεπτοτάτῳ καὶ ἐξαιρέτῳ ἐρίῳ
τοῦ προβάτου τῷ φοινικῷ ἢ τῷ κοκ-
κίνῳ. ξυλινὸν δὲ ποτήριόν φασιν εἶναι τὴν
κελέβαν. ὡς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα
ἵνα τὸν ἐμὸν φίλον ἄνδρα βαρὺν ὄντα
καὶ μὴ καταθύσωμαι. ἢ καταγοητεύ-
ουσα ἐν πυρὶ καίουσα τὰ ἀπὸ τού-
του συντιθέντα φάρμακα. ὥσπερ
τὸ ῥέζειν λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ : ῥέζειν
σφάζειν λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τυχεῖν
ἁπλῶς, οὕτω καὶ τὸ θύειν λέγεται μὲν

ἢ ἀντὶ τοῦ τῶν προσόντων ἀπάρχεσθαι
κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν (τοῦ
τι γὰρ οὐκ ἐπὶ τοῦ σφάττειν τοῦτο
ἐτίθουν ὡς οἱ νεώτεροι ἀλλ' ἐπὶ τοῦ
ἀπάρχεσθαι τῶν προσόντων. τὸ ἔρδειν
δὲ ἔλεγον καὶ τὸ ῥέζειν ἐπὶ τῶν σφαγίων)
λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ποιεῖν ἁπλῶς
καὶ ἔν τινι τιθέναι καθὸ λέγεται
ἐνταῦθα. <u>ἵνα καταθύσομαι</u> ὁριστικ(ὸν)
ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ὡς ἐν τῷ ἵνα
ἴδομεν <u>βαρυνοῦντα</u> ἀντὶ τοῦ βαρύ
νοντα λυποῦντα μέγα ἀντὶ ἀνιαρῶτος,
οὕτως γὰρ συνεφώνει τῷ μέτρῳ βρα
χὺ ἔχων τὸ ρυ. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ
ῥήματα, ἀντὶ τοῦ μέλλοντος ἀεὶ βρα
χὺ τὸ δίχρονον ἔχουσιν οἷον κρίνω κρι
νῶ ἀμύνω ἀμυνῶ <u>ἔφρασεν</u>
ἐφράσσεν δι' ἑνὸς σ. οἱ ποιηταὶ δὲ
ὅτε ἔχουσι χρείαν ἐκτείνειν τὸ α
καὶ ἕτερον σ προστιθέασιν αὐτῷ καὶ ἐν
τῷ παρατατικῷ ἐκτείνοντες τὸ και
νὸν ἔφρασσον λέγουσιν τῇ προσθήκῃ.

τοῦ. ς. τὴν ἄρχουσαν αὔξοντες. πα-
λαίστραν παλαίστρα ὁ τόπος.
ἔνθα παλαίουσι ἡ αὐτὴ ἡ πάλη
ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ προτέρου λέγεσθαι
σημαινομένου σκύλακες τὰ μι-
κρὰ τῶν κυνῶν. ὑποκοριστικὸν γὰρ
ὁ σκύλαξ ἐνταῦθα δὲ σκύλακες
ἀντὶ τοῦ κύνες. τὴν ἑκάτην τὴν
αὐτὴν εἶναι τῇ προσφόρῳ. τὴν δὲ ἑκά-
την ἢ τὴν σελήνην ἐπικαλεῖται ὡς
νυκτερινὰς θέας ἢ τὰ κατὰ τὴν
νύκτα πραττόμενα ἐφορῶσαν.
φίλτρα τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα
φάρμακα. δωδεκαταῖος δώδε-
κα ἡμέραι εἰσὶ ἀφοῦ. ἄραξεν
ἔκρουσεν. ἀνάρσιος ὁ ἀνάρμοστος
ἄφιλος. οἱ αὐτῷ. ἄγας ἄγας
χόσε ταχινὰς κούφας ἀκαρεὶ
ἐκ θυέων καταθύσομαι τῶν ἐν
τῷ ποτηρίῳ κειμένων φαρμάκων,
τοῦτ' αὐτῷ φαῖνε λάμπε ποτα-
σομαι προσλαλήσω ἐπικαλουμένη
ἡσύχως

λαίμων. ὦ θεά, νεκύων ἀνασσεία, ἡ διὰ τῶν μνημάτων καὶ τοῦ μέλανος αἵματος τῶν νεκρῶν. λαοσῶπτι. ἡ σοβαρὰ προσπελάζουσα. πρὸς ἡμᾶς. εἰς τέλος μέχρι τέλους. φάρμακα, τὰς μαγείας ταύτας. /./

ἴυγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἴυγξ ἡ λεγομένη σεισοπυγὶς ἣν φασὶν ἐν τῷ φθόνῳ ἔχειν ἐρωτικήν τινα πειθὼ ἀφῆς· καὶ πάντα ἁπλῶς τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα φάρμακα ἴυγγας λέγουσιν καὶ τὰ ἐπᾳδόμενα. ἄλλως καὶ χαρίεντα κατὰ μεταφορὰς ἐνταῦθα ἴσως τὴν σεισοπυγίδα λέγει ἣν ἐν κατασκευῇ τινὶ ἢ σημάδιον ἔχουσα ... ἀντὶ τοῦ πυρὸς στρέφουσα καὶ ταῦτα ἐπᾴδει. τακεῖται ἀντὶ κηροῦ καὶ χιόνος καὶ τῶν τοιούτων λέγεται τὸ τήκεσθαι τῶν κατ᾽ ὀλίγον ἀναλισκομένων ἐνταῦθα δὲ τὸ τήκεσθαι ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ ἀναλίσκεται φθείρεται. αἱ δελφίδι κατὰ τοῦ δελφίδος καππυρίσασα πυρακτωθεῖσα σὺν λάγμονι

τακῶ

σαι ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλίσκω· ὡς τάχοι
το· ὡς ὅτε σημαίνει τὸ οὕτως καὶ τὸ ὁμοί
περισπᾶται· λέγωσ δὲ ὀξύνεται θυσῶ
ἀντὶ τοῦ πυρὶ καύσω· ῥαδάμαντα· περὶ
αὐτοῦ τὸ ἐρῶ· ὡς τάχος ὡς ἡ καθόδ
καὶ ὅτι περ ἀσφαλὲς ἄγω καὶ ὅτι τίς ἐστι
ἐν τῷ ᾅδῃ ἀδάμας σκληρότερος ὢν τοῦ
παρ' ἡμῖν ἀδάμαντος καὶ κατὰ μηδεμίαν
μηχανὴν μεταλλάττεσθαι δυνάμενον καὶ
τοῦτο κινήσαις ἂν ἀντὶ τοῦ μεταλλάξαις
καὶ ὅτι περ ἀσφαλὲς ἄγω· ἡ στερεὸν
ἢ μὴ δυνάμενον μεταλλάττεσθαι· ἄρτεμις
δὲ ἡ αὐτὴ ἡ σελήνη· ἐπεὶ τήνω· ἡ
χάριν ἐκείνου· ἀντὶ γυναικὸς ἐθηκ
ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἔχειν γυναικὸς
ἐποίησε εἶναι ἀγεννῆ καὶ ἄσεμνον· ἀ
ποπυρένδω· οἷον ἤ τι τοιοῦτο ἐπὶ τοῦ πυρὸς
χέουσα φησί· τοσοῦτον ἔθε φυτόν
ἐστι· φυτόν ἐστι παρὰ τοῖς ἀρκάσιν
ἱππομανές· ἐπεὶ τούτῳ πίσαι
αἱ πῶλοι μαίνονται κατὰ τὰ ὄρη καὶ
ταχεῖαι ἵπποι· τοῦτο ὥσπερ ἐφερμη
νευτικόν

ὡς·

K. 1.

::ρξ. αὐτό

ἔστι δὲ τοῦ ἱππομανὲς οὐ δείκνυσι δὲ
τίνα μανίαν λέγει μαίνεσθαι ἐπ᾽ αὐτῷ
τὰς ἵππους ἢ τὰς πώλους. ἴσως γὰρ καὶ
αὐτῷ ταύτας ἐφέλκει ἢ ἐνθουσιᾶν
ποιεῖ καθ᾽ ἣν αὐτοῦ ζήτησιν ὀσφραι-
νομένου. Καὶ ἐς τόδε δῶμα πηδῶσι
ἢ ἐς τόδε τὸ οἴκημα ἔλθε ἔλθοι ἐκ τῆς
λιπαρᾶς παλαίστρας μαινομένῳ ὅ-
μοιος. λιπαρὰν δὲ λέγει τὴν παλαί-
στραν ἐπεὶ οἱ παλαίοντες ἐλαίῳ πρό-
τερον ~~ἠλ~~ ἠλείφοντο ἄρτι ἐπάλαιον
Κράσπεδον· τὸ ἄκρον τοῦ κάτω μέρους
τοῦ ἐνδύματος. ἐνταῦθα δὲ τὸ κράσπε-
δον λέγει ἀντὶ τοῦ μέρος τοῦ κρασπέδου
ἔρως ἀνιαρέ· ὦ ἔρως ἀνιαρὲ διατί μου
τὸ μέλαν αἷμα πᾶν ἐκπέπωκας
ἐμφύς με. ἤγουν καθαψάμενος με ὡς βδέλλα
λιμνῆτις. τίλλοισα· ξαίνουσα. κατὰ τρί-
ψω· καταθλάσω ἐν τῷ θυεῖ τῷ
ἀλετρίῳ. ἤγουν τῷ δ ἑρμηνείῳ. σαύραν·
τὴν κοινῶς χλωροσαύραν. οἰσῶ·
φέρουσα δώσω αὐτῷ. ὑπομάξον

ὑπόχριον καθυπέρτερον ἐν τῷ ἄνω
μέρει δέδειμαι· ἢ ἐκκρεμὴς εἰμί
τουτέστι τὴν ψυχὴν ἐπιφθύζοισα
ἢ ἐπιψιθυρίζουσα ἡσύχως ἐπιτε-
λοῦσα λέγουσα· ἦνθ᾽ ἁ τῶ Εὐβού-
λοιο ἦλθεν, ἡ Ἀναξὼ ἡ τοῦ Εὐβούλου
ἡμῶν θυγάτηρ· δηλονότι κανηφόρος
ἐς ἄλσος τῆς Ἀρτέμιδος· εἰς τὸν ἀνα-
τεθειμένον αὐτῇ τόπον· ἄλσος γὰρ λέγει
αὐτὸν ὡς δενδρώδη ὄντα. τᾷ δὴ πό-
κα· ταύτῃ δὴ τῇ Ἀναξοῖ δηλονότι· πολλὰ μὲν
καὶ ἄλλα θηρία· ὅσως ἐπόμπευε περι-
σταδόν· ἢ κατὰ κυκλικὴν στάσιν κύ-
κλωθεν· ἐζωγραφημένα δὲ ταῦτα, ὡς
ἔοικεν ἐπομπεύετο ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ
λέαινα ἐπόμπευεν. κἠμὲ Θευ-
χαρίλα· καὶ με ἡ τροφὸς τοῦ Θευχα-
ρίλου ἡ ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἡ μακαρῖ-
τις ἐτελεύτησε γὰρ τὸν βίον δηλ. ἀγχί-
θυρος οἰκοῦσα, δηλονότι ἐπιρρημα-
τικῶς ἀντὶ τοῦ πλησίον. κατεύξατο
τουτέστι ὁρμηθεὶς μοι ἐπέθηκε πρὸς

θεῶν λέγουσα καὶ τὰ τοιαῦτά τινα. καὶ
ἱκέτευον ὥστε ἀπελθεῖν θεάσασθαι
τὴν πομπήν. ξυστίδα γυναικεῖον
ἔνδυμα ἐστὶν ἡ ξυστὶς πεποικιλμένη
ὡς ἀπὸ γυμνασίου. κατὰ ἀπὸ
τῆς παλαίστρας ἐξελθοῦσι αὐτίκα
τότε καλὸν πόνον λιποῦσι τουτέστι
τοὺς γενναίους ἀγῶνας τῆς πάλης λι
ποῦσιν. καὶ οὐκέτι πομπᾶς καὶ οὐδὲ
κ.. οὔτε τῆς πομπῆς ἐκείνης αἰσθανό
Οὐδὲ ὅπως ἔσχον οὐδὲ ὅπως ἐς τὸν οἶκον μου
ἐπανέστρεψα. τοῦτο γὰρ ὁ νοῦς τὸ
πάλιν ἀπελθεῖν ἔγνων. μεγάλοιτος
πολὺ οἰκτρᾶς. ὡμάρτουν ἠκολού
θουν ἐγώ. ἀμφιστελλομένα μετα
στελλομένη. κατὰ ἁμαξιτὸν κατὰ
τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ τῆς πλατείας ἐκεῖ
ὅπου ἐστὶ οἰκήματα λύχνους λιπόν
των. γρ. λιποῦσιν. χὼς ἴδε καὶ οὔ
τως εἶδον. αὐτίκα ὡς εἶδον ἐπιτά
σιν γὰρ ἔχει τὸ ἐν τούτοις. ἰάφθη
πεπληγῶς πάνυ ἔπαθε

τίς παμπυρὰ νόσος τίς νόσος πυρώ
δης τουτέστι πυρετός. τίς ἐδαπάνησε
χρὼς σῶμα. πολλάκι ἢ πολύ
θαλπῶ χρυσοξύλω. τῷ ἠσινώσει [illegible]
τάξω δέρμα, τό παρὰ τοῖς ἠθιν
ἀκμὴν τίνος δηλονότι δόμον ἀ
πο ἠθινοῦ. & nota quod legendū
est cum interrogatione: Alias sensus
esset nullus. ἄνυτο ἠνύετο, δι
ήρχετο ἔσω φοιτῶ χαλάζη. ἀνα
στρέφεται κήπηπα νιν ἢ ἐπιέλθω
αὐτὸν μόνον ὄντα ἴδης πεχωρισμένη
δηλονότι τῶν ἄλλων κούχως [illegible]
ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον. ἢ ὑπερ
βαίνοντα ποδί ἐλαφρῶ. οὐδέ τι
φωνῆσαι οὐδὲ φωνῆσαι τι ἐδυνά
μην οὐδ' ὅσον ἐν τῷ ὕπνῳ κνυζῶν
ται τὰ τέκνα φωνοῦντα πρὸς τὴν
φίλην αὐτῶν μητέρα. τὸ ~~κνυζ~~
κνυζᾶσθαι εἴθε [illegible] κυνῶν λέγεσθαι
κυρίως ὅτε προσερχόμενοι τινὶ
φωνὴν τινὰ ἀπὸ χαρ ἀφιᾶσι.

κνυζᾶσθαι
quid. notam

ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῶν βρεφῶν τουτέστι θνοσὶ μεταφορικῶς. νοτίαισιν ὑγραῖς ἑέρσαις δρόσοις ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἄλλην τοῦ τὸ τὸ ἔπος συνέχειν ἐν τοῖς ἄλλοις βιβλίοις ὠςοργος ὁ ἄςοργος ὁ ἐπὶ φιλίᾳ ἀβέβαιος ἢ ῥᾳ με σιμαίθα οὕτως ὦ σιμαίθα τοσοῦτον με προέλαβες ἐς τὸ σὸν τοῦ τὸ οἴκημα καλέσασα ὅπου με παρθέναν ἐκάλεσας δηλονότι ἀπὸ κοινοῦ ὅσον ἐγὼ πρώην πρὸ τρεῖς προέλαβον τὸν φίλιν τὸν χαρίεντα. ἦνθον γάρ κηγώ ἦλθον γὰρ ἂν ἐγὼ καὶ τὸν γλυκύν ἔρωτα ἦλθον φίλος ὢν ἢ μετὰ δύο ἄλλους ἢ μετὰ τρεῖς αὐτίκα ἐπὶ τῆς νυκτός. ἢ. κατὰ τὴν παροῦσαν νύκτα ἐν τῷ κόλπῳ μὴν φυλάσσων μᾶλα τοῦ διονύσου ἴσως ἀπὸ τόπου τινὸς ἀφιερωμένου τῷ διονύσῳ. ἐν τῇ κεφαλῇ δὲ ἔχων τὸν στέφανον ἀπὸ τῆς ~~κεφαλῆς~~ λεύκης τοῦ φυτοῦ τοῦ ἡρακλέους. ἐπ᾽ ἂν

τον

βίῃ προήχθη. τὸ δὲ εἶδος ἐπικωμ-
ιας. κωμάσδω ἀπέρχομαι ἐγὼ
νὰ βόσκῃ. ἐμὶν ὑπ' ἐμοῦ. τὸ καλ
κατὰ τὴν ἀδιάφθαρτον φιλίαν. ἐνόρ-
χαν τοὺς ὄρχεις μεγάλους ἔχοντα.
κνάκωνα τὸν κνηκὸν χροιὰν ἔχοντα.
φυλάσσεο ἔκφυγε ἵνα μή σε κε-
ρατίσῃ. οὐκέτι οὐδαμῶς. ἐρωτύλε
ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ ἐραστήν.
ἦ ῥά γέ τοι σιμός; ἆρά σοι ὦ νύμφη
σιμὸς φαίνομαι εἶναι ἀπὸ τοῦ πλη-
σίον. ἢ συνιζηκυῖαν ἔχων τὴν ῥῖνα καὶ
προγένειος. ἢ προμήκης τὴν γενει-
άδα. νύμφην δὲ λέγει αὐτὴν ὡς πε-
ρικαλῆ καὶ νύμφαις ἐοικυῖαν. νύμ-
φαι δέ εἰσι τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι
ἐν τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια.
ἦ ῥα λεαίνας· οὕτως λεαίνης μαζὸν
ἐθήλαζε καὶ ἐν τῷ δρυμῷ ἀνέτρε-
φεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ αὐτόν. τὸ ἄγριον
αὐτοῦ καὶ δραστήριον διὰ τοῦτο θέλει
δηλοῦν. ἄγριος δὲ λέγεται ὁ ἔρως καὶ

× πρὸς τὴν Ἀμα-
ρυλλίδα ἀπο-
στρεφόμενος
αὐτῆς διὰ δώρων,
ἢ λόγων αὐθί-
τουτο σημαῖνον
τὸ καὶ ὁ Τίτυρ'
ὁ μικρὰν ἔχων
οὐρὰν· ἐνταῦ-
θα δὲ ὄνομα
κύριον

ἀνήμερος αὐτὸ οὓς κατάσχῃ ἀγρίους
ποιεῖ καὶ ἀνημέρους. σιμύζω τὸ κάτω
ν. φιλ. σιμήχω δὲ τὸ καθαίρω. ἡ
ἐξ οὗ καὶ σμῆγμα τὸ σαπώνιον. τὸ
κατ. ἡ. σὺ ἡ τὸ κατ. ὁρῶσα, τουτέστι
ἡ ὧν καλοὺς ἔχουσα ὀφθαλμούς. τὸ
πὰν λίθος ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ
διόλου τουτέστι σκληρὰ σφόδρα,
καὶ ἀμείλικτος. ποιήσεις με αὐτίκα
τίλαι εἰς λεπτά. ἡ διασπαράξαι
τέμνειν τὸν στέφανον ὃν χάριν σου
ἀμαρυλλὶ φίλα φυλάσσω ἐμπλέ-
ξας αὐτὸν κάλυξι κισσοῦ ἀντὶ κα-
ἐμμέσοις καὶ εὐώδεσι σελίνοις. //
καταφαίνομαι περιεστὴ ἡ κατὰ
ἀπάγξασθαι ἀποπνιγῆναι τηνῶθε
ἐκεῖθεν καθάλον καταβιβάσας,
αὐτὸς ὤ με ἀφοῦ θυμαλγὲς
τὸ ἐμὸν ἄχος τὸ τὴν ψυχήν μου
λυποῦν ἄχος ἄλγος διαδὺς
διεισελθὼν πτέριν τὸ λεγόμενον
βλάχνον ὑφ' ἧς σὺ περιλαμβάνη.

δρυμῷ ἐν τῷ ἀγρῷ ὅς με βλάπτει ἤ
μέχρι τοῦ ὅρου καταβλέπων ἄχεις
πλεῖον τὸ ἄχεις προσευξαί με πρός
δέξαι κενεοῖσι ἔργου ἐστερημένοις
φιλήμασιν ἀπὸ τοῦ φυλάττομαι ὁ
που φυλάττονται τὰ πράγματα
κατὰ ταύτην πλοκὴ ἡ κατὰ κισσοῖο
ἐκ κισσοῦ κατεσκευασμένη ἐμπλέ
ξας συμπλέξας ῥοδόδμοισι · ἢ
ὠδῆσιν τῶν βαίτων · ἢ · διφθερῶν
ἀλοῦμαι πεσοῦμαι · ἐμαυτὸν ἐπιτω
Δ ὕπνος δυσκόλως σωζόμενος
ὑπακούσῃς οὐ προσδέχῃ τὴν αἴ
τησίν μου ὠπῇ ὅπου σκοπιάζει
ἀπὸ μετεώρου σκοπεύει ἢ κῆα
κἀποθάνω ἢ ἐὰν μὴ ἀποθάνω
τότε μάλιν τέως τὸ πρᾶγμα ὅ σε
τέρπει τετέρπηται · εἴμων πρίν
πρὸ ὀλίγου, ὅκα μὲν μέμνα
ὅτε σήμερον θέλοντός μου λαβεῖν · οὐ
δὲ τὸ τηλέφιλον ποτε μάξατο τὸ πλα
τάγημα ber cht vocaletio et sir

scriptum est in duob. codicib. manu
scriptis & hanc interpres agnoscit
sic exponens τηλέφιλον τὸ φύλλ
διοῦ ἡ φιλία δηλοῦται ὑπὸ τῶν
χειρῶν πλαταγούμενον ἔφησε τὸν τόφ
ποτεμάξατο ἄφηκε αὔτως
οὕτως μηδὲν δυνάσας ἁπαλῷ ποτὶ
πάχει περὶ τῶ ἁπαλῷ πήχει ἀντὶ
τοῖς ἁπαλοῖς δακτύλοις ἀγροιώ
τὶς ὄνομα, ἡ ἀγροική · Κοσκινόμαν
τις ἡ διὰ κοσκίνου μαντευομένη
ἁ πρὶν ἡ πρώην ποιολογεῦσα
σταχυολογοῦσα παραιβάτις ἑπο
μένη παρακολουθοῦσα τοῖς θερισταῖς
ἀντὶ τοῦ παραιβάτις ὥνεκα ὅτι
τὶν ὅλως ἔγκειμαι τῷ σῷ ἔρωτι δίολου
ἐμμένω τῇ ὄντως τοι χαρίσσου
μειδιῶντος δηλ. θυλάκης ἐνδιαθέντ
τη σὺ πρὸς ἐμὲ ἀνίζει τὸ κοινῶς
κατανιάζει ἅλεται πάγεται πη
δᾷ ὧδε ἀποπαιχθείς ἢ ἐπινεύσ
βαπεὶς ὧδε πρὸς τὴν ἄλλην ἄσο
μαι

Καὶ μ' ἴσως ποτίδῃ· ἢ μετ' ἴσως ἂν
προσίδῃ· ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀδαμαντίνη
ἢ ἀπὸ λίθου ἀδάμαντος κατεσκευ
ασμένη, ἀλλ' ἄνθρωπός ἐστι δηλονότι συμπα
θεῖν δέξασθαι δυναμένη. ὡς ἐς βα
θὺν ἔρωτα αὐτῶν ἄγετο· ἀντὶ τοῦ κα
τὰ τουτέστιν ἐνέπεσε. βαθὺν δὲ λέγει
τὸν ἔρωτα ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαθείας
ὕλης ἤτοι δασείας. τὰν ἀγέλαν χὡ μάν
τις· καὶ ὁ μάντις ὁ Μελάμπους τὴν ἀγέ
λην τῶν βοῶν τοῦ Ἰφίκλου ἦγεν ἀπὸ τοῦ
ὄθρυος ἐς τὴν Πύλον. ἔστι δὲ ὄθρυς
ὄρος Θεσσαλίας ἐν ᾗ ἡ πόλις ἡ Φυλάκη
ἐν ᾗ εἶχεν ὁ Ἴφικλος οὓς ᾔτει αἱ βό
ες. ἡ δὲ Πηρὼ ἡ χαριέντων πλήρης
ἡ μήτηρ τῆς πεττῆς τὴν φρόνησιν
Ἀλφεσιβοίας ἐκλίνθη· ἤγουν ἀνεπαύσατο
ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Βίαντος τοῦ ἀδελ
φοῦ τοῦ Μελάμποδος. τὰν δὲ καλὰν
Κυθέρειαν· τὴν δὲ περικαλῆ Ἀφροδί
την ὁ Ἄδωνις πρόβατα βόσκων ἐν
τοῖς ὄρεσιν οὕτως ἐπὶ πολὺ ἤλασε

μανὶ ἐρωτικῶς ὥστε οὐδὲ ἀποθα
νόντα αὐτὸν χωρὶς τοῦ μαζοῦ αὐτῆς
τίθησιν. Τὶν δ' οὖ μέλει. σοὶ δὲ οὐ φρον
τίς ἐστὶ τούτου δηλονότι. μέλει μοι τοῦ
δε. καὶ μέλει μοι τόδε ποιητικῶς ἀφοῦ,
σημαινομένου καὶ πρῶτον ἔχει πρό
σωπα καὶ δεύτερον ὡς ἐν τούτοις. οὐ
γάρ πισερίδεσσι τόσσον μέλω ὅσσον
ἔρωτι. ἐπεὶ δὲ τοῦ προτέρου ση
μαινομένου οὔτε πρῶτον ἔχει πρό
σωπα οὔτε δεύτερον ὡς τὸ δεῖ τὸ
σημαῖνον τὸ πρέπει. τὸ γὰρ
σημαῖνον τὸ λείπεται ἔχει πρώ
τα ~~προσω~~ πρόσωπα τὸ δέω.

μέλει μοι τούτου
μέλει μοι τόδε

δεῖ

δέω

ζηλωτὸς μακάριος
ἄζηπα ἀμετάβολα
τὰ ἰαύων αὐλῶν
ζηλῶ μακαρίζω
ἐκύρησεν ἐπέτυ
χεν πώσεσθε
πώσεσθε. ἤγουν μα
θήσεσθε βέβη
λοι. ἤγουν ἀνάξιοι
τῶν μυστηρίων τοῦ
ἔρωτος. ὡς
ἴνα βροχθοῖο
φάρυγγος.

Εἰδύλλιον. Δ. ὁ αἰπόλος

Ἐπιγράφεται τὸ εἰδύλλιον αἰπολικὸν
καὶ ποιμενικόν. προσδιαλέγονται
δὲ ἀλλήλοις ἐν Ἰταλίᾳ ποιμὴν καὶ
αἰπόλος. Δραματικώτερον δέ ἐστι
τοῦτο τὸ εἰδύλλιον τοῦ προσώπου

τοῦ ποιητικοῦ μὴ ἐμφαινομένου· ἔστι δὲ :: γρ. ὡς
τοῦ αἰπόλου τὸ ὄνομα Κομάτας ὃς καὶ
δμάρα τοῦ συβαρίτου νέμων τὰς αἶγας :: γρ. νέμοντος
τοῦ δὲ ποιμένος λάκων ὃς θουρίου
τοῦ σιβάρτα νέμοντος θρέμματα
ἔχει δὲ ὁ μὲν κομάτας. ἔχει δὲ ὁ μὲν
κομάτας κόρην ἐρωμένην κλεαρίστην
τοὔνομα, ὁ δὲ λάκων ἐρώμενον κρατίδαν
ἀλλήλους οὖν παρακνιζοῦνται περὶ
ᾄδουσι ἐρίζοντες καὶ ἔπαθλον τῆς νί-
κης τίθενται ὁ μὲν αἰπόλος τράγον. ὁ
δὲ ~~ὁ δὲ~~ ποιμὴν ἀμνὸν μόρσονα δὲ
τῶν ᾠδῶν κριτὴν αἱροῦνται. τελεσάν-
των δὲ τὴν ἅμιλλαν ὁ κριτὴς μόρ-
σων τῷ αἰπόλῳ τὴν νίκην ἀπονέμει
ὁ δὲ ἐπὶ νίκῃ γαῦρος γενόμενος πρὸς
διαλέγεται ταῖς αἰξὶ καὶ τὴν τοῦ τράγου
ἐπὶ τὴν αἶξιν ὄρεξιν ἐπέχεται καὶ ἐπαγ- :: γρ. νύμφ
γέλλων ἐπινίκιον θυσίαν τῆς νίκης
ἐξεπίζων συβαρίταν τὸν ἀπὸ σύ-
βάρεως. ἔστι δὲ ἡ σύβαρις πόλις ἐν
ἰταλίᾳ ἣ καὶ θουρία λέγεται. θούριος

δι' ὄνομα κύκλον ἢ ὁ ἑρμηνευτικός. Τὸ
καυνάκος ὃς τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα. //
οἴττ' ἀμυνάδες ἀποστήσεσθε ὤφελεν
ἢ φεύξεσθε ἤ τι τοιοῦτον ὁ δὲ ταῦτα
ἀφεὶς τῇ συνήθει φωνῇ τοῖς ἀμνοῖς
χρῆται. Τί δ' οὐκ ἔτι. τί δὲ οὐ λαμβ(άνεις)
χρῆσθ' οὗ ἢ ἱκανόν ἐστι αὐλὸν ἔχοντι
ἀπὸ καλάμης ἢ ἀπὸ καλάμου ἐμ-
πνεῖν αὐτῷ τοῦτο γὰρ τὸ ποππύζειν.
σὺν τῷ κορύδωνι τουτέστι ὁμοίως τῷ
κορύδωνι. ἢ κατὰ τίνας. τὴν κατα-
τῶν ἀγομένων δὲ συνάπτεσθαι ποιη-
.: τμ. διαίρεσις γίνεται
τικῶς γὰρ διαιρεῖται τοῦ ῥήματος,
ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ, ὡς παρὰ ὁμή-
ρῳ. κὰν δὲ κατ' ὀλύμποιο καρήνων. παρὰ
δὲ τῷ πεζῷ λόγῳ συνημμένη ἐστὶν
ἀεὶ ἐν τοῖς τοιούτοις τῷ ῥήματι ὡς παρὰ
φιλοστράτῳ ὁ δ' ὑπεκδὺς τῶν ἀναρτωμένων
ἤδη βαδίζει κατὰ τοῦ ὀλύμπου κατ[illegible]
ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως ~~ἐπ~~ ἢ ἃ τοῦτο
ἐποίησα καταπρημνισθῆναι ἐκείνης
τῆς πέτρας ὦ ἄνθρωπε εἰς τὸν [illegible]

σημαντής. ποταμός δέ ἐστι ὁ κράθης
περὶ τὴν σύβαριν. τάν μοι ἔδωκε
πρὸς τὸ ποίαν ἀποτίνῃ ἢ ἀπάντη
σις ὠλεύθερε καταφρονῶν. τινδέ
σου δὲ ποῖον νάκος ἢ δέρμα ἔβας
ἔβη ἐπῆλθε αἰμασία ὄνομα κύριον
τῆς τοι ἐντεῦθεν τὸ νάκος ὥστε εὕδειν
ἢ ἀναπαύεσθαι ἐν αὐτῷ. μεταλοί
σθια ἐπιχειρηματικῶς ἀντὶ τοῦ τελευ
ταῖον ἔθηκας ἐποίησας τὸν ἄκτιον
ἀττικόν ὁ καλαιθίδος υἱός ἐγώ
μανεὶς εἰς μανίαν ἐμπεσών ἀλοί
μαν πηδήσαιμι. μάν μήν οὔτ' αὖ
τὰς τὰς λιμνάδας οὐδαμῶς καὶ τὰς ἀνα
στρεφομένας ἐν τῇ λίμνῃ λάροιμαν
ἀναλάβοιμι ἀείσομαι ᾄδων ἐρίσω
ἐξ ἐπαπάπης ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃς
τὴν ἧτταν ὁμολογήσῃς κροτ[ῶ] ὄζα
φὴ φέρων κατάθου κίναδε πανοῦργε
ἐξ ἴσου ἀμείβειν ἐξ ἴσου μέρου ἡμῖν
τίς ξίχας ἀντιτελείων. ξίχας αἱ παχεῖαι
γρ. αἰτῆς ἢ τεταγμέναι ὡς αὐτοῖς ἀλλος. ἔελα

εὖ

ξίχας
ἔελα

τὰ λεπτὰ καὶ οὖλα ὡς τὰ τῶν προβάτων
ἐπονίξατο πόνους ἐποιήσατο παρ
θένος πτορούσης πρωτοτόκοιο. ἤ· ἣν
μήτηρ· αὐτῆς πρώτην ἔτεκε ὅσις νικασθῇ
ἐκεῖνος ταῦτα ποιεῖ ὅσις πέποιθε νική
σαι τὸν πλησίον καθὰ οὐ πέποιθεν ~~ἐν~~
ἰσοπαλὴς ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μὴ ἀσεῦδε
ἀσεύδω ἐγὼ ἀμετάβατως ἐπισπεύ
δω ὃ ἐστι πυρὶ θάλπεται ὑπὸ πυρὸς
φλέγη ἄδιον ἄσῃ ἀντὶ τοῦ ἡδέως
μᾶλλον τινὰ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ καταγε
βεται. ἤ· καταγελᾶ σικχὰς ἔθος βοτά
νης ὄρθοισι ἀθρέπτοις θρέψαι καὶ
λυκιδεῖς παροιμία ἐπὶ τῶν καθαν
τῶν ποιούντων τι λυκιδεῖς ἔστομα λύ
κων ἰδὰ χάρις θέλουσι ἔστι προσ
πε ἀντὶ τοῦ τέξεται ἡ χάρις ἡ ὀφειλο
μένη μοι δηλονότι. παροιμία ἀπὸ
ἀκταίωνος τοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν
βρωθέντος τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ
ὁμολογούντων χάριν τοῖς εὐεργέταις
~~καὶ πάνταν~~ φθονερῶν ἐξουδενωμένων

ἀσεύδω ἐγὼ
ἀντιασεύδω ἑτερ

ἀρεπὲς ἀτελὲς αὔτως οὕτως· ἤγουν· ἐν
οὐδεμιᾷ χρείᾳ ἐπύλιζον ~~[illegible]~~
ἐπέραινε ἐβάδιζον χίμαιραι αἶγες
κατεβληχῶντο ἀντὶ τοῦ ἐμηκῶντο
τὸ βληχᾶσθαι γὰρ ἐπὶ τῶν προβάτων
λέγεται. ἔθεμεν ἐν βαθυτέρῳ τά-
φῳ ταφρῆς ἐκείνου τοῦ πυρώματος
ὕβε· ἤγουν· συνήκαμεν τὸν ζάκηλ
μαγανὸν τὸ χαῦνον ἢ ὑπεῖκον τῷ
ἐναντίῳ τὸ σκληρὸν ἢ ἀνένδοτον. λέ-
γεται δὲ καὶ μαγανὰ ἔλαια καὶ κηρὸς
καὶ τὰ τοιαῦτα, ὅθεν ὕπνος οὐ παρὰ
ταῦτα λέγεται μαγανὸς ἀλλ' ὡς μα-
λακοποιός. ἵστημι ὁ μέλλων στήσω
καὶ δωρικῶς στασῶ· οἱ γὰρ δωριεῖς τοὺς
μέλλοντας περισπῶσιν. ἱστᾶν τὸ ζυ-
γοστατεῖν καὶ τὸ ὀρθοῦν τιθέναι τι ἐνταῦθα
ἐξύπνη ὤχωκεν βουνολιάζετε τῇ
βουνολιτικῇ ᾠδῇ χρῆσθε ἑλίζων τινά·
ἤγουν· ἐς αὐτὸ τὸ μέρος σκάνεσι· ἤγουν· ἐν
ταῖς σκηναῖς τίν σοι κώνους στερ-
βίλους ἀρνακίδες δορὰς ἀρνῶν.

ξανθαὶ δορ(ι)αὶ τῶν ξανθῶν μόλις
ἤγουν γλάγωνα τὸ ποιητῶς βληχό-
νιον γαυλοὺς γαυλοὶ τὰ ξύλινα
ἀγγεῖα, ἐν οἷς τὸ γάλα ἀμέλγουσι
σπουδῆ τὴν ποθοῦ βωπόλος
πτεροτὸν τὸ ποτὲ ποτιδευόμεθα
χρείαν ἔχω δρυτόμοι τὸν ὑλοτόμον
βοσκήσομες ποιμένες ξυλοχίσδεσθαι
τέμνων σωνάτη βωσκέομες δεῖ
στῆναι ἀντὶ τοῦ ὑποστατικοῦ ἴθι ἄγε.
τῆδε ὧδε ἐρίσδομες ἐρίζοντες
πειρώμεθα γνῶναι, παυχέομαι ἀντὶ τοῦ
καυχῶμαι φιλοπερίτομος λοιδορητικῶν
φίλος ἔα λέγε ἄν τι λέγης ἄφες λέ-
γε ἄν τι λέγης καὶ τὸν ξένον ἄφες
ζῶντα ἄνθις ἀπελθεῖν δηλονότι ὁμοῦ
ἀντὶ τοῦ ἐπαναστρέφεται εἰς τὴν ἑαυτοῦ
πόλιν. τὰ ἀπὸ τοῦ τίπτειν συγκείμενα
κανών
ἀμὴν προπαροξύνεται πάθος
δηλοῖ ἀδὲ προπαροξύνεται ἐνέργειαν
ὡς καὶ τὰ παρὰ τὸ τίπτειν καὶ τρέφειν
οἷον πρωτότοκος ὁ πρῶτος τεχθεὶς

Διδυματόκος αἴξ ἡ δίδυμα τίκ-
τουσα. δοκεῖ δὲ τὸ διδυματόκος
ἀπὸ τοῦ διδυμοτόκος γίνεσθαι
τροπῇ τοῦ ο εἰς η ἢ ἀπὸ τοῦ η
εἰς α, διὸ καὶ μακρὸν ἔχει τὸ α.
τὰς αἶγας περελῶντα παρήλασε
ἀντὶ τοῦ παρέδραμε ἢ ἐνίκησεν
ἐνταῦθα τὸ περελῶντα ἐπὶ τοῦ παρα-
κολουθεῖν ἢ ἐλαύνειν λέγεται.
αἱ ἄκυλοι ἁρμόδιαι εἰσὶ δηλοῦσι
κρίνεσθαι τὴν ταχύτητα θέλει δηλοῦν
τὸ αὐτίκα, ἐπεὶ λέγω πῶς αὐτίκα
δώσει ἣν οὔπω ἀπὸ τῆς δρυὸς ἀφηρεύθου
κατέβαλεν. αὐαίνειν κυρίως τὸ — αὐαίνειν
ξηραίνειν ἐνταῦθα τὸ κρέειν ὡς
ἢ παρ' ἡσιόδῳ κήμην οἷς αὐαίνειν — ἡσίοδος
ἤδη εὔφρονα καρπὸν ἀείρεσθαι
ὦ παιάν ἐπὶ ἀγανακτήσεως ἐνταῦθα
ἢ ἀθηναίοις στωμύλος λάλος
ταὶ μοῖσαι με φιλεῦντι ἢ φιλοῦσι
ἀοιδ΄΄ π΄΄ κοινοῦ ζαλωδίτην κάρνεα
ἡ ἑορτὴ αὕτη τοῦ ἀπόλλωνος.

l. ng.

ἐφέρπει ἐπέρχεται τουτέστι προβαίνει
ἁ παῖς τὴν ἀλκίππην λέγει τὴν
ἐρωμένην αὐτοῦ. φεύγει ἐπὶ θαυ-
μαστὸς τοι περισσὸν τὸ τοι. Ταλά-
ρως ἡ φαλαθιόνους ἁ κλεαρίστα
ἡ θυγάτηρ τοῦ κλεαρίστου ἀλκί-
ππη καὶ ἀθύμει ποππυλιάσδει
καὶ ἡδύ τινα συριγμὸν συρίζει
λεῖος ἀγένειος ἐκμαίνει ἐς μανί- 16
ἔρωτος ἐμβάλλει τῶν ἀνθηρῶν
ἀντὶ τῶν ἀνθῶν τῶν κυνοσβάτων δηλον-
ότι καὶ τῶν ἀνεμωνῶν ἀκύλοις τοῖς
βαλάνοις τοῦ πρίνου ὀρμαλίδες
τὰ ἐν ἔαρι μῆλα λέπυρον
φλοιόν μελίχραι ὀρμαλίδες γλυ-
κεῖαι ἐφίσδει τοῖς ᾠοῖς ἐπικά-
θηται χλαῖναν ἐς τὸ ξαίνεσθαι
πέξω κερῶ πελλὰν μέλαιναν
Κώναρος ὄνομα ~~κύριον~~ κριοῦ
τουτί ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ
ἐνταῦθα Φάλαρος ἤγουν ὁ κριὸς ὁ
λευκός Πραξιτέλευς τοιοῦτον

οἷον ἂν ὁ πραξιτέλης ἐργάσατο φι
λοποίμενιος ἐν τῆ ποίμνη φιλῶν
ἀναστρέφεσθαι. ἄγχι πνίγε. διώκειν
ὥστε ἐλαύνειν πάντα τὰ θηρία. λέξει
τὸ διώκειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἀξιοῦν ἀιρεῖν. Διώκειν
ὧραι ἀντὶ ἡβῶσαι ἢ ἀκμάζουσαι
νύμφαι ὑμᾶς ἔχοντες διεγείρετε τοὺς
θεριστάς. λασιόκερκος τὰς ἔχουσ
τὰς οὐρὰς δασείας. τὰ μίνωνος
εἰς τὰς τοῦ μίνωνος ἀμπέλους. ἐγ
χίζοντι ἐγγίζουσι αὐτάς. ὑπηνέμιοι
ἀνέμιοι. φορέονται φέρονται ὑπὸ
τοῦ ἀνέμου. ταπίλασσα ἐπέραινα
σεσαρὼς γελῶν καὶ κακῶς. ποτὶ
κιγκλίζευ ~~[illegible]~~ ἐκείνου προσερ
χόμενος καὶ οὐκ ἀποφεύγων τοῦτο
γὰρ δύναται πρὸς ἔγγιο ἵππου ἐμ
βαίνου. ἐκάθηρε ἀντὶ τοῦ ἐκόλυνε
κνίζω ἀντὶ λυπῶ. κνίζω τινὰ ἀντὶ Κνίζω τινὰ
τοῦ λυπεῖν ποιῶ. λεύσεις ὄψει
ἱμέρα ἱμέρα πόλις ἐν σικελίᾳ καὶ πο
τὴ ἀφῆς ποταμὸς ὁμωνύμως τῇ

πολὺ ἡγούμενος. ἐνταῦθα τὸ ... λέγει. ~~τουτέστι~~ οἴνῳ πορφυρέοις
τουτέστι εἰς οἶνον ἦθε ~~...~~ μεταβαλ-
λέσθαι ἐνάψαι ἐπιβρέχαι συβαρίτης
πολίτης ἐν σικελίᾳ τὸ ποτόρθριον ἤγουν
τὸ πρὸς ὄρθρον ἄπαιξ ἢ δεύτερον
καλπίδος ὑδρίου κηρίας βάψαι
εἰς κηρόμελι καταδῦσαι χλῖνον
ἀντὶ τοῦ καλάδους χλίνου χειμάρροισι
κλάδοις χειμάρρου κέονται. κεῖ-
νται. σβέννυσθαι ὥστε βόσκε-
σθαι αὐτήν πρᾶν πρώην. πρὸ
ὀλίγου τῶν ὤτων λαβοῦσα με
ἀπὸ τῶν ὤτων ἠμμύδους ἕτερος
οὗτος ὡς ἔοικεν ἐρώμενος αὐτοῦ
ὤρεξα ἔδωκα. ὀρέγω τὸ ἐπιδίδω
ὅτι δὲ οἱ διδόντες ὀρέγουσι τὴν
χεῖρα διδοῦσιν ὤρεξα λέγει ἀντὶ
τοῦ ἔδωκα φιλαθεὶς φιλούμενος
φειμάσσεο σκίρτα φυσῶσα τοῖς
μυκτῆρσι ῥαπίον αὐτῶν τῶν βρά-
γων ἀγέλη κακάξω καταπλάξω

ὀρέγω

ἀκροβολῇ τοῦ. [· διὰ τὸ μέζ(ον)] παντῶ(ς)
πάντα τῇ ἤδη μόλις ἀνύσαμεν
ν. τὴν νίκην τηγέσας ἥρπαζε. ἀγρεῦ
μαι. θηρήσω. Λακινίτας ὁ Λακί
νιος. κορυπτίλος ὁ κεράστης
ἀπὸ τοῦ κορύπτω τὸ κερατίζω
φλασῶ θλάσω. καλλιερῆσαι
θῦσαι. τὸ ἑξῆς ἅτινα ἀπὸ τῶν
αἰγῶν ὀχεύσεις πρὶν ἐμὲ καλλι
ερῆσαι πάλιν ἐπιχειρεῖ ὀχεύ
ειν δηλονότι

Εἰδύλλιον ε΄ νομεῖς βάττ(ος)
ἢ κορύδων

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον βουκολικόν ἐστι,
βάττος μὲν ὢν αἰπόλος, Κορύ
δων δὲ βουκόλος, οἳ πρὸς ἀλλήλους
διαλέγονται. ὑποτίθεται δὲ τὸν
Κορύδωνα βοῦς νέμοντα βουκό
λου τινὸς Αἴγωνος, ὃν Αἴγωνα φησὶν
εἰς ὀλυμπίαν ὑπὸ Μίλωνος ἀχθῆ
ναι ἰσχυρὸν ὄντα ὡς ἀγωνίσηται

τὸν δὲ βάττον ταῦτα πυνθανόμενον
καὶ λέγοντα ὅτι κακοῦ αἱ βόες
ἔτυχε βουκόλου καὶ σοὶ λέγεται /:/
τὰ δὲ πράγματα συμβαίνει ἐν
κρότωνι τῆς ἰταλίας. ἀρχαιότερος
δὲ μίλων τῇ ἑβδόμῃ πάλην
νικᾷ, ὁ δὲ θεόπομπος τὴν ἑξηκο-
στὴν ὀλυμπιάδα ἤκμασε
ἵππῳ ἵππου. οὕτως με αὐτὰς
κεκύφασιν λάθρα, τὰς ποθέσαις
ἐς κατὰ πρὸς ἑαυτέρων
γέρων ὁ πατὴρ τοῦ αἴγωνος
ὑφίντι ὑποβάλλει, φυλάσσω
παρατηρῶ ἀμφότερον αὖθι τὴν
ὀλυμπιάδα, εἴης ~~ἐστ~~ ἐσ
ὁ ἀδελφὸς καὶ πόνος, καὶ πότε
ἐκεῖνος ᾖδεν ἔλαιον ἐναντίον τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ἀπὸ τοῦ
ἐλαίου ἢ ἀλείφατος θηλ δικλεῶν
βίην καὶ κράτος κατὰ τὴν βίαν
καὶ τὸ κράτος ἐκ παραγγέλου. ἢ.
κατὰ τὴν ἰσχὺν ἐρείδειν αὐτὸ τοῦ

ἰσοῦσθαι. οὐκέτι οὐδ' ἀλλαχοῦ· στιξεῖται
στροφὴν ποιήσῃ. οὐ γὰρ μὰ τὴν γῆν
ἐπ' αἰσάρῳ· περὶ τὸν αἴσαρον·
ποταμὸς δέ ἐστι ὁ αἴσαρος. μα-
λακῶ· ἁπαλοῦ δροσεροῦ. κώμυθα·
δεσμὸν ἱκανὸν εἰς στροφήν,
κώμυς καὶ κώμυθος ὡς κόρυς κόρυ-
θος. λάγονα δὲ σκαίρει· ἢ σκιρ-
τᾷ. ἀναστρέφεσθαι, ἀπὸ τῆς ἀνα-
στροφῆς δὲ τὴν νομὴν θέλει δηλοῦν.
περὶ τὸ λάτυμνον· τὸ ὑπὸ συνεχῶν
δένδρων συσκιαζόμενον· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ βαθύσκιον. λάτυμνον δὲ ὄρος ἐν λάτυμνον
τῇ λακωνικῇ. λεπτὸς μὰν χὠ
ταῦρος ὁ πυρρός, αἴθε τοιοῦδε λάχοιεν
οἱ δημόται τοῦ λαμπριάδου. ἢ
ἀπὸ τοῦ λαμπριάδου κατάγονται,
ὅτε θύουσι τῇ ἥρᾳ ἵνα δηλονότι μὴ
προσδέχηται αὐτῶν ἡ θυσία ὑπὸ
τῶν φυλετῶν ἢ ζημιωθῶσι. κα-
κοχράσμι γὰρ ὁ δῆμος. ἢ κακός

φύσκος

νήαιθος

Κρότων ἢ ζάκυνθος αὐτή

λακίνιον

πύργιχος ἀπὸ τοῦ πύργος, πύργι
χος κατὰ παραγωγήν. ἐς τὰ
φύσκου ἢ ἐς τὰ τοῦ φύσκου με
ρη ὄνομα ὄρους ὁ φύσκος· νήαιθ
ποταμὸς ὁ νήαιθος. ὠνομάσθαι δὲ
οὕτω φασὶν ὅτι ἐν αὐτῷ νῆας ἐκά
ησαν. ὅπη ὅτε ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κα
πάς ἐς κατ' ἀποκαινούσης. οὗ
νύμφας κατὰ τὰς νύμφας πίσαν
ὀλυμπιάν. καὶ ἃ μὲν τὰ τῆς
γλαύκης μέλη ἀνακρούομαι. ἃ
δὲ τὰ τοῦ πύργου αὖθι τῶν κρου
στῶν ὀργάνων λέγεται τὸ ἀνακρού
εσθαι ἐνταῦθα δὲ ἀνακρούομαι
ἀντὶ τοῦ μέλπω ἁπλῶς. κρότων
ἢ ζάκυνθος αὐτή. τὸ ἑξῆς ἐπαι
νῶ τήν τε κρότωνα ἢ τὸ ποταμὸν
τὸ λακίνιον. τὸ καλά πόλις ἡ ζά
κυνθος διὰ μέσου λέξεις μετὰ
ἐπιχειρήσεως. τὸ ποταμὸν ποιητικ
~~τοῦτο~~ λέγεται οὕτω· δύο γὰρ ἡ τὸ πρὸς
ἕω λέγεσθαι ἢ τὸ πρὸς ἀνατολ

τετραμμένη ἢ τὸ ἑῷον χρεὶς τῆς προ-
θέσεως· τὸ δὲ Λακίνιον ὠνομασμένη./
ὅσον αἶγες ἐμοὶ προσφιλεῖς τοσοῦ-
τον σὺ φίλη οὖσα δηλονότι ἀπέσβης
ἢ ἐξέλιπες ἀπέθανες. ἀνέλπιστοι
δὲ θανόντες ἀνέλπιστοι ὁ οὐκ ἐλπί-
ζει τις λαβεῖν ἢ κατορθῶσαι ἤ τοι
οὐ τόκητι. ἀνέλπιστοι καὶ τὸ ἐλπίδων ἐστε-
ρημένον καθὸ λέγει ἐνταῦθα ἀνέλ-
πιστοι χὠ Ζεύς καὶ ὁ Ζεὺς τὸν δία
λέγει τὸν αἴτιον τῶν ὑετῶν ἀντὶ
τοῦ ἀέρος ἐν ᾧ συναλέγονται αἱ
νεφέλαι. θαλλός λέγεται ἰδίως
ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος, θύρσος δὲ
ἁπλῶς ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος. ἀπε- A
λάσας τὴν δάμαλιν ὑπὸ ἀκάν-
θης ἐλύπει καὶ δεῖται τοῦ κορυδῶνος
ἐξελεῖν αὐτήν./ μεγικτὰς μέγα ἄθλως
ἐργάζεσθαι. καλὰ πόλις ἀνα-
κρούομαι δηλονότι ὅτι ἄπης ὁ
πύκτας ὅπου ὁ πυκτεύων ἀγωνι-
ζόμενος κατεδαίσατο ἔφαγε

ὅσον αἶγες ἐμ φίλαι τόσσον ἀπέσβας

ἀνέλπιστοι

θαλλός
θύρσος

τηνῶ. ἢ. ἐν τῷ λακινίῳ οὔρεος. ἢ

ὄρους ἀντὶ τοῦ ἤλασεν δραξάμενος κρα

τήσας αὐτὸν ἀπὸ τῆς χηλῆς ἀντὶ

τοῦ ἀπὸ τοῦ ποδὸς ἢ ἔδωκεν αὐτὸν

τῇ ἀμαρυλλίδι μακρὸν ὑψηλόν

ἀνάυσεν ἀνεβόησεν τὼ βουκό

λος ἐξεγέλασσε ἀντὶ τοῦ πλατὺν

ἐγέλασε γέλωτα. ἄγονα

ἄγοτε αἴθριος ἀνέφελος. βάλλε

κάτωθε ἀντὶ τοῦ βάλλε κάτω

τουτέστι καταβίβασον λέπαργος

ὁ λευκός τῆνος κάταντι ῥοικὸν

καμπύλον ἀφυὲς ἀσχάλαι

ῥαθάμαι δασεῖαι χασμώμενος

ἀποβλέπων. τί νοῦν ἔχων

ἄδε ταυτὸ δηλοῖ τῷ ἴδε ἐπιῤῥή

ματι. ὅσον ἐστὶ τὸ τύμμα

βαβαὶ ὅσον τὸ τὴν πληγὴν ποιοῦν

δηλικὸν ἐμφαίνει τό τε μέγεθος τοῦ

ἀνδρὸς καὶ τὴν μικρότητα τῆς ἀκάν

θης ὁκέρπῃς ὅτε ἕρπεις ἀνάλιπος

ἀνυπόδητος κομόωντι κομῶσι

τοῦ βέφονται αὔξουσι. τὸ γερόντιον
τὸν πατέρα τοῦ Ἄλκωνος μύαλε πε
ραίνει τὴν ἐναντίαν κυάνοφρυν ἤγουν
τὴν μελαίνας ὀφρῦς ἔχουσαν. ἴσως
τὴν ἐρωμένην ἧς ἕνεκα ποτὲ ~~τον~~
ἐρωτικὸν πάθος ἐδέξατο καὶ ἅμος
ὀπτευίησω ἔνηετι τὴν μετ᾽ αὐτῆς
δηλονότι μίξιν. ὦ τὸν ἄνθρωπε
ὦ σοι γένοιτο φιλοῖφα φιλοσων
ουσιασμα ἢ σατυρίσκοις ἐρίσδει
ἤγουν ἁμιλλᾶται ἀπὸ τοῦ πανσί
ἢ πᾶσι κακοκνήμοις

Εἰδύλλιον. ζ. Δαμοίτας
καὶ Δάφνις βουκολιασταί

Δαμοίτας καὶ Δάφνις θέρους ὄντος
μεσημβρίας ἐν τῷ θρέμματα
συνελαύνουσι καὶ ἀμοιβαίως τὴν
περὶ κύκλωπος ὑπόθεσιν ᾄδουσιν
ἄρχεται μὲν τῆς ᾠδῆς ὁ Δάφνις
ὡς πρὸς τὸν κύκλωπα τὴν ἀπο

δοσιν ποιούμενον. Δαμοίτας ἀπο
κρίνεται ὡς ἐκ προσώπου τοῦ πο
λυφήμου δῆθεν. τὰ πράγματα
ἐν σικελίᾳ. τοῦ δὲ ἀράτου ὧ προ
σφωνεῖται ἐν τοῖς θαλυσίοις ἤδη με
μνημονεύκαμεν. Δύναται δὲ οὗτος
εἶναι ὁ τῶν φαινομένων ποιητής.
βουκολιασταὶ Δαμοίτας καὶ Δάφνις
Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος
ἐναντίως ἔχει τοῦτο τῶν λεγομένων
ἀρχαϊκῶς· ἐνταῦθα γὰρ ἑνικὸν
ἐπάγεται ἐπὶ τῶν δυοῖν. ἐπεὶ δὲ
πληθυντικὸν λέγεται μετὰ τὸ ἓν οἷον
~~οὐδ~~ αἰ δέ κ' ἄρης ἄρχωσι μάχης
ἢ φοῖβος ἀπόλλων. λύεται δὲ ἐπὶ
νοουμένου ὑπερβατῶ οἷον αἰ δέ κ' ἄρης
ἢ φοῖβος ἀπόλλων ἄρχωσι μάχης
τοῦτο δὲ ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνων
τὸ ὁ βουκόλος. ἄρατε πεζιον
sed ut mihi videtur nomen proprium
est poete arati synchroni theocriti
quem nunc theocritus alloquitur ut

etiam in hypothesi edyllij interpres
dicit. ἦς ὁ μὲν αὐτῶν ἀντὶ τοῦ ἦν
πᾶσαν τὴν γένυν πεπληρωμένην
ἔχων γενείων. πυῤῥός· τὸ γένειον
ἡμιγένειος· ὁ πυῤῥογένειος. ἄειδον
τὸ κοινῶς ἐξᾴδουσιν. δυσέρωτα· ἐξᾴδουσι
μὴ εἰδότα ἐρᾶν. ποθόρησθα·
~~π~~ προσβλέπεις. βάλλει· τοῖς
μήλοις. σκοπός· φύλαξ. βαΰ-
ζει· τὸ βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλα-
κίων κυρίως, αὐτὶ δὲ τοῦ τῶν
κυνῶν ὑλακτεῖν, ὥστε τὸ βαΰζει
ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ὑλακτεῖ λέγεται.
ἐς ἅλα δερκομένα· θάλασσαν
βλέπουσα. τὰ δέ νιν· τὰ δὲ κυ-
μάτια. φαίνει· δεικνύει αὐτὴν
τὴν γαλάτειαν. ἁσυχᾶ· ἡσύχως
καχλάζοντα· ἀναβρασσόμενα.
φράζεο· σκόπει ἵνα μὴ αὐτὶ τοῦ
κνήμαις τῆς παιδὸς ὁρούσῃ·
ὁρμήσῃ. ἀμύξῃ· καταξεύξῃ δὲ
τὸ εὐειδὲς σῶμα. ἢ καταξάνῃ

κατασπαράξῃ. αὐτόθι. ἡ οἰκόδ

ϑ ἀπὸ τῆς οἰκ φύσε(ως) δια

θρύπτεται διαρρέεται ὑπὸ ζυφε

ρότητος καταπυρσαὶ χαῖται αἱ ὑπὸ

τοῦ ἡλίου [illegible] πεπυρακτωμέναι

κόμαι καὶ λαμπρ. θρύπτει

ἢ. ξηραίνει φλέβον ἢ φιλέοντα

σε δηλονότι διώκει ζητεῖ. καὶ

τ ἀπὸ γραμμοῦ παροιμι. ἢ.

πάντα ζόπη κινεῖ τύχην σου.

ἀνεβάλλετο ἀντὶ [illegible] ἤρξατο

ἔβαλε ἢ τεράστασι τοῖς μήλοις

τὸν ἐμόν μετὰ τὸν ἐμόν. τὸν ἕνα

ὀφθαλμόν ᾧ ποθορῶμαι τ δι'

οὗ βλέπω ἢ βλέψω διόλης μου

τῆς ζωῆς τοῦτο γὰρ ἐς τέλος τενέ

εσσι ὑοῖς κνίζων ἃς ἔρωτα

διεγείρων αὐτήν οὐ ποθορῶμαι

οὐ προσβλέπω ἀΐοισα ἀκού

ουσα ζηλοῖ με ζηλοτυπεῖ με

ὦ παῖ φίλη ἔνθι θαύματος ἢ χα

ρᾶς. τάκεται διαρρέεται.

οἰστρῷ μετὰ οἴστρου ἐξερχομένη ἀπο
βλέπει πρὸς τὸ ἄντρον τὸ ἐμόν σί
γα ἠρέμα, νιν αὐτὴν καὶ τὰ κακὰ
δηλονότι ἐπὶ τὰ ἄντρω ἐκνυζᾶτο ἡ
κύων πρὸς τὰ ἴδια τῆς γαλακτῆ ῥύγ
χος εἰς ἐπὶ ἀνων. ῥύγχος ἐπὶ — εἰς
κυνῶν. ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων ποιοῦν — ῥύγχος
τα ποιοῦντα. Ὁ μάντις δὲ ὁ τῆ — ῥάμφος
λεμος ἐχθρὰ ἀγορεύων. ἡ μαντευ
όμενος ἐχθρὰ ἅθε φέροι ἀντὶ τοῦ ἐνέρ
γει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ὅπως τοῖς
ἑαυτοῦ ἐκγόνοις φυλάξῃ αὐτά, τουτέστιν
ἐχθρὰ ἅθε ἀκολουθῆσαι ἂν αὐτῷ.
πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ ταῦτα φυλαχθῆ.
ὥσπερ τὸ φίλος ἐνίοτε μὲν λέγεται — φίλος
ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ
φιλουμένου οὕτω καὶ τὸ ἐχθρὸς τὸ ἐναν — ἐχθρός
τῆ. αὐτῷ — τίον αὐτὸ ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ ἀπηχθη
μένου καθὸ λέγεται ἐνταῦθα ἐχθρά.
κελεύειν ἐστὶ τὸ κλέπτοντά τινα δεικνύ
ειν ἢ φεύγοντα, ἢ τοιοῦτο ποιοῦντα, καὶ
κελευτὴς ἐπὶ τούτων. κελεύειν καὶ τὸ ση
μαίνειν

γρ. κραγμός

ἀγγέλλω

ἄγγελος.

ἁπλῶς ἢ δηλοῦν οἷον ὁ τῆς κορώνης
κρυγμὸς χειμῶνα μηνύει. ἀγγέλλει
δέ τις λόγους τινὰς πρός τινα ἢ δια-
νομίζει ἢ ἀγγέλλειν τὸ ἀξιῶσαί τινα
λέγειν περί τινος ἢ ἄγγελος αὐτὸ τοῦ-
των. πλασσῶ πλάσω ἀφ' οὗ μέλλ-
πλάσω παρὰ τῇ κοινῇ ἐν χρήσει
οἱ ποιηταὶ δὲ πλήσσω λέγουσιν δια-
λύσει τῆς διφθόγγου ἢ τροπῇ τοῦ
ε εἰς η ἤτοι τροπῇ τοῦ η εἰς α
ἢ προσγραφομένου τοῦ ι πλάσσω
ἢ πλασσῶ δωρικῶς. Δοκεῖ δὲ ἢ
πλήσσω εἶναι παρ' αὐτοῖς ἐπὶ
τούτου τοῦ σημαινομένου ἀφ' οὗ
μέλλων δωρικῶς πλήξω ἢ τροπῇ τοῦ
η εἰς α ἢ προσγραφομένου τοῦ ι
πλάξω ἢ πλαξῶ ἀφ' οὗ πλὰξ
ἡ πλάξ. ὑπέφαινε ἡ θάλασσα
ἀμώντεσσι χάριν τῶν θεριζόντων
χὠ μὲν δαμοίτας τῷ δάφνιδι
ὁ δὲ δάφνις αὐλεῖ τῷ αὐλῷ
ἔμελπε ὄνειρονδε τῷ ὀνείρῳ ἔμη-
πε

νίκα, ἐνίκα οὐδ' ἄλλος οὐδέτερος ἀνά
ναλτοι δ' ἐγένοντο· ἔξω δὲ ἥττης
ἀμφότεροι ἐγένοντο

Εἰδύλλιον. η. θαλύσια
ἢ ἐαρινὴ ὁδοιπόροι. διηγη
ματικὸν τὸ εἰδύλλιον

ἐπιγέγραφεται μὲν τὸ εἰδύλλιον τοῦτο θα
λύσια. τὰ δὲ πράγματα ἐν κῷ. ἐπι
δημήσας γὰρ τῇ νήσῳ ὁ θεόκριτος
ὅτε πρὸς πτολεμαῖον ἐς ἀλεξάνδρειαν
ἀπῄει φίλος κατέστη φρασιδάμῳ καὶ
ἀντιγένει λυκωπέως υἱοῖς. καὶ κληθεὶς
ὑπ' αὐτῶν εἰς ἀγρὸν ἐπὶ θαλύσια
δημήτερος ἄπεισι μετὰ εὐκρίτου καὶ
ἀμύντου. ὅθεν καὶ διηγεῖται ὡς καθ' ὁ
δὸν ἐντυγχάνει λυκίδᾳ τῷ κυδωνιά
τῃ ἐν κρήτῃ καὶ ὅπως ἀλλήλοις ὁμιλοῦ
σι καὶ διεξέρχονται τοὺς ἑαυτῶν ἔρωτας
ἤρα δὲ ὁ λυκίδας ἀγεάνακτος μιτυλη
ναίου ὁ δὲ θεόκριτος μυρτοῦς. λαμβάνει

οἱ δὲ θεόκριτος λέγω κόλλ... παραλυκίδου καὶ οὕτω χαρίζονται ἀλλήλοις. ὁ χρόνος τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ οὐσίᾳ τοῦ κόσμου διάστημα. λέγεται δὲ ἐνίοτε μὲν καθόλου ἐνίοτε δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἐνταῦθα. καιρὸς δὲ ἐπὶ χρόνος δέων λέγονται καὶ αἱ ἐνιαυτοῦ ὧραι. καὶ χρόνος ὅποτε ἐρῶ τε καὶ κινεῖτος καὶ ζῖτος οὐ ἡμῖν ἀμύνης ἑπόμενοι ἀντὶ τοῦ ἀπερχόμεθα ἐς τὰ δῆμαρτα ἐκ τῆς πόλεως. θαλύσια ἡ ἑορτὴ ἣν ἐτέλουν τῇ δήμητρι καὶ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. ἔτι παλαιὸν ἐσθλόν ἀντὶ ἀγαθὸν ὄντες ἀπὸ ἀγαθῶν ἤτοι εὐγενῶν καὶ ἀρχαιοτάτων τοῦτο γὰρ δύναται τὸ τῶν ἐπάνω καταλεγόμενοι. ἀπὸ δὲ τῆς κλυτίας λέγω καὶ αὐτοῦ τοῦ χαλκωνος ὃς τὴν πηγὴν τὴν βουρρίναν ἥτις φασὶν οὕτως ὠνομάσθη διὰ τὸ παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον ... ἐκ μυκτῆρι βοὸς ἐκ ποδὸς ἤνυσεν ἀντὶ τοῦ ἀναδίδοσθαι ἐποίει. καὶ ... ἐρειδόμενος

χρόνος

καιρός

τῇ πέτρᾳ τὸ γόνυ. αὐτὸς γάρ φασιν ἀντὶ
σημείου τῷ τόπῳ τὴν ἔκρηξιν τῆς πη
γῆς ταύτης ~~ἀνθεμόσατο~~ ἠργάσατο ἄγα
χαλκοῦν ἀνδριάντα ὡς τύπῳ ἑαυτοῦ κα
τασκευάσας ἤρειδον αὐτὸν τῇ πέτρᾳ ὅθεν
ἡ πηγὴ ῥεῖ ἢ ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἐποί
ησεν αὐτὴν ἀναδίδοσθαι. ἢ τινὰ συν
οδίτην ἐρχόμενον ἀντὶ τοῦ ἐρχόμενον ἄνδρα
μουσικὸν ἀγαθὸν κυδωνικὸν τουτέστι
κρητικόν. κυδὼν γὰρ πόλις τῆς κρήτης.
ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο ἀντὶ τοῦ τετριχω
μένου ἐνταῦθα, οὐκ ἀντὶ τοῦ δασέος
ἢ ἀφ' ἴσως ἀντὶ τοῦ σημαινομένου. ὃ
φιλεῖ τὸ λάσιον λαμβάνεσθαι ἔτυχε
ἐτύγχανε λυκῶπες ἢ ὡς ... λυκωπεύς
ὃς χάλκεον ἀνερεισάμενος ἐρείδων
ταὶ δὲ παρ' αὐτάν πλησίον αὐτῆς δηλοῖ
ἡ παρά. αἴγειροι κλῆθραι ἀλ.
ἀντὶ θηλυκοῦ. αἴγειρος δὲ ἐνίοτε μὲν
ἀντὶ ἀρσενικοῦ ἐνίοτε δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ
ἔφαινε προέτεινον. ἐποίουν. κα
τηρεφέες ὕλαι δηλονότι. τὰν μεσσά
ταν

κρύπτω τὴν μέσην ὁδὸν ἠνύομεν ἀντὶ τοῦ μέσον τῆς ὁδοῦ. μέσσην ἡμινόν με σάτη πρὸς ποιητάς. Κυανοῦ κυή που χροιὰν ἔχον. νέας Ταμίσσοιο, ε. πτύλας προσφάτου ποι...ὄζον. ἢ ὀσχεῖω πέμ πον πλακερῶ παλά. ῥοιηὸν ἡμεμπύλην ηθρώμαν κορίων ἢ ῥόπαλ τὸ αὐτό ἀζέμας ἠρέμα, σεσαρῶς γελῶν, μειδιόωντι μειδιῶντι χαροπῶ ἄγετο ἥπτετο τοῦ χείλους αὐτοῦ σαῦρος ἢ ἡμινῶς χλωρο σαύρα αἱμασιαῖοι φραγμοῖς ἐπιτυμβίδιοι αἱ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τύμβον φέρουσαι. lege moschopulum de nominibus atticis in dictione κορυδαλλίδες ἠλαίνονται. ἢ στρέφονται πλανώμεναι ἐπέγεαι ἀσπεύδεις ὥστε οὕτως πορευομένου σου τοῖς ποσὶ σαθρὰ λίθος προσαυλίουσα. ἢ προσκρούουσα ταῖς ἀρβυλαῖσιν ἐμμελῶς ἠχεῖ. ἀμείφθην πρὸς τοῦτον ἀπεκρινάμην συειηταν συελξεν τὸ

διὰ σύριγγος μέα πεν ἢ συριακτὴς αὐτὴ
τούτου ἐνταῦθα δὲ συριντὴν λέγει
τὸ κοινῶς ζαλωδάτην. ἅπαρπῃ γὰρ
ἐποίησεν καὶ δέμει τὴν ἡμῶν αὐτῶν
ἤγουν εὖ ἔχουσαν ἀνέκαθεν τῆς πληθύος
τῶν καρπῶν μέζω κατὰ πολὺ παρ
οἴω. ἕέλζω δὲ πρὸς αὐτοῦ ὥσπερ
τὶς βάρβαρος ἕέλζει πρὸς τὰς ἀκέλαν
ἤγουν τοιαύτην λέγω σύγκρισιν πρὸς
αὐτοὺς ὅταν ἔχῃ βάρβαρος πρὸς ἀκει
δία. ... ἐμοὶ μισοῦται καὶ ὁ
τέκος ἐκεῖνος ὅστις ἐρωνᾷ αὐτὶ τοῦ
ζητεῖ ἐργάσασθαι ὅτι ἴσον τῇ κορυ
φῇ τοῦ ὄρους τοῦ ὠρομέδοντος. ἐν
τῇ κῶ φασὶν ἐστὶ τοῦτο τὸ ὄρος.
ὑπέροχον κατὰ πολὺ ὑπερέχοντα
~~ἰαίνει~~ ἀλεκτήριοι θελξαῖς τὸ δὴ
ἤγουν τὸ ᾆσαι ἰαίνει λίαν εὐφραί
νει τὸν ἡμέτερον θυμὸν αὐτὶ τοῦ
τὴν ἐμὴν ψυχὴν κατ᾽ ἐμὸν νόον
κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν ἰσοφαρίσδεν
ἰσοῦσθαι θέλησαις ἐστὶ σαλπύ
σια

ὠρομέδων
mons

ἀνυσμένα ἢ γὰρ ὄντως γάρ ./
ὄλβῳ ἀπερχόμενοι τῶν καρπῶν
ἀπαρχὴν διδόντες ξωμὰ ηγινὴ ἀώς
ἡμέρα καὶ πυρὸν λαμπρόν τα
χυπαθὴς ἤμι οὐ ταχέως παθόμενο
οὐ δὰν μάτην γῆμ ἐπίτηδες
τὸ ηγινὸς ἐξ ἔργου ὤνεπ διότι
πᾶν ἐπ' ἀληθεία φυτὸν ἀνθιάζει
θέλ ~~πεπλασμένον ἐκ διὸς ἔργος~~
ὑπὸ τοῦ διὸς ὅλον ἐργασμένον ἀς
λίαν. Καὶ μοισάων μουσῶν ὄρνι
θες λέγονται πάντα τὰ εὔφωνα
τῶν ὀρνέων τῶν ὀρνέων ἐνταῦθα δὲ
τοὺς ποιητὰς λέγει μουσῶν ὄρνιθας με
ταφορικῶς διὰ τὰ μέλη καὶ τὴν ἐν αὐ
τοῦ ἐπιμέλειαν ⌈ καὶ μοισάων ὄρνιθες
τὰ ἀνωτέρω σεσωυπακούεται ἀπὸ ηγι
νου κατὰ ἀναλογίαν τοῦ προσρηθέν
τος. ἢ ἀπέχθονται πάσῃ ἐμοὶ καὶ οἱ
ὄρνιθες τῶν μουσῶν πάντες τουτέστι
οἱ ποιηταὶ ὅσοι πρὸς τὸν ποιητὴν
τῆς χίου ἤτοι τὸν ὅμηρον ἀπέναντι

ἄδοντες ὅπου ἀντὶ τοῦ ῥίζοντες ματαια
~~πονοῦσιν~~ μοχθοῦσιν τουτέστι ματαιοπο
νοῦσι. ἄλλως ἀρξάμενος ἄλλως ἀποδίδω
σιν ὥσπερ ἀπὸ μεταμελείας. τὸ γὰρ κατὰ
τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀρχῆς ἀπεδίδου εἶχεν
ἂν ὁ λόγος οὕτως. ὦ σιμμάχε, ἢ ἔστω μὲ
ζέσω τὸ μηνύει ὁ πρὸ ὀλίγου ἐν τῷ ὄρει
~~πονήσας~~ ἐργασάμενος οὐδὲ ὁρᾷ ὅ σοι
τοῦτο ἀρέσκει. Καὶ ὅταν ὁ νότος τὰ
ὑγρὰ ἐλαύνῃ πνεύματα ἐπὶ τοῖς ξίφοις
δύνουσι τοῦτο γὰρ δύναται τὸ ἑσπερίοις
τουτέστι κατὰ τὸν καιρὸν ὅτε οἱ ἔριφοι
ἑσπέριοι γίνονται· ἢ κατὰ τὸν δυτικὸν
ὁρίζοντα τουτέστι δύνουσι τὴν ἑῴαν δύσιν
ἢ ὅτε ὁ ὠρίων δύνει τὴν ἑῴαν δυνονό
τι δύσιν δύνει δὲ οὗτος τὴν ἑῴαν κα
τὰ πλειάδας εὐθύς ἔσσεται ἀντὶ
τοῦ ἦν καλός ἐπιτήδειος. ~~ἀκίν~~
ἀκίνδυνος διώκει ἐλαύνει αἰεί
ἀντὶ τοῦ ἵνα ὀπτευόμενοι φλεγόμενοι
στορέσαιντι ἀντὶ τοῦ ~~ἐστορέσαιεν~~
ἐστορέσαιεν ἢ κατακοιμήσοιεν.

ἔσχατα κατώτατα· ἀλκυόνες ἐπτα-
νάλημψις ταίτε αἱ ἀλκυόνες ὀρνί-
θων· πασῶν τῶν ὀρνίθων ἐφίλαθεν
ἐφιλήθησαν· ἐξ ἁλὸς ἐστὶν ἐκ τῆς θα-
λάσσης· ὥρια ἐπίκαιρα. ἀνήτινος στέφα-
φυλάσσων τιθείς, πεφυλαγμένον αὐτὸν
ἔχων· πτελεατικὸν ἀπὸ πτελέας τό-
που· ἀφύξω· ἢ ἀφύξω· ἢ ἀφύξομαι
στιβὰς στρωμνή· πεπυκασμένα
στιβασμένα· ἔστε ἐπὶ πᾶχυν· ἢ
ἐς πῆχυν τουτέστι μέχρι πήχεως
πηλίου ἢ γὰρ ἐστί· πολυγνάμπτω
ἢ πολυελίκτου πολυκαμποῦς·
μαλακῶς ἐν ἀναπαύσει· ἀχαρνεύς
ἀττικός· αὐλησεῦντι αὐλήσουσι· τὸ
διαυλεῖν μέλλει ἐνταῦθα αὐλήσου-
σιν ἀντὶ τοῦ ᾄσουσιν· λυκωπίτας
αἰτωλὸς ἀπὸ λυκώπης πόλεως
αἰτωλίας· χὠς ὄρος ἀμφεπονεῖτο
ἢ ὅπως περιείπετο τὸ ὄρος ζητῶν αὐ-
τήν· εὖτε ὁπηνίκα· κατετά-
κετο διεφθείρετο ὑπὸ τοῦ ἔρωτος· ἄθω

ἀχαρνεύς ἢ ἀττικός

ὑπὸ τὸν ἄθω ῥοδόπαν· ὑπὸ τὴν
ῥοδόπην. αἷμος ἢ ῥοδόπη ὄρη εἰσὶ
τῆς θρᾴκης· ἢ ἔτι ὁ ἄθως ὡς παρὰ
ἀπολλωνίῳ τῷ ῥοδίῳ, ἄθω ἀνέτελλε
κολώνη θρηικίη. ᾆσεν νιν ἔδεκ
το· ἐδέξατο. εὐρέα· πλατεῖα. κα
κοῖσιν ἀτασθαλίαισιν· διὰ κακοτρό
πους δυσσεβείας τοῦ δεσπότου αὐ
τοῦ. ὥς τέ νιν· ὅπως τε αὐτὸν αἱ
σιμαὶ μέλισσαι ἔτρεφον ἀπὸ τοῦ λει
μῶνος δι' ἀνθέων ἁπαλῶν ἐρχόμεναι
εἰς τὴν κέδρον τὴν λάρνακα ἥτις
ἦν ἀπὸ κέδρου κατεσκευασμένη. τὴν
ἁδεῖαν διὰ τὴν ἐπισκοπὴν δηλονότι
τῶν θεῶν. χέε νέκταρ· ἐπὶ ἀοιδῆς
ἔχεεν. τὸ πρῶτον πρόσωπον αὐτοῦ
ἔχεα. νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα
ἀμβροσία δὲ ἡ τούτων τροφή. οὕνε
κα οἱ γλυκύ· διότι ἔχεε κατὰ τοῦ
στόματος αὐτοῦ ἡ μοῦσα γλυκὺ
νέκταρ ἤ· διότι ἦν ἄριστος μουσικός
κηρία· κηρόμελι. ἔτος χρό

ν) ~~μιᾶς ὥρας~~ ὥρει μιᾶς ὥρας
τοῦ χρόνου. ἤ· τοῦ ἔαρος ὅτε
τὸ μῆλι ζεστάζονται αἱ μηλιαῖαι
ὥστοι ἵνα ἐγὼ τὰς κεφαλὰς [illegible]
σου κατὰ τὰ ὄρη ἔκοπτον τῆς σῆς
φωνῆς ἀκούων. τὰ ἄ. πού
π[illegible]λιανοῦ. / ἀλλὰ τότε ἀλλὰ
ἐκ πάντων τοῦτό ἐστι κατὰ πολύ
ὑπέρέχον ὅπερ ἔσθην ἄρξομαι,
ἐπέπταρ) ~~[illegible]~~ ἐπε
πνευσθην ἦ ὄντως δειλός
ἄθλιος ὥραῖος ὁ ἔραστος
τὰ πάντα κατὰ ἀνδρὶ τῷ νῷ
ἐκείνῳ τῷ ἀνδρὶ. ἤ· τῷ συμ[illegible]
[illegible], οὐδὲν ἄρξις οὐδεὶς ὁ ἀρι
στὸς ὁ κιθαρῳδός ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ
ὁ ἄριστος οὐ ἔσθην σὺν φορμιγγι
οὐδὲ αὐτὸς ἂν ὁ Φοῖβος παρὰ
τῷ τρίποδι μεγαίροι ἀντὶ τοῦ
[illegible] αὐτὸ ὅπως ἐγκαί[illegible]μιδός
ὁ ἔραστος καίεται ὑπὸ ἔρωτος
ὑπὸ [illegible]. ἤ· μέχρι μυελῶν. /

ἡ ὑπὸ τὸ ἐντὸς δηλοῖ ἐνταῦθα. μέγα
ἄριστος ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ ἄριστος
ποιητῶν δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἐξουσία τὸ ὑ-
περθετικοῖς χρῆσθαι μετὰ ἐπιτάσεως.
τὸ μεγαίρειν τὸ φθονεῖν δηλοῖ. ἐνταῦ-
θα δὲ τὸ μεγαίροι ἀντὶ τοῦ μέμφοιτο
λέξει. σύνηθες δὲ τοῦτο τοῖς ποιηταῖς
τὸ φθονεῖν ἀντὶ τοῦ μέμφεσθαι χρῆ-
σθαι καὶ τῷ φθόνῳ ἀντὶ τῆς μέμψεως
ὡς παρ' Εὐριπίδῃ. ὡς ἀποκτείνειν
φθόνος γυναῖκας ἃς τὸ πρῶτον οὐκ
ἐκτάνατε. καὶ ἐὰν μὲν τοῦτο ποι-
ήσαις ὦ Πὰν φίλε ὧδε μηδαμοῦ
σε οἱ παῖδες οἱ ἀρκαδικοὶ μαστίζοι-
εν ὑπὸ τὰς πλευρὰς καὶ τοὺς ὤμους τηνι-
καῦτα ὅτε ὀλίγα κρέα παρείη.
ἑορτή φασιν ἐτελεῖτο ἐν τῇ ἀρκαδί-
ᾳ ἐν ᾗ οἱ παῖδες τὸν Πᾶνα σκίλλαις
ἔτυπτον ὅτε οἱ χορηγοὶ λεπτὸν ἱερεῖον
ἔθυον καὶ μὴ ἱκανὸν τοῖς ἐσθίουσιν. λέγω
ὑπὸ τῇ σφαίρᾳ. ἤγουν τῷ ὄρει τῶν βλεμύων
ἀφ' οὗ ὁ νεῖλος οὐδαμῶς ἐστὶ ὁρατός

φθονεῖν ἀντὶ τοῦ μέμφεσθαι

ἢ βλέπεσθαι δυνάμενος. ἔθνος αἰ
θιοπικὸν οἱ βλέμυες ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ᾠκισμένον. Τὸν ὑψηλὸν χῶρον
τῆς ξανθῆς διώνης. ἢ τοῦ ἀφιδρυμένου
τῇ ξανθῇ διώνῃ τῇ μητρὶ τῆς ἀφρο
δίτης. Τὸ πρὶν ἄνθος σου. ἤγουν ἡ
λαμπρὰ ἢ εὔμορφος ὄψις σου δια
ρρεῖται φθείρεται. γενικῶς δὲ
τὸ ἑξῆς ἄρξασθε ἀντὶ τοῖς προθύροις
τῶν ἐρωμένων καθήμενοι ἀποπαύ
σωμεν μηδὲ τοὺς πόδας ἡμῶν κατα
τρίβωμεν. ἤγουν καταπονῶμεν ἀντὶ
τὴν ζήτησιν αὐτῶν δηλονότι κινοῦντες
αὐτούς. Ὁ δὲ ἀλέκτωρ κοκκύζων,
ὄρθριος ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ὄρθρον ἄ
λλ(ον) διδότω ἀπραξίαις ἀνιαραῖς.
Τοῦτο δέ φησι ἐπεὶ μετὰ τὰς φωνὰς
τῶν ἀλεκτόρων διεγειρομένων ἤδη
τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰ ἔργα,
ἐν ἀπραξίᾳ γίνονται οἱ τὰς κρυφί
ως ζητοῦντες ὁμιλίας. ὡς ἐκ παιδὸς
τοῦτό ἐστι ὁ οἶδε ἀείσεις. Τόν μοι

ὃν δ' ἔμεν χάριν τῶ ~~Ἀλχ[illegible]~~ πανός
Ἠλακάτης. ὀμόλου· ὄρος θεσσαλίας
ὁ μόλος. ἄπλυτον μὴ πεπλυμένον
αὐθόρμητον ~~[illegible]~~ πάγνοιο ἐκ τοῦ
ἀέρτου φίλας ἐς χῆρας. ἄτων ἐμ-
βάσμοις ἀντὶ τοῦ ἄτων ἐμβασμοί. μαλ-
θακός. ζυφερός· ἢ δ' ἄγμως νεύσαις
ποιὰν προθυμηθῆς κνάσαιο κα-
τακνήσαιο ξὺν κνίδ[illegible]μαι καθεύ-
δοις ἐπὶ κνιδῶν [illegible] κλίνοιο τεξά-
μενος λέγω ἐκ λυς τοῦ ἄρκτου ἢ
τοῦ βορέου ~~[illegible]~~ μέρους ἐρευθομέ-
νοισιν κοκκίνω βάμματι κεχρω-
ματισμένοις βάλλετέ μοι βάλλετε
τοῖς ὑμετέροις τόξοις. ἢ τοξεύετε δι' ἐ-
μὴν χάριν τὸν ἐπέραστον φιλῖνον
ἐπὶ ξένον ἐπεὶ τὸν ἐμὸν φίλον οὐκ
οἶδε ὁ δύσμορος. ἢ ὁ καλὸς ἀπο-
θανούμενος πεπαίτερος χαυνό-
τερος ἀσθενέστερος γένοιτο δηλονότι
ὁ φιλῖνος. φαντὶ ἀντὶ τοῦ λέγοι-
σιν ὑπὸ τῆσδε. ἄλγος δὲ ὑπὸ

μόλος

:: f. palestra

τῆς δὲ παλαίστρας τῆς ξωτικῆς ἀρχ-
μαθω μετὰ διώκων αὐτὴν δηλονότι
ἀσυχᾷ τε μέλλοι· ἡσυχίᾳ μελέτω
ἐπιφθύσδοισα· ἐπάδουσα. τὰ
μὴ καλά· δεξιῶς ἡμῖν προχωρο-
ῦντα. νόσφιν· χωρὶς ἡμῶν ἀπο-
πέμπουσα. ξύνοικοι· κάτοικοι. ὡς
πέρας· καθὰ πρότερον ἐξήλασεν
ἐκ μοισᾶν· ἕνεκα τῶν μου-
σῶν. ἀπὸ κλίνας ξαπόμενος ἐπ-
αελτρά. τὰ μέλη· αἰθὶ πύξαις
ἀγουσῶν δηλονότι. ἐλῶντες· ἐγὼ
δὲ πολύτροπος ὅτε. ἐς Φρασιδά-
μω· ἐς τὰ τοῦ Φρασιδήμου οἰκή-
ματα. στραφθέντες· στραφέντες
ἀντὶ τοῦ πορευθέντες. ἀμώτῳ·
ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ ἀμώτ
βαθείαις· ἐς βάθος ἐστιβασμέναις
νεοτμάτοισιν· ἢ· φύλλοις ἀμπέλου
νεωστὶ τμηθεῖσι. πολλαὶ δέ·
πολλαὶ δ' αἴγειροι ἢ πτελέαι ἐπάνω
κατὰ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἐδονοῦν-
το

τουτέστι τῆς ἐμῆς ᾠδῆς

ἢ ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκλονοῦντο. ἐκινοῦντο. τὸ δεύτερον τὸ δὲ μετὰ τάξεως, ὡς ἐπὶ διαιρέσει σχηματίζει τὸν λόγον κατὰ ἐμβολὴν καὶ ἐξοχὴν καὶ διαφέρον. Οἱ δὲ τέττιγες οἱ ἀηδονιῶνες, ἤγουν οἱ ἐν τῇ θέρμῃ τοῦ ἡλίου χαίροντες πόνον εἶχον. ἢ ἐπόνουν ᾄδοντες ἐπὶ τοῖς κλάδοις τοῖς σκιεροῖς. ἢ τοῖς δασέσι τοῖς σκιὰν ἐμποιοῦσι τῇ συνεχείᾳ τῶν φύλλων. Ὀροδάμνους λέγουσι κυρίως καὶ ὀροδαμνίδας τοὺς ἐν ὄρει θάμνους. ἀπὸ τούτου δὲ λέγονται ἁπλῶς οὕτω καὶ οἱ κλάδοι τῶν δένδρων. ὡς ἐν τούτοις πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ ἀθερίκας ὀροδάμνους κέκλασμαι. ἔχουσαι. ἢ οἰκοῦσαι τὸ ὕψος τοῦ Παρνασσοῦ. ὄρος ἐν τοῖς Δελφοῖς ὁ Παρνασσός ἐν ᾧ ἦν τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. ἢ κατὰ τὸ λιθινὸν σπήλαιον τοῦ Φόλου ἱπποκενταύρου ἦσαν ὁ Χείρων καὶ

Ὀρόδαμνος
Ὀροδαμνίς

η· η·

ὁ φόλος. ἀδολεσχίαν δ᾽ ἔχει τὸ λί
θινον ἀπάλαμον. / ὀλολυγὼν ἡ ἀ
ηδὼν ἢ τὸν ἴτην ὀλοφυρομένην. /
ἁπλόθεν μακρόθεν βέβρυχεν ὁ π
έβρυξεν τουτέστι ὠλόλυξε. σολὼν
τὸ περιεπέτοντο ξανθαὶ μηλίων
περὶ τὰς σπικάς. ἀμφὶ περὶ
στίλβει ἐκ παραμήλου. πάντως
δεν θέρεος ὀσμαῖς ἐσπέρμα
ῥινάρια δ᾽ ἐρινῆς. σίονος κα
τὰ πολὺ σπουδαῖον. κ. ῥινάρ
σου. ὄχναι περὶ σπουδὴ. ἀσπίδα
μὲν παρὰ τοῖς ποσὶν ἡμῖν πλου
σίῳ ἐκυλίετο περὶ δὲ τῶν πλευ
ρῶν μήλα. ἐπέχυτο. κλάδοι
ἐκλίνοντο ἐς τὴν γῆν βεβαρυμένοι
καταβαρούμενοι τετράενες. τετρα
ετές. ἀπὸ τῶν σπίθων ἤρξατο κατὰ
τῆς κεφαλῆς ἄλμου σπεῖ περὶ
σοῦ τό. π.η. ἐξάσατο ἔξησεν
κ. περὶ ἐθηκε καταναρῶ τοῦ
παρὰ τὸν ἀνάπου σταθερός

οὗτος ἐν ~~αὐλῇ~~ οὐρανοῦ. δερα-
ιέπα. πέλανον. ὀρόρεσι. τὸ
ἰσχυρὸν λέγω ὃς λίθους ἐπέμπεν σὺν
τοῖς ὄρεσι. νένταε τοιοῦτόν ἐστι πόμα,
ἰσοδύναμον τῷ νέκταρι. ἔρπυσε
haec est vera lectio non ἔσαυσε. /
ἔρπυσε κατ' αὔλια, διήγαγε κατὰ
τὴν αὐλὴν τόνα, τότε διεκρανώ-
σατε ἀπιλάσατε. βωμῷ περί· περὶ
τῷ ναῷ τῆς δήμητρος τῆς ἐφόρου
τῶν ἀλώνων. ἃς ἐπὶ σωρῷ αὐτῆς
λέγει ~~ἐπὶ σωρῷ~~ τὸν σωρὸν ὅτι αὐτὴ
δίδωσιν αὐτόν. αὖθις ἄστε
ἐπιόν τέλος. πάξαιμι ἤγε ἀμφο-
τέροισιν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς χερσί
δηλονότι

Εἰδύλλιον θ. βουκολιασταί
Δάφνις ἢ μενάλκης

Τάμνω τράγματα ἐπὶ σκηνῇ. ὁ δὲ
λόγος ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου

ᾄδοι δὲ ἐρίζοντες ἀλλήλοις Δάφνις ὁ
βουκόλος καὶ Δαμοίτας ποιμὴν ἀ-
μφότερες κεῖται αἰπόλ(ος) ἔπαθλον ἢ
τεθήκασι τὰς σύριγγας. βουκο-
λιασταὶ Δάφνις καὶ Δαμοίτας, ποι-
μὴν βουκολέοντι βοῦς ἔνεμον
τι ἄμφω πυρροτρίχω ἀμφότεροι
οὗτοι ἦσαν πυρρότριχοι, ἀμφό-
τεροι δὲ ἄνηβοι. ἢ ἀτελεῖς ἔτι
τὴν ἡλικίαν. πυρροτρίχω ἢ ξαν-
θὼς ὁ πυρρότριχος ὡς ὁ μέλ-
τυρος. ἠΐων δὲ τουτέστι τὸ τ-
γεννικὰς ποιεῖν ὥστε δεδαημένω
ἀμφότεροι διὰ σύριγγος μέλπειν
δεδιδαγμένοι. ἀγόρευε ἦρχεν.
ἀθίουρε ἔφορε. ἀντισᾶται ἄσ-
σαι. θήσεις ἔρεισαι πρὸς ἐμὲ
ᾄδων ὅσον θέλω κατὰ τοσοῦ-
τον καθόσον, ἄτι τράγοις
ὅπως διατεθῆς. ἄεθλον ἆθλον
τὸ διδόμενον τῷ νικήσαντι τῶν ἀ-
γώνων ἐνταῦθα δὲ ἆθλον τὸ

κοινῶς ζοίχημα. ὁ λυπεῖται ὁ νικήσων
κατὰ τὴν ᾠδήν. ἐπόνησα· ἀντὶ
τοῦ ἐποίησα, διὰ τὸ μέτρον. ἐννε-
άφωνον· ἀννέας φ. ὀπὰς ἔχουσαν. ἐπάκοος· ἀκροατής
ὦ ποτὶ τῇ ξίφοις· τοῦ αἰπόλου οὗ
πρὸς ταῖς ξίφοις ὁ κύων ὁ λευ-
κὸς ὑλακτεῖ ἐάν τις. ἐνταῦθα· ἀντὶ
τοῦ δεῦρο κατελεύσωμαι κοινῶς δηλονότι
ἡμᾶς. τουτέστι εἰ δὴ ἦν τρόπος ὅπως ἂν
δεῦρο ἐπελεύσομαι ἐκεῖ τοῦ αἰπό-
λου οὗ πρὸς τοῖς ξίφοις ὁ κύων ὁ λευ-
κὸς ὑλακτεῖ ἐπειδὴ ἂν ἡμᾶς. φα-
λαρός· λευκός. αὔσαν· ἐφώνησαν
ἐπελεύσομαι ἐκεῖ. ἴυκτά· ἡ λιγυ-
φθογγα. αὐλῶν· κληρωθεὶς ὁ
φοῦ λαχμὸς ὁ κλῆρος ποιητι-
κῶς. ἅτα δὴ ἀμοιβ.· ἅτα δὴ ἀμοι-
βαίων ᾠδὴν βουκόλοις ἁρμόζουσαν
ὁ Δάφνις διαδεχόμενος ᾖδεν. ἄγκεα·
τὰ κοῖλα τῶν ὀρῶν. ὦ καὶ ποταμοὶ θεῖοι·
σὸν τὸ πη. διὸ ὀξύνεται. οὐ
γάρ ἐστι γὰρ ἴδιον ἔχει τὸν τόνον.,

τέλ.

γλυκερὸν φυτόν· γλυκύτητος μετέχον
γλυκερὸν φυτὸν λέγει τὰς γλυκείας
βοτάνας διὰ τὸ τρέφειν τὰ ὑπ' αὐ-
τοῦ νεμόμενα ζῶα. μουσίσδοι·
ᾄδοι. ἀηδονίσδοι· ἀηδόσιν ᾖδε
ὧδε· ἄφθονα πάντα· χαίρων τι
βοσκέτω πάντα ἀφθόνως. πλη-
θυντικὸν ἀποδίδωσι ἐπὶ τὸ τι·
ἀορίστως λεγόμενον πληθυντικοῦ
δύναμιν ἔχει. παντᾶ ἔαρ· παν-
ταχοῦ ἐστιν ἔαρ ἔνθα ἡ καλὴ
παῖς ἐνδιατρίβει. τὸ ἔνθα· τόπου
ἅ τινὰ δηλοῖ· ἀορίστως δὲ λεγό-
μενον πληθυντικοῦ δύναμιν ἔχει
διὸ πρὸς τὸ πανταχοῦ καὶ ἀπο-
δίδοται· καὶ τὸν λόγον ὁμοίως τῷ ἀνωτέ-
ρω κἤν τι μνάμας τῆσδ' ἀτάροι
χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι.
ὃ γὰρ δύναται τὸ τι ἐκεῖ· τοῦτο
ἐνταῦθα τὸ ἔνθα· καὶ ὃ ἐκεῖ τὸ πάντα
τοῦτο ἐστὶ ἐνταῦθα τὸ πανταχοῦ.
πανταχοῦ δὲ τοὶ νομοί· νομαὶ ποι-

ητιν

νομὴ κοινόν. λέγεται δὲ οὕτως ἡ ἐνέρ- νομός
γεια. ἤγουν αὐτὸ τὸ βόσκεσθαι καὶ ὁ χόρτος νομή
ὁ εἰς νομὴν ἐπιτήδειος καὶ ὁ τόπος ὁ
τὸν χόρτον ἔχων. ἐνταῦθα δὲ τὸ νομός
ἐπὶ δευτέρου λέγεται σημαινομένου
ἔνθα καλὰ παῖς· ὅπου ἡ εὔμορφος
παῖς ἐνδιατρίβει. ἀφέρπῃ· ἐὰν δὲ
ἀποδημήσῃ ἡ παῖς δηλονότι. χὠ
ποιμὰν ξηρός· ἐκεῖθεν ἀποδημεῖ
καὶ ὁ ποιμὴν ξηρός ἐστι. ἤγουν τοῦ καθα-
ροῦ καὶ εὐτραφοῦς ἐστερημένος καὶ αἱ
βοτάναι τοιαῦται. ἔνθα· ἐκεῖθεν
διδυματόκοι· ἀπὸ κοινοῦ ἡ διδυμα-
τίκτουσαι. σμάνεα· ἀντὶ τοῦ σίμ-
βλα. πληροῦσι· κηρίον δηλο-
νότι. ὑψίτεραι· καὶ ἐκεῖ εἰσὶν ὑψη-
λότερα. χὠ ταῖς βῶς βόσκων· καὶ ὁ
ταῖς βουσὶ βόσκων αὐότερος ἀπὸ κοι-
νοῦ ἀντὶ τοῦ αὖος. ἤγουν ξηρὸς τοῦ ἀν-
θηροῦ καὶ εὐθαλοῦς ἐστερημένος
καὶ αἱ βόες αὖαι. βάθος ὕλας· τὸ
δεῦρο συνυπακούειν δεῖ ἀπὸ

κοινοῦ καὶ ἀναλογίαν τοῦ προσφορη-
θέντος εἶναι τὸ παθὸν οὕτως τῶν τελε-
τῶν λευκῶν αὐλῶν ὀχευτὰ δεῦρο ὧδε
ὅπου ἐστὶν αἱ σημαῖ μήλιγγαι δεῦ-
τε ξίφοι αὐτὸ τὸ ὕδωρ ἐν ἐπάνω τῷ
τῷ ὕδατι δηλονότι ἐστὶν ἀνδρὸς [illegible]
ὁ μίλων. [illegible] πηλοβέ πρὸς
τελεῖν τινα ἄπειρον ἢ μικρὸν καὶ λέ-
γε τῷ μίλω ἀντὶ τοῦ μίλωνι ὅτι
ὁ πρωτεύς, φώνας ἔκβοσε καὶ περ
ὁ θεός/. Τάλαντον ὁ ζυγός. χρύ-
σεα ὁ πηρ ἐπίτωνε τάλαντα
τάλαντα καὶ τὰ τῷ ζυγῷ σταθμιζό-
μενα. ἐνταῦθα τὸ δεύτερον μηδὲ
πείθεσθε μηδ' ἂν ἐμοὶ ἐνδρέμεων
τοὺς ἀνέμους [illegible] ἔληπές
ἀλλά τὸ ἀλήλαμαι ἐλῶν σε τὸν μί-
λωνα λέγει σύνονομα ὅμου νεμό-
μενα λένδρεσιμι πρὸς τὰ δένδρα
μὴν ἐστι κακὸν φοβερ". ὁ λειμὼν
πρὸς τὰ ὕδατα δὲ ἡ ἐνομβρεία
ὕπαλαιξ τόδος πελίδος. ἀλέγετε
ερις

τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν ἀγροῖς διατείνουσι
τά δίκτυα αἱ ἄρκυς ἀνδρί τῷ
ἀνθρώπῳ δέ κακόν πεφυκὸν ξυμφο
ρᾶς πόθος γυναικοφίλας γυναι
κῶν ζητῆς σὸν σοῦ. διαμοιβά
ων ἐπιρρηματικῶς ἀντί τοῦ κατ'
ἀμοιβήν τό κοινῶς ἐπαλλήλως
θυμάλλαν τήν ἐλάτην λαμπουρέ
λευκέ τήν οὐράν βαθὺς ἀπό με
ταφορᾶς ὕλας ἤτοι δασεῖς ποικά
σθαι σε δηλονότι παιδί ἐμοί
δηλονότι ἀπαλᾶς ξυμφορᾶς θαμε
ρᾶς χορτασθῆναι βοτάνης. οὐδαμῶς
κοπιάσατε ἐνζητοῦσαι δηλονότι τήν
ἔκφυσιν αὐτῆς ὅταν αὐτῆς πάλιν κο
νη φύηται ἤτοι βλαστάνη. οὔθατα
τούς μαζούς πλήσατε πληρώσατε
τε γάλακτος δηλονότι. ὡς τό μέν
ὥρνες ἵνα τό μέν τοῦ γάλακτος οἱ
ἄρνες ἔχωσι ταλάρως καλαθίσκους
~~αυτ~~ λιγυρῶς ὀξυφώνως ἀνεβάλλε
το ἤρχετο. Κάμμεν τῷ ἢ ἐμέ

ἀνεβάλλετο
ἤρχετο

ὀυ πλείονος δοκεῖ χρήσασθαι μετὰ τοῦ
σεσωφρόνως τὸ ὄνομα· θέλει γὰρ δηλοῦν
διὰ τούτου ὅτι καὶ αὐτὸς ἐπέραστός ἐστι
ὡς αὐτὴ καὶ ἕτεροι δηλονότι καὶ οὐ μόνον ἄλ-
λους γυναῖκες ὁρῶσαι ἐπαινοῦσιν
ἀλλὰ καὶ αὐτὸν κόρη τις ἰδοῦσα ἐπῄνεσεν
οὐ μὴν ἀπεπειλήθην αὐτῇ ἀντὶ τοῦ
ἀπεπειλνάμην· τὸ ἀπεπειλήθην γὰρ
τὸ ἐχωρίσθην δηλοῖ. οὐ μόνον λόγον
ἄγουσι λόγον τὸν σπηρόν· ἢ· τὸν ἐ-
σπαχθῆ τὸν ἀλγεινόν πνεῦμα ἢ φω-
νὴ αὐτῆς. ἁδὺ καὶ δὲ γαρύεται,
μυκᾶται. ἁδὺ δὲ χἁ βῶς καὶ δὲ
καὶ ὁ βοῦς μυκᾶται. ἁδὺ δὲ τῶ θέ-
ρεος ἁδὺ δέ ἐστιν αὐτὶ τῶ καιρῶ
τοῦ θέρους ἐν ἀκρέσπερω τόπω κα-
θεύδειν παρ' ὕδατος ῥέοντος ./
μαγίδι τῇ μηλέᾳ. ὡς οὔτως
αἰπόλος· οὐ αὐτοὶ καὶ τὴν αὐτῶν ἐ-
πέστησαν οὔτε ἠγόρασεν. ἐφίμε-
ρος ἐπέραστος. κρέαστι κρείττον
ἔκεινον. λάσδεο λάζου· ἢ· λάμ-
βανε

ἀπεπειλνάμην
ἀπεπειλήθην

ἀλιδὲ ~~ἀγαθὲ~~ τιλμῆς ἡ δὲ ἐξήγησις ἐμὲ
ἀντὶ τοῦ διαλέξαι τι ἅμα σοι τὰς αἰτίας
βοσκοντα δώσω σοι τὰ δίδακτρα
ἢ τὸν μισθὸν τοῦ μηνὸς τῆς διδασκαλίας
ἐπάρτησε τὴν αἰτίαν τὴν μιτύλαν ὑπὲρ
κεφαλῆς ἐξάπτεται τῶν χειλέων ἀμ
ολγέα κιούρπι) ὡς μὲν οὕτως μὲν
ἀνήλατο ἀνεπήδησε ἀπαλλά-
γησεν ἐκρότησεν οὕτως ἐπὶ μετα-
φορᾶ τοῦ ὥσπερ ἂν νεοσσὸς ἐκ γαστ
ἤγαφθ ἀναδῆσαι ὡς οὕτως κατε-
σκύχθη κατεκάη ἀνετρέπετο
κατέπεσεν. ἐταπεινώθη κατὰ
τοῦ λογισμοῦ ὑπὸ τῆς λύπης
ὥσπερ ὁ ἕτερος οὕτως ἡ νύμφα
ὥσπερ ἂν ἡ γυνὴ ἄρτι πρῶτον
εἰς γάμον ἐλθοῦσα λυποῖτο
παρὰ τούτω ἐκ ταύτης τῆς αἰτί-
ἄκληρος ἐν ἀρχῇ τῆς ἀκμῆς

τέλος σὺν θεῷ

ἐκ τῶν ἡρακλείδου περὶ πολι
τειῶν · ἀθηναίων · ~

ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐχρῶντο βασιλεί·
συνοικήσαντος δὲ ἴωνος αὐτοῖς τότε πρῶ
τον ἴωνες ἐκλήθησαν. πανδίων δὲ βα
σιλεύσας μετὰ ἐρεχθέα διένειμε τὴν ἀρ
χὴν τοῖς υἱοῖς καὶ διετέλουν οὗτοι στασιάζον
τες. θησεὺς δὲ ἐκήρυξε καὶ συνεβίβασε τού
τοις ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τύχῃ. οὗτος ἐλθὼν
εἰς σκῦρον ~~εἰς~~ ἐτελεύτησεν ὠσθεὶς
κατὰ πετρῶν ὑπὸ λυκομήδους φο
βηθέντος μὴ σφετερίσηται τὴν νῆσον. /
ἀθηναῖοι δὲ ὕστερον περὶ τὰ μηδικὰ
μετεκόμισαν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ. ἀπὸ
δὲ κοδριδῶν οὐκέτι βασιλεῖς ᾑροῦντο
διὰ τὸ δοκεῖν τρυφᾶν καὶ μαλακοὺς γε
γονέναι. ἱππομένης δὲ εἷς τῶν κοδρι
δῶν βουλόμενος ἀπώσασθαι τὴν δια
βολὴν λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ λειμώνῃ
μοιχὸν ἐκεῖνον μὲν ἀνεῖλε ὑποζεύξας
μετὰ τῆς θυγατρὸς τῷ ἅρματι. τὴν
δὲ ἵππῳ συνέκλεισεν ἕως ἀπόληται. /
τοὺς μετὰ κύλωνος διὰ τὴν τυραννί
δα

ἴωνες

Ex

In Ibin

Utque novum passa est genus hippomeneia poenae. tractus in arva ferat adulter humo. Et ibidem alibi. Sola que limone poenam ne senserit illa & tua dente ferox viscera carpat equus

o. 1.

ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς θεοῦ πεφευγότας οἱ περὶ
μεγακλέα ἀπέκτειναν καὶ τοὺς δρά-
σαντας ὡς ἐναγεῖς ἤλαυνον.

σεισάχθειαν

Σόλων νομοθέτης ἀθηναίων χρεῶν ἀ-
ποκοπὴν ἐποίησε τὴν σεισάχθειαν
λεγομένην ὡς δὲ διώχλουν αὐτῷ
τινὲς περὶ τῶν νόμων ἀπεδήμησεν
εἰς αἴγυπτον. Πεισίστρατος λγ΄ ἔτη
τυραννήσας γηράσας ἀπέθανεν.
Ἵππαρχος υἱὸς πεισιστράτου παι-
διώδης ἦν καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμουσος.
θεσσαλὸς δὲ νεώτερος καὶ θρασύς. τοῦ-
τον τυραννοῦντα μὴ δυνηθέντες ἀνε-
λεῖν ἵππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ. Ἱππίας δὲ πικρότερον
ἐτυράννει καὶ τὸν περὶ ὀστρακισμοῦ νό-
μον ἐποιήσατο ὃς ἐτέθη διὰ τοὺς τυρα-
ννιῶντας, καὶ ἄλλοι τε ὠστρακίσθησαν καὶ
ξάνθιππος καὶ ἀριστείδης.
Ἐφιάλτης τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὀπωρί-
ζειν παρεῖχε τοῖς βουλομένοις ἐξ ὧν
πολλοὺς ἐδείπνιζε. Κλέων παρα-
λαβὼν

διέφθειρε τὸ πολίτευμα, καὶ ἔτι μάχῃ
οἱ μετ' αὐτοῦ οἱ τριάκοντα ἀνομίας ἐνέπλη-
σαν καὶ ἄλλοι οὐκ ἐλάττω. ἀπὸ τού-
των δὲ καταλυθέντων Θρασύβουλος καὶ
Ῥίνων προεστήκεσαν ὃς ἦν ἀνὴρ
καλὸς κἀγαθός. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀρι-
στείδης καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ
πολλὰ ἐδύναντο καὶ τῶν ὁδῶν ἐπιμελ-
οὕτω ὅπως μή τινες ἀνοικοδομῶσιν
αὐτὰς ἢ δρυφάκτους ὑπερτείνωσιν.
ὁμοίως καθιστᾶσι καὶ τοὺς ἰατροὺς καὶ ἐπι-
μελησομένους τῶν δεσμωτηρίων, ἦσαν
δὲ καὶ θ' ἄρχοντες θεσμοθέται καὶ οἱ
δοκιμασθέντες ὀμνύουσι δικαίως
ἄρξειν καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι ἢ ἀνδρι-
άντα χρυσοῦν ~~μὴ~~ ἀναθήσειν. ὁ δὲ βα-
σιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ
καὶ τὰ ~~κοι~~ πολέμια.

Ἀρείου πάγου δύναμις.

∴ γρ. ἰατροὺς

∴ Λακεδαιμονίων ∴

Τοῖς Λακεδαιμονίοις πολίταις τινὲς αὐ-
τουργῶ προστάττουσι πᾶσιν. ὁ

ἀσκρεάν

δὲ Ἀσκρεὰν οἰκέτης ἦν Ἡσιόδου. εὐ
φυὴς δὲ ὢν ἠλευθερώθη ὑπὸ ποιητοῦ ἀ
τέκνη.

Λυκοῦργος ἐν Σάμῳ ἐγένετο καὶ τὴν Ὁμή
ρου ποίησιν παρὰ τῶν ἀπογόνων Κρε
οφύλου λαβὼν πρῶτος διεκόμισεν
εἰς Πελοπόννησον. καταλαβὼν δὲ
πολλὴν ἀνομίαν ἐν τῇ πατρίδι καὶ τὸν
Χάριλλον τυραννικῶς ἄρχοντα μετέστη
σε καὶ κοινὸν ἀγαθὸν τὰς ἐπιμελείας
κατέστησε. λέγεται δὲ καὶ τὴν κρυπ

κρυπτή

τὴν εἰσηγήσασθαι καθ' ἣν ἔτι καὶ νῦν
ἐξιόντες ἡμέρας κρύπτονται, τὰς δὲ νύκ
τας μεθ' ὅπλων καὶ ἀναιροῦσι τῶν εἱ
λώτων ὅσους ἂν ἐπιτήδειον ᾖ.

ἔφοροι

καθιστᾶσι δὲ καὶ ἐφόρους, οἳ μέγιστον
οὗτοι δύνανται, οὐδενὶ γὰρ ὑπανί
στανται πλὴν βασιλεῖ καὶ ἐφόρῳ. ὅταν
δὲ τελευτήσῃ βασιλεύς, τριῶν ἡμερῶν
[deleted] οὐδὲν πωλεῖται καὶ ἀχύροις
ἡ ἀγορὰ κατασπάνεται. πωλεῖν

∴ τε. τὴν

δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις αἰσχρὸν νενό

μισται

τὰ ἀρχαῖα μοίρας οὐδὲ ἔξεστι. τῆς ἐν Λακεδαίμονι γυναικῶν κόσμος ἀφῄρηται· οὐδὲ κομᾶν ἔξεστιν οὐδὲ χρυσοφορεῖν. τρέφουσι δὲ τὰ τέκνα ὥστε μηδέποτε πληροῦσθαι ἵν' ἐθίζωνται δύνασθαι πεινῆν. ἐθίζουσι δ' αὐτοὺς καὶ κλέπτειν καὶ τὸν ἁλόντα κολάζουσι πληγαῖς ἵν' ἐκ τούτων πονεῖν καὶ ἀγρυπνεῖν δύνωνται ἐν τοῖς πολέμοις. μελετῶσι δὲ ἐκ παίδων εὐθὺς βραχυλογεῖν ἅμα ἐμμελῶς καὶ σκώπτειν καὶ σκώπτεσθαι. εὐτελεῖς δὲ ταφαὶ καὶ ἴσαι πᾶσιν αὐτοῖς. πέμπει δὲ αὐτῷ σῖτον οὐδεὶς οὐδὲ γὰρ ἄνευ ρα κομίζουσι σιτοῦνται δ' ἄλφιτα.

Γυναικῶν κόσμος

τέκνα

κλέπτειν

βραχυλογεῖν

ταφαί

σῖτος

Κρητῶν

περὶ Κρητικῆς

τὴν Κρητικὴν πολιτείαν λέγεται πρῶτος κατασκευάσαι Μίνως, πολεμικός τε ἅμα καὶ νομοθέτης σπουδαῖός τε νόμιμος. ἐποιεῖτο δὲ δι' ἐνάτου ἔτους τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν νόμων. ὅτι

ἀρχαιοτάτη τῶν πολιτειῶν ἡ κρητι-
κή· ἐμφαίνει καὶ ὅμηρος λέγων τὰς
πόλεις ἀντὶ τῆς [illegible] καὶ ἀρ-
.: ἐν οἷς χίλοχος ἐπισκώπτων τινά, φησὶ
νόμος κρητικὸς διδάσκεται ./. Οἱ
παῖδες οἱ ἐν κρήτῃ μετ' ἀλλήλων
διαιτῶνται ἐνὶ ἱματίῳ θέρους καὶ
χειμῶνος, ἀθροίζονται ἀγέλαι τούτων
καὶ ἐφ' ἑκάστης ἄρχων γίνεται ὃν καλ-
οῦσιν ἀγελάτην καὶ ἀθροίζει αὐτοὺς
ὅπου θέλει καὶ ἐπὶ θήραν ἐξάγει καὶ
τὰ πολλά, χειμῶνται μετ' ἀλλήλων.:
ποιοῦνται δὲ καὶ μάχας κατὰ νόμον
πύξ τε καὶ ξύλοις, καὶ ὅταν συμβάλλ-
ωνται αὐλοῦσι τινὲς καὶ κιθαρίζουσι
καὶ πρὸς ἀνδρείαν καὶ παρρησίαν ἐθίζον-
ται· Γράμματα δὲ μόνον παιδεύ-
ονται καὶ ταῦτα μετρίως. Ταῖς
πρὸς τοὺς ἄρρενας ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις
ἐοίκασι πρῶτοι κεχρῆσθαι καὶ οὐκ
ἀρπαγμὸς ἐν κρήτης. strabo & plutarchus περὶ παίδων ἀγωγῆς & alij ./ αἰσχρὸν παρ' αὐτοῖς τοῦτο· ὅταν δὲ
κρατήσωσιν ἀπάγουσιν εἰς ὄρος.

ἢ τοὺς ἑαυτῶν χώρους κακῶς ἐσθίοντα
ἡμέρας. ξ. πληγὰς γὰρ οὐκ ἔξεστι, ἢ
δίδωσιν ὁ φιλήτωρ ἐσθῆτα, ἢ ἀνα
δῶρα ἢ βοῶν. διαιτῶνται δὲ περὶ
τες πάντες καθήμενοι, θρόνοις. ἄρ
χονται δὲ τῶν παρατιθεμένων ἀπὸ τῶν
ξένων. μετὰ δὲ τοὺς ξένους τῷ ἄρχον
τι διδόασι. Δ. μοίρας. μίαν μὲν
ἣν τοῖς ἄλλοις. δευτέραν δὲ ἀρχικὴν
τρίτην δὲ τοῦ οἴκου, τετάρτην δὲ τῶν
σκευῶν. Καθόλου δὲ πολλὴ φιλ
ανθρωπία τοῖς ξένοις ἐστὶν ἐν Κρήτῃ
ἢ εἰς προεδρίαν καλοῦνται. ὅτι
τοὺς εἵλωτας κατεδουλώσαντο ποτὲ — εἵλωτες
Λακεδαιμόνιοι. Θετταλοὶ δὲ τοὺς — πενέσται
πενέστας

Κυρηναίων

Κυρήνην ᾤκισε Βάττος ὃς ἐκαλεῖτο
πρότερον Ἀριστοτέλης. τῆς δὲ Πυθίας
Βάττον αὐτὸν εἰπούσης ὄνομα, τοῦ
το ἔσχηκεν. Οὗτος ἦλθεν εἰς Δελ
φοὺς

φοὺς

σ. ιγ.

περὶ τῆς φωνῆς χρησόμενος· ἦν γὰρ
ἰσχνόφωνος. τοῦ δὲ θεοῦ κελεύοντος
κτίζειν λιβύην, τὸ πρῶτον ὁρμήσας
ἠδυνάτησε :. φερετίμα, ἡ μήτηρ
ἀρκεσιλάου ἐβασίλευσε χαλεπὴ
καὶ περίεργος. πολεμοῦσα τούτων
πρὸς βαρκαίους λαβοῦσα τὴν βάρ-
κην τοὺς μὲν ἄνδρας ἀνεσκολόπισε
τῶν δὲ γυναικῶν τοὺς μαστοὺς ἐξέτεμε :.
μετ' οὐ πολὺ δὲ ζῶσα κατεσάπη .,
:· γζ. βάττος βάττος δὲ ἐβασίλευσεν ὁ χωλὸς
καλούμενος ἕβδομος ὢν ἀπὸ τοῦ
πρώτου. ἀρκεσιλάου δὲ βασιλεύ-
οντος λευκὸς κόραξ ἐφάνη περὶ
οὗ λόγιον ἦν χαλεπόν. δημοκρα-
:· γζ. βάττος τίας δὲ γενομένης βάττος εἰς ἑσπερί-
δας ἐλθὼν ἀπέθανεν καὶ τὴν κεφά-
λην αὐτοῦ λαβόντες κατεπόντισαν :.
νόμος δὲ ἦν τοὺς πολυδίκους καὶ
κακοπράγμονας ὑπὸ τῶν ἐφόρων
προάγεσθαι καὶ ζημιοῦν τούτους καὶ
ἀτίμους ποιεῖν ... /./

Κορινθίων

Κόρινθος Ἐφύρα πρότερον ἐκαλεῖτο μέχρι Κορίνθου ἀπὸ τούτου τοὔνομα ἔσχεν. ἐβασίλευσε δὲ καὶ Βακχίδης τρίτος χωλὸς καὶ εὐτελὴς τὴν ὄψιν, κράτιστος δὲ ἄρχων καὶ πολιτικώτατος. οὗ θυγατέρες τρεῖς, υἱοὶ δὲ ζ. οἳ τοσοῦτον ηὐξήθησαν ὥστε Βακχιάδαι ἀντὶ Ἡρακλειδῶν καλεῖσθαι τοὺς ἐξ αὐτῶν. Περίανδρος δὲ πρῶτος μετέστησε τὴν ἀρχὴν δορυφόρους ἔχων καὶ οὐκ ἐῶν ἐν ἄστει ζῆν. ἔτι δὲ δούλων κτῆσιν καὶ τρυφὴν ὅλως περιῄρει. μέτριος δὲ ἦν ἐν ἄλλοις τῷ τε μηδένα τέλος πράττεσθαι ἀρκεῖσθαι δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῷ μήτε ἄδικος μήτε ὑβριστὴς εἶναι. μισοπόνηρος δὲ ὢν ἐσχάτως κατέστησεν οἳ οὐκ ἐφίεσαν ἀεὶ δαπανᾶν πλέον ἢ κατὰ τὰς προσόδους.

Βακχιάδαι ἀντὶ Ἡρακλειδῶν.

Ἠλείων

Τὸ πάντοτε ἐβασίλευσαν ἐν τοῦ τοῖς

ὑβριστὴς καὶ χρηστός. οὗτος πρέσβεις
πρὸς αὐτὸν ἥκοντας ἐπιτεμὼν ἠνάγ-
κασε καταφαγεῖν τοὺς ὄρχεις.
Τένεδος ἡ νῆσος τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς Λεύ-
κοφρυς ἐκαλεῖτο· χρόνῳ δὲ ὕστερον πρὸ
τῶν τρωικῶν Τέννης διενεχθεὶς πρὸς
τὸν πατέρα συνῴκισεν αὐτήν. λέ-
γεται δὲ καταψευσαμένης αὐτοῦ τῆς
μητρυιᾶς καὶ καταμαρτυρήσαντος αὐλητοῦ
τινὸς βιάζεσθαι ταύτην, εἰς λάρνακα
ἐμβληθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Κύκνου
καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφεὶς διασωθῆναι
πρὸς τὴν νῆσον· διὰ τὸ καταψεύσα-
σθαι τοῦ αὐλητήν. διὸ οὐ νόμιμον
εἰς τὸ ἱερὸν αὐλητὴν εἰσιέναι. ὅτι
ἀμαυρὸς χωλὸς τοὺς πόδας ἐβασί-
λευσε ταύτης. μὲν τινά φα-
∴ ἐξ. Τέννην σὶ τὸν βασιλέα Τέννην διαθέσθαι
εἴ τις λάβοι μοιχὸν ἀποκτάνειν τοῦ τ
πελέκει. ἁλόντος δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
καὶ τοῦ λαβόντος ἐρομένου τὸν βασιλέα
τί χρὴ ποιεῖν ἀποκρίνασθαι τῷ

νόμῳ χρῆσθαι· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ νο-
μίσματος αὐτοῦ ἐπὶ θάτερα πέλε-
κυς κεχάρακται, ἐπὶ θάτερα ἐξ
ἑνὸς αὐχένος πρόσωπα ἀνδρὸς καὶ
γυναικός. καὶ ἐκ τούτου λέγεται ἐπὶ
τῶν ἀποτόμων τὸ ἀποκεκόφθαι
Τενεδίῳ πελέκει. /:

Παρίων

Πάρον τὴν νῆσον ᾤκισε Πάρος
ἐξ Ἀρκαδίας λαὸν ἄγων. Ἀρχί-
λοχον τὸν ποιητὴν Κόραξ ὄνομα
ἔκτεινε, πρὸς ὃν φασὶ εἰπεῖν τὴν
Πυθίαν· ἔξιθι νηοῦ. τοῦτον δὲ ἀ-
πειπεῖν· καθαρός εἰμι ἄναξ·
ἐχθρῶν γὰρ νόμῳ ἔκτεινα. Καλεῖ- :: γρ. ἔκτεινε
ται δὲ μὲν ὑδροῦσσα ἡ νῆσος. :/
λέγονται δὲ οἰκῆσαι νύμφαι πρό-
τερον αὐτήν. φοβήσαντος δὲ αὐτὰς λέ-
οντος εἰς Κάρυστον διαβῆναι· διὸ καὶ
ἀκρωτήριον τῆς Κέω λέων καλεῖται. /
Κέως δὲ ἐκ Ναυπάκτου ~~ἀπάρας~~ διαβὰς

ᾤκησε καὶ ἀπ' αὐτοῦ ταύτην ὠνομ-
άσθαι. Ἀρισταῖον φασὶ μαθεῖν
τὴν τῶν προβάτων καὶ βοῶν ἐπιστήμην.
Ἀριστείδης ἐπεμελεῖτο γυναικῶν
κόσμου. τὸ παρὸν ὕδωρ ἐ-
πινον οἱ παῖδες καὶ αἱ κόραι μέχρι
γάμου. ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ τῶν
τελευτώντων οὐδέν ἐστι πένθος ~~τῶν~~
περὶ ἐσθῆτα ἢ κουρὰν τιμῇ δὲ
νέου τελευτήσαντος ἐνιαυτός.
Οὔσης δὲ ὑγιεινῆς τῆς νήσου καὶ
εὐγήρων τῶν ἀνθρώπων μάλιστα
δὲ τῶν γυναικῶν οὐ περιμένουσι γη-
ραιοὶ τελευτᾶν ἀλλὰ πρὶν ἀσθε-
νῆσαι ἢ πηρωθῆναί τι οἱ μὲν μηκω-
νίῳ οἱ δὲ κωνείῳ ἑαυτοὺς ἐξάγουσιν.

Σαμίων

Σάμον τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐρήμην οὖσαν
λέγεται κατέχειν πλῆθος θηρίων
μεγάλας φωνὰς ἀφιέντων. ἐκαλοῦντο δὲ

τὰ τηλειά κνίδες ἡ δὲ νόσος παρθενία
ὕστερον δὲ δρυοῦσα. ἐβασίλευσεν αὐτῆς
ἀλκαῖος ἐφ' οὗ ἡ πολλὰ μεταξὺ πέλει
κύλικος ἢ χείλεος ἄκρου παροιμία
ἐρρέθη ∴ ὅτι ἐν τοῖς σαμίοις ἔφυ
∴λευκή νη χελιδὼν οὐκ ἥττων περδίκος . φε
ρεκύδης ὁ σύριος ὑπὸ φθειρῶν κατα
βρωθεὶς ἐν σάμῳ ἐτελεύτησεν, ὅτε καὶ
ἐλθόντι πυθαγόρᾳ τὸν δάκτυλον διὰ
τῆς ὀπῆς ἔδειξε περιεψιλωμένον ∴
αἴσωπος δὲ λογοποιὸς ἤκμαζε
τότε θρᾷξ τὸ γένος ἠλευθερώθη δὲ
ὑπὸ ἰάδμονος τοῦ κωφοῦ. ἐγένετο γὰρ
πρῶτον ξάνθου δοῦλος ∴ τὴν δὲ
πολιτείαν τῶν σαμίων συλοσῶν ἠρήμω
σε, ὅθεν ἡ παροιμία ἕκητι συλοσῶντος
εὐρυχωρία ∴ ὅτι φεαίξινης τῶν σα
μίων τις εὐφυὴς μὲν ἄλλως δὲ ἄσωτος
ἢ πονηρὸς φεύγων τὴν πενίαν διατρί
βων δὲ ἀθήνησι προξενεῖ σαμίων καὶ τὸ
κοινὸν αὐτοῦ διαφθείρων συνεργῶν
αὐτὸν κατὰ πάθη τοὺς ἀθηναίους δια
λίους

παροιμία

πολλὰ με
ταξὺ πέλει,
ἢ τὰ λοιπά

φρενύδης

αἴσωπος

συλοσῶν

ἂς σαλμὶ ἀποστεῖλαι, οἱ δὲ ἐλθόντες
πάντας ἐξέβαλον.

Κυμαίων

Τηλεφάνης ἐβασίλευσε ταύτης, ὃς
ἐξέφυγε τὴν κυμαίων χώραν. Λυδοὶ
δὲ χαλεπῶς δεσποζόμενοι πρός τινος
πυθόμενοι ἐν κύμῃ εἶναί τινα, ἔπεμ-
ψαν ὡς ἐκεῖνον καλοῦντες. οὗτος ἐτύ-
γχανεν ἐν ἁμαξοπηγοῦ δουλεύων. δόν-
τες οὖν οἱ Λυδοὶ λύτρα τούτῳ παρέλαβον
αὐτόν. τῶν δὲ ἐν κύμῃ τις ἐκδεδωκὼς
ἅμαξαν αὐτῷ κατεῖχεν αὐτόν. παρα-
καλούντων δὲ πολλῶν οὐκ ἀφῆκε, προ-
συνιστορῶν καὶ λέγων περὶ πολλοῦ
ποιεῖσθαι ὑπὸ τῶν Λυδῶν βασιλέως

Ἑρμοδίκη Μίδου γυνή

εἰργασμένην ἑλεῖν ἅμαξαν. Ἑρμο-
δίκην γυναῖκα τοῦ Φρυγῶν βασιλέως
Μίδου φασὶ κάλλει διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ
σοφὴν εἶναι καὶ τεχνικὴν καὶ πρώτην νό-
μισμα κόψαι κυμαίοις. ἔθος δὲ
ἦν αὐτοῖς ἐς τὰ κλοπιμαῖα συμ-
βάλλεσθαι

τοὺς γείτονας· διὸ ἡ πόλις ἀπόλλυται· πάντες γὰρ ὁμοίως ἐτήρουν. καὶ ἡσίοδος ἐντεῦθεν δοκεῖ λέγειν οὐκ ἂν βοῦς ἀπόλοιτ' εἰ μὴ γείτων κακὸς ἦν. Κῦρος δὲ καταλύσας τὴν πολιτείαν μοναρχεῖσθαι αὐτοὺς ἐποίησεν.

Hesiodi locus enarratus pulcherrime

Ἐρετριέων

Διαφορᾶς ὡς αὐτὸν πορευομένων καὶ ἐν κορίνθῳ τελευτήσαντι ἐρετριεῖς εἰκόνα ἔστησαν.

πεπαρηθίων

αὕτη ἡ νῆσος εὔοινος καὶ εὔδενδρος καὶ σῖτον φέρει.

λεπρεατῶν

λεπρεᾶς οὓς ἂν λάβωσι μοιχοὺς περιάγουσι τρεῖς ἡμέρας τὴν πόλιν δεδεμένους καὶ ἀτιμοῦσι διὰ βίου. τὴν δὲ γυναῖκα ια. ἐπ' ἀγορᾶς ἄξω

Contra moechos. nota.

Vis dare que meruit munera mitte togam. nota pro martiale. χιτών. n. toga virilis est habitus. χιτώνι autē muliebris ammonio.

ἐνὶ χιτῶνι διαφανεῖ ἴσασι καὶ ἀτιμοῦσι.

Λυκίων

Λύκιοι δ' ἦσαν λῃστεύοντες. νόμοις οὐ χρῶνται ἀλλ' ἔθεσι καὶ ἐκ παλαιοῦ γυναικοκρατοῦνται. πωλοῦσι δὲ τοὺς ψευδομάρτυρας καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν δημεύουσι.

ψευδομάρτυρες

Τυρρηνῶν

Οὗτοι τέχνας ἔχουσι πλάς. πράττοντες δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἱματίων μετὰ τῶν γυναικῶν κατάκεινται ἄνθρωποι τινές. καὶ τοὺς καταγινόμενους ξένους φιλοῦσιν. ὅταν δέ τις ὀφείλων χρέος μὴ ἀποδιδῷ παρακολουθοῦσιν οἱ παῖδες ἔχοντες κενὸν θύλακον εἰς δυσωπίαν

δυσωπίαν

Μολοττῶν

μολοττοὶ δὲ τῆς ἀρτέμιδος συλήσαν
τες τὸ ἱερὸν καὶ τοῦ ξοάνου χρυσοῦν ἀφε
λόμενοι στέφανον θυσίαν ἐπέθεσαν ἀν
τ' αὐτοῦ. τῶν δὲ κεφαλλήνων ἄγον ἐπι
θέντων τοῦτον ἀπέθαλεν ἡ θεὸς καὶ
χαμαὶ κείμενος εὑρέθη. Κεφαλλῆνες
δὲ ἀπὸ κεφάλου ἐκλήθησαν — Cephalenes unde dicti

Φασιανῶν

Φασὶν ὡς τὸ ἐξ ἀρχῆς ἡνίοχοι καλού
μενοι φῦλον ἀνθρωποφάγον καὶ ἐκ
δέρον τοὺς ἀνθρώπους, ἔπειτα με
λήσιοι. φιλόξενοι δέ εἰσιν ὥστε τοὺς — Heniochi
ναυαγοὺς ἐφοδιάζειν καὶ τρεῖς μνᾶς
διδόντας ἀποπέμπειν. /

ἀμοργίων

ἀμοργὸς οἶνον φέρει πολὺν καὶ ἔλαιον
καὶ ὀπώραν

Λευκανοί

φιλόξενοι καὶ δίκαιοι, ἐβασίλευσε τού
των λαμίσκος ὃς εἶχε λύκον τὸν

ξίτον δάκτυλον τοῦ ποδός

Σαμοθρᾷκαι

Ἡ σαμοθρᾴκη τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖ-
το λευκανία, διὰ τὸ λευκὴν εἶναι.
ὕστερον δὲ θρᾳκῶν κατασχόντων. θρᾳ-
κία. τούτων δὲ ἐκλιπόντων ὕστερον
ἔτεσιν ψ. σάμιοι κατῴκησαν αὐτὴν
ἐκπεσόντες τῆς οἰκίας καὶ σαμοθρᾴ-
κην ἐκάλεσαν.

Μαγνήτων

Οὗτοι δ' ὑπὸ πολλῶν ἀτυχημάτων πο-
λλὰ ἐκακώθησαν ὅθεν καὶ ἀρχίλοχος
φησὶ τὰ μαγνήτων κακά. καὶ ἱππο-
βόσκοι δ' εἶεν ὅτι βόσκον καὶ οἱ κολοφώ-
νιοι πεδιάδα χώραν ἔχοντες. Φάνης
ἄρχων ἦν καὶ τούτου τοὺς υἱοὺς ὡς
ἱεροσύλους συνέλαβον θύοντες ὅ
φασὶ καὶ περὶ αἴσωπον γενέσθαι καὶ γὰρ
ἐκεῖνος ἐπὶ ἱεροσυλίῳ διεφθάρη
φιάλης χρυσῆς φωραθείσης ἐν τοῖς
στρώμασιν αὐτοῦ. ἐν τῇ ἀθηναίων

μαγνήτων κα-
κά.

Attollit tondentē
pabula magnes
campus equos
misisse putant do
lopeia busta.
Valerius flaccus
argonautico. 4.

χώρα· γεωργοῦσι μὲν αἱ γυναῖκες, νέμου-
σι δὲ οἱ ἄνδρες. Κυθήριοι ὄψῳ τυ-
ρῷ χρῶνται καὶ σύκοις· φέρει γὰρ ἡ νῆσος
πολλὰ καὶ μέλι καὶ οἶνον. φιλάργυροι
δέ εἰσι καὶ φιλόπονοι

Ῥηγίνων

Ῥήγιον ᾤκισαν Χαλκιδεῖς οἱ ἀπ' Εὐρίπ(ου)
διὰ λιμὸν ἀναστάντες. παρέλαβον
δὲ καὶ ἐκ Πελοποννήσου τοὺς
Μεσσηνίους τοὺς ἐν Μακίστῳ τυχόντ(ας)
διὰ τὴν ὕβριν τῶν Σπαρτιατίδων παρ-
θένων. καὶ συνῴκισαν πρὸς τὸν Ἰο- Ἰόκαστος
κάστου τάφον ἑνὸς τῶν Αἰόλου παί-
δων, ὅν φασιν ἀποθανεῖν πληγέντ(α)
ὑπὸ δράκοντος. καὶ χρησμὸν ἔλαβον
ὅπου ἂν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα, καὶ
ἰδόντες πρίνῳ περιπεφυκυῖαν ἀμ-
πέλον τοῦτον εἶναι τὸν τόπον σημαίνων
τὸ δὲ χωρίον ἐν ᾧ τὴν πόλιν ᾤκισαν Ῥήγιον πόθ(εν)
Ῥήγιον ἐκλήθη ἀπό τινος ἐγχωρίου
ἥρωος. πολιτείαν δὲ κατεστήσαντο

ἀριστοκρατικήν. χίλιοι γὰρ πάντα
διοικοῦσιν αἱρετοὶ ἀπὸ τιμημάτων.
νόμοις δὲ ἐχρῶντο τοῖς χαρώνδου
τοῦ καταναίου. ἐτυράννησε δὲ
αὐτῶν ἀναξίλας μεσσήνιος. καὶ νική-
σας ὀλύμπια ἡμιόνοις ἑστίασε
τοὺς ῥηγίνους. καί τις αὐτὸν ἐπέσκωψε
φάσκων· οὗτος τί ἂν ἐποίει νικήσας
ἵπποις. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπινίκιον
σιμωνίδης. χαίρετ' ἀελλοπόδων
θυγατέρες ἵππων

Περὶ Ταραντίνων

Ὅτι ὅτε λακεδαιμόνιοι μεσσηνίοις ἐπο-
λέμουν, γυναῖκες ἀπόντων τούτων
παῖδας τινὰς ἐγέννησαν οὓς ἐν ὑπο-
ψίαις εἶχον οἱ πατέρες ὡς οὐκ ὄντας
αὐτῶν καὶ παρθενίους ἐκάλουν. οἱ
δὲ ἠγανάκτουν

Θρᾳκῶν

γαμεῖ ἕκαστος. γ΄. καὶ. δ΄. εἰσὶ δὲ
οἳ καὶ. λ΄. καὶ ὡς θεραπαίναις χρῶν(ται)

ται. καὶ ἐκπέμπουσι οἱ γάμοι καὶ ἐκ προσόδου συνοικοῦσιν αὐταῖς. καὶ λούει καὶ διακονεῖ καὶ πλέξαι μετὰ τὴν χρῆσιν χαμαὶ κοιμῶνται. πάνυ δυσχεραίνει τις οἱ γονεῖς ἀποδόντες ὃ ἔλαβον ἀπενομίσαντο τὴν θυγατέρα, τιμὴν γὰρ λαμβάνοντες συνάπτουσιν αὐτ καὶ ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ τἄλλα οὕτω καὶ τὰς γυναῖκας κληρονομοῦσι

μινώαν τὴν σικελῆ μακάραν ἐκάλουν πρότερον ἔπειτα μίνως ἀπόνων δαίδαλον ἐνταῦθα μετὰ στόλου παραγεγονέναι καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν λύκον ποταμὸν τῆς πόλεως ταύτης ἐκυρίευσε καὶ νικήσας τοὺς βαρβάρους ἀφ' ἑαυτοῦ προσωνόμασεν αὐτὴν νόμους κρητικοὺς θεὶς αὐτῇ

Λοκρῶν.

Ἐγένετο λοκρὸς ξενόκριτος τυφλὸς ἐκ γενετῆς ποιητὴς καὶ βασι (ξενόκριτος ποιητός)

παρ' αὐτοῖς ὀδύρεσθαι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν
τελευτώντων, ἀλλ' ἐπειδὰν ἐκκομίσωσιν
εὐωχοῦνται. καπηλεῖον οὐκ ἔστι με
ταβολικὸν ἐν αὐτοῖς ἀλλ' ὁ γεωργὸς
πωλεῖ τὰ ἴδια. ἐὰν ἁλῷ τις
κλέπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύ
Ζαλεῦκος — ττεται. Ζαλεύκου υἱὸς ἑάλω καὶ
τῶν Λοκρῶν αὐτὸν ἀφιέντων οὐχ ὑπέ
μεινεν. αὐτοῦ δὲ ἕνα καὶ τοῦ υἱοῦ
ἕνα ἐξέβαλεν ./.

ἐκ πολεμάρχου ἐπιορκήσαντων τῶν Κορ. ἔφυγον. — ¶ Πολεμάρχου ἐπιορκήσαντος τὸν τῶν
Κορινθίων ἀπέφυγον. σόλον καὶ μυθο
λογοῦσιν ὅτε καθεύδοι νύκτωρ τὰς
* γελᾶς δακνεῖν αὐτὸν καὶ ~~πρ~~ τέλος δι
αφοροῦντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν. κατῴ
κισαν δὲ καὶ Κλεωνὰς Χαλκιδεῖς οἱ ἐν
τῷ Ἄθῳ ἐξαναστάντες ὑπὸ μυῶν οἳ
τὰ ἄγγη κατήσθιον αὐτῶν καὶ τὸν σίδη
ρον. νόμος δὲ ἦν Χαλκιδεῦσι μὴ ἄρ
ξαι μηδὲ πρεσβεῦσαι νεώτερον ἐτῶν
πεντήκοντα. Ἐν Κεφαλληνίᾳ Προμ
νήσου υἱὸς ἐκράτησε καὶ ~~νήσου~~ λεπ

ἦν καὶ ἑορτὰς πλὴν δυοῖν οὐκ ἐπέτρε-
πε οὐδὲν πόλει διαιτᾶσθαι πλεόν
ἡμερῶν δέκα τοῦ μηνός. ταῖς τε κόραις
πρὸ τοῦ γαμίσκεσθαι αὐτὸς ἐγίνως-
κεν. Ἀντήνωρ δὲ λαβὼν ξιφίδιον καὶ
γυναικείαν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος εἰς
τὴν κοίτην ἀπέκτεινε. καὶ ὁ δῆμος αὐ-
τὸν ἐτίμησε καὶ ἡγεμόνα κατέστησε
καὶ ἡ κόρη ὑπὲρ ἧς αὐτὸς ἠγωνί
ἐπικλέος ἐγένετο. μαρτυρεῖται
δὲ καὶ ἐν Τυρρηνικοῖς ὅμηρος παραβαλεῖν *
εἰς κεφαλληνίαν ὅτε καὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς λέγεται διαφθαρῆναι νοσήσας ./.
Ῥόδον τὴν νῆσον τὸ παλαιὸν κεκρύ- Ῥόδος
φθαι λέγουσιν ὑπὸ τῆς θαλάσσης
ἀναφανῆναι δὲ ὕστερον ξηρανθεῖσαν
ἐκαλεῖτο δὲ ὀφιοῦσσα διὰ τὸ πλῆθος
τῶν γινομένων ὄφεων — Ἔφεσον Ἔφεσος
κληθῆναι φασὶ ἀπὸ μιᾶς τῶν ἀμα-
ζόνων οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν ἡρακλέα
τὰς ἀμαζόνας ἐφεῖναι τὰ ἀπὸ μυκά-
λης ἕως πιτάνης ./ Φώκαιαν Φώκαια

οἱ μὲν ἀπὸ Φώνου ἡγεμόνος ὠνομάσθ'

οἱ δὲ ὅτι φώνην εἰς τὸ ξηρὸν εἶδον

Κρότων ἐκφαίνουσαν .: Κρότωνα ἐξ ἀρχῆς

Κρότων ᾤκησε .: Ἀκραγαντίνων

Φάλαρις Φάλαρις ἐτυράννησε παρανομίᾳ

πάντας ὑπερβαλών. οὐ γὰρ μόνον

ἐφόνευσε πολλούς, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαις

παρανόμοις ἐχρήσατο καὶ τοὺς μὲν

εἰς λέβητας ζέοντας, τοὺς δὲ εἰς τοὺς

κρατῆρας τοῦ Αἴτνης πυρὸς ἀπέβαλλε. τοὺς

δὲ καὶ εἰς χαλκοῦν ταῦρον ἐμβαλὼν

κατέκαιεν. οὗ περ ὁ δῆμος ἐτιμωρή-

σατο. ἐνέπρησε δὲ καὶ τὴν μητέρα

Ἀλκαμένης καὶ τοὺς φίλους. μεθ' ὃν Ἀλκαμένης

παρέλαβε τὰ πράγματα, καὶ μετὰ

Ἄλκανδρος τοῦτον Ἄλκανδρος προέστη ἀνὴρ

.: γρ. ὅλ ἐπιεικής, καὶ εὐθένησαν οὕτως ὥστε

τελ περιπόρφυρα ἔχειν ἱμάτια .: κε τω

μαντευσαμένῳ περὶ παίδων ὁ

θεὸς εἶπεν ᾧ ἂν ἐντύχῃ πρῶτον

συγγενέσθαι. τὸν δὲ περιτυχεῖν ἄρκτῳ

καὶ περικοιάσαντα γεννῆσαι γυναῖκα

ἐξ ἧς τὸν ἀρκείσιον φερωνύμως ὀνο
μασθῆναι λέγουσιν

Ἰθακήσιοι

πορθμεὺς ἦν ὄνομα ληστάς
διεπόρθμευσε. πρεσβύτην αἰχμ
άλωτον καὶ πίτταν καὶ ὠνεῖται ταῦ
τα παρὰ τῶν λῃστῶν δεηθέντος τοῦ
πρεσβύτου. ἦν δὲ ἐν τῇ πίττῃ κε
κρυμμένον χρυσίον. πλουτήσας
οὖν θῦσαι λέγεται τῷ πρεσβύτῃ
βοῦν διὸ καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθεν παροιμι
οὐδεὶς πώποτε εὐεργέτῃ βοῦν ἔθυσ
ἀλλ' ἢ πορθ

Ἀφυταῖοι

Δικαίως καὶ σωφρόνως βιοῦσι καὶ ἀλλο θιγγάνουσιν
τρίων οὐ θιγγάνουσιν ἀνεῳγμένων
τῶν θυρῶν. φασὶ δέ ποτε ξένον
πριάμενον οἶνον μὴ ἀναλαβεῖν ἐ
ἀπὸ τῆς ἐπάνω κπλεύσαντος τοῦ πλοῦ καταλιπεῖν
δὲ αὐτὸν ἐν τῇ ἀποστάσει οὐδενὶ παρα
δόντα, ὕστερον δὲ κατάλημην επισ
ελαν

ἐλθόντα εὑρὼν τοῦτον ἄθικτον

Ἰασέων

Τούτοις οὐκ ἐξῆν ἐν γάμοις πλείους ~~πλείους~~ ἑστιᾶν .ι. καὶ γυναικῶν ἴσων οὐδὲ γάμον ποιεῖν πλεῖον ἡμερῶν δύο. ἐπεσκόπουν δὲ καὶ τοὺς ὀρφανοὺς ὅπως παιδεύονται καὶ τὰς οὐσίας αὐτοῖς ἀποδιδόασιν ἡβῶσιν ἐτῶν γινομένοις

Ἴκαρος ἡ νῆσος ἰχθυοῦσα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ γινομένων ἰχθύων. πρὸς ἣν Ἴκαρος προσέβαλ(εν) ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα ἔσχεν. ὁ δὲ μῦθος φέρει αὐτὸν ἀπὸ Κρήτης φησὶν ἐλθεῖν. οἱ δὲ ἀποδράντα μετὰ τοῦ πατρὸς ἐκ Μινώων διὰ τὸ δεῖξαι τὴν εἰς λαβύρινθον ἔσοδον τῷ Θησεῖ.: Ἄργιλον τοὶ μῦν καλοῦσι Θρᾷκες οἷς ὀφθέντος πόλιν μετὰ χρησμὸν ἔκτισαν καὶ Ἄργιλον

Ἄργιλος

ὠνόμασεν ..
παρὰ θεσπιεῦσιν αἰσχρὸν ἦν τέχ- θεσπιεῖς
νην μαθεῖν καὶ περὶ γεωργίαν διατρί-
βειν καὶ διὰ τοῦτο πένητες οἱ
πλείους ἦσαν καὶ θηβαίοις οὖσι φει-
δωλοῖς πολλὰ ὤφειλον . ~ .

τέλος σὺν
θεῷ

Commentariolus in syringa & securim

Theocriti

Coniux οὐδενός ulyssis qui ab homeri co cyclope οὖτις dr̃ . mater μ
μακροπτολέμοιο . i. telemachi idem . n. est . τηλε quod μακρὰν
& μάχη & πόλεμος genuisti uelocē rectorē obstetricis ἀντιπέ-
τροιο . iouis . petra . n. saturno filios deuoranti pro ioue puero est oblata
totum hoc significat pastorē . nō inquā comatam qui cerastas est appe-
llatus quem a siculo tyranno olim in arcula clausū nutriit ταυροπά-
τωρ . i. apis . apes . n. e tauris nascuntur uerū peperisti eum cuius
primi amores fuerunt ἴτυος puelle lusus . ἴτυς . n. significat τέρμα
σάκους & rote ἀψίδα . cuius nomen ὅλον idem quod πᾶν forma
bicorporē qui flagrauit desiderio puelle uocalis & uentosē . Quiq: mu-
sē compegit argutum ἕλκος idest σύριγγα, idem . n. apud medicos est
ἕλκος & σῦριγξ . fistulā inquā ignei amoris solamē qui fregit impetū
eius regionis que nomine persei censetur πατροφόνος . n. perseus
repulitq: ab europa . de nomine . n. tyrie puelle ea pars orbis appella-
tur . Hoc totum notat marathonis uictoria autore pane . exinde . n. a-
thenis cepit coli ut autor est suidas in dictione ἱππίας ubi hanc his-
toriam ~~tangit~~ copiose enarrat . Cui hanc supellectilē caram πηροφό-
ρων . i. pastorū qui baculum & peram gestant cecorū insignia posuit
simmichē filius paris . i. theocritus paris . n. post pomi iudicium θεό-
κριτος est appellatus . notauit igitur nomē suū nomine paris . po-
suit inquā psycham harmoniam . anima . n. secundū nonnullos
philosophos harmonia est quorū opinio reprobatur ab aristotele
in primo de anima . O qui p saxa curris . βροτοί . n. ex petris
nati tactu deucalionis & pirrhe . stimulator lydie omphales notat
fabulā cuius meminit ouidius in fastis κλωποπάτωρ fili mercurij
furacis . ἀπάτωρ sine patre certo uel fili omniū procorū . ἀπ-
. n. significat σπέρμα ἐξ ἀθροισιν & ita tetigit omnes opiniones
de genitoribus panis . λαρνακόγυιε qui ungulis armatos pedes
habes λάρναξ . n. & χηλὴ idem . etiam hodie dicuntur a ue-
terinariis ungule uasa tanquā sint uelut arca quedā . ubi totū
animal residet . Valeas dulceq: sones uocali puelle q partim
uocem ht . s. cum respondet . s. partim aut caret . s. quando
nemo loquitur & ideo uocat eam ἄοπα . καλλιόπαν . q nō
cernitur id . n. significat ὑκαεύςω .

Epeus phocensis ob audax consiliū grata ferens minervę viragini deę sitam dono dedit securim quo tempore turrium cacumina deorū manibus erecta solo equavit cum urbē sacram incendit igne fatali gentemq: troianā funditus evertit, nequaquā inter grecorū proceres annumeratus vero qui semper inglorius aquatum isset frequens. Nunc ille quidē tuis auspicijs o consultissima pallas per immortales nulloq: tempore oblivioni cessuros homeri calles lętus incedit. O terq: quaterq: beatus quē tu respexeris benigna. huic semper dextię spirant. /

Carmina ipsius securis si coniugaveris sic. ἀνδροθέα, ὤπασε — ταμος. Δαρδανιδᾶν. — ~~[illegible]~~ οὐκ ἐναρίθμιος ++ ἀλλάπὸ. — νῦν δ' ἐς σὰν χάριν. — βιομάχερ. ἵλαος. — τὸν ἀεί. nihil in quo errare possit vel medio cris eruditio erit. / Quibus autem parentibus natus sit ipse epeus & cur timidus & imbellis & unde fuerit patebit ei qui lycophronē & eius interpretem zezē leget ubi omnia que ad epeū pertinet copiose explicantur. & — &

Πέλεκυς

[illegible] ποιητής.

Ἀνδροθέᾳ δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων Ἀθάνᾳ

τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυριπνόῳ πόλιν ἠθάλωσεν

οὐκ ἐναρίθμιος γεγωνὼς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν

νῦν δ' ἐς Ὁμήρειον ἔβα κέλευθον

τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ

τὸν ὄλβος ~

ἀεὶ πνεῖ :~

Σὺ ἵλαος ἀμφιδέρχθῃς

σὰν χάριν ἁγνὰ πολύβουλε Παλλάς

ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν καθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δύστανος

Δαρδανιδᾶν δὲ τοῦ φέλιξεν θεμέθλων ἀπ' ἄνακτας

ὤπασεν Ἐπειὸς πελέκει ὧ πόκα πύργων θεοτεύκτων κατερύπ' αἶπος

30

SCHOLIA IN THEOCRITV